

ATHENS voice

Το ΕΜΣΙΤ' ανοίγει

Η διευθύντριά του, Κατερίνα Κοσκινά, μιλάει για όλα

Του Δημήτρη Μαστρογιαννίτη, σελ. 20

Ροκ εν ρολ στο Πεδίον του Άρεως

Του Τάκη Σκριβάνου, σελ. 16

Το AMAN RESORT της Κυλλήνης

Της Μαρίνας Κουρεμένου, σελ. 10

Η συναρπαστική διαδρομή της Σώτης Τριανταφύλλου

Του Δημήτρη Καραθάνου, σελ. 12

Μια σύγχρονη θεά γεννιέται.

Μια νέα προσέγγιση στην ποικιλία μοσχοφίλερο
με αυστηρή ζύμωση 6 μηνών παρέα με fine lees
για πολύπλοκα αρώματα και πλούσιο γευστικό όγκο.
Αφήστε τη να σας αγγίξει.

SEMELI

Και ο χρόνος σταματάει να κυλάει

www.semeliwines.gr

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Διευθύντρια Σύνταξης
Σταυρούλα Παναγιωτάκη Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντασιμάς

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένες,
Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Ντ. Βλαχοπούλου, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Μ. Κοντοβά, Ι. Μαργακουδάκη, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Κ. Νιαμονιτάκη, Α. Νικολάρη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Πανόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Η. Παρτσακούλακη, Γ. Παυριανός, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Εικονογραφήσεις Οδοδωρή Μπαργιώτας,
Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκτζιλιάς,
Benoit Paré, art@athensvoice.gr

Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, In Time, Ideal Images,
Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης,
Α. Κούρκουλος, Στ. Καλησπέρης,
Μάρω Κουρή, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης,
Τ. Βρεττός, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάσης

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυνταξία Ελίζα Συναδινού

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης
Νίκος Τσουανάτος, ntsouanatos@athensvoice.gr
Digital Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr

Direct Market Manager Βασίλης Ζαρκαδούλας
Direct Market Νίκος Δαμδημόπουλος, Θεοδώρα
Θεμελή, Ελεονώρα Βερυκοκίδη, Βαγγέλης Κώτσος
**Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct
Market** Μαρία Αυγερινού
marketing@athensvoice.gr

Ροή Διαφήμισης Web Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Κλειώ Κουζούμη, Ουρανία Μιχάλη

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369 / **Λογιστήριο:** 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS!

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική,
η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης
με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Almagul Menlibayeva**. Γεννήθηκε στο Καζακστάν, όπου και σπούδασε στην Avcademy of Art and Theatre στο Almaty. Ζει και εργάζεται μεταξύ Καζακστάν και Γερμανίας, όπου συνεργάζεται με το συνθέτη ΟΜΦΟ. Έχει κερδίσει μία σειρά από βραβεία, ενώ έχει πραγματοποιήσει προσωπικές εκθέσεις και έχει συμμετοχές σε ομαδικές στο Αζερμπαϊτζάν, στη Γερμανία, στην Πολωνία, στην Αυστρία, στην Αμερική, στη Ρωσία κ.ά., όπως και έχει συμμετάσχει σε φεστιβάλ κινηματογράφου ή βίντεο. Έργο της περιλαμβάνεται στην έκθεση «Κρίσιμοι διάλογοι: Αθήνα-Αμβέρσα», που ξεκινάει στις 31/10 στο ΕΜΣΤ.

Η σύγχρονη αμερικανική πρωτοπορία
σε 2 εβδομάδες γεμάτες χορό και θέατρο.
Φύλο, νέα έργα, κλασσικά κείμενα,
digital performances σε 11 παραστάσεις.

ONASSIS
ΣΤΕΓΗ

**Made in
USA** • Οι ΗΠΑ
στη Στέγη.

Ισχύουν συνδυαστικά εισιτήρια
πολλαπλών παραστάσεων με 5€

Φεστιβάλ
Νοέμβριος 13 → 29

Με την υποστήριξη
της Πρεσβείας των ΗΠΑ
στην Αθήνα

sgt.gr

ATHENS VOICES

★ Η ΑΘΗΝΑ ΜΙΛΑΕΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΑΚΟΥΜΕ ★

Δύο ηλικιωμένες κυρίες συζητούν περπατώντας:
-Το βλέπεις αυτό εδώ πέρα;
-Ναι, ναι, είναι είσοδος για γκαράζ.
-Άντε τώρα εσύ να κάνεις γύρω-γύρω στην πολυκατοικία να ψάχνεις να βρεις την είσοδο και ΑΥΤΗ να είναι η είσοδος!
(Βράδυ Παρασκευής, Γλυφάδα)

Σκηνή σε ιατρείο. Καθώς μιλούν ασθενής και γιατρός, χτυπάει το τηλέφωνο και απαντάει ο γιατρός. Είναι ο πεθερός του στη γραμμή. «Όχι, όχι» του λέει. «δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, μια χαρά είναι οι δείκτες σας κ.λη. κ.λη.» Μόλις κλείνει, λέει γελώντας στον ασθενή: «Καρκίνο στους πνεύμονες έχει, θα πεθάνει, αλλά τι να του λέω τώρα του ανθρώπου... 95 χρονών είναι, ούτε που θα το πάρει χαμπάρι, δεν αξίζει να τον στεναχωρώ».
(Κέντρο Αθίνας, Τετάρτη απόγευμα)

Έλα, δεν σε ακούω!
Πάλι κάνει μπουρμποulήθρες το τηλέφωνο!»
(Μεσόκοπη κυρία μιλάει στο κινητό της, Public Συντάγματος, Πέμπτη μεσημέρι)

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΑ ZARA

Ζευγάρι ψωνίζει ρούχα. Αυτή προβάρει συνεχώς κι αυτός σχολιάζει λέγοντας πάντα την ίδια ατάκα:
«Στενό σου είναι».
Έπρεπε να δει κανείς το βλέμμα της.
(Zara Κηφισιάς, Τρίτη πρωί)

Κύριος κάποιας ηλικίας στο ανδρικό τμήμα των Zara:
«Απίστευτο, ακόμα και εδώ είναι γεμάτο από αυτές τις μπουρλές. Δεν τους φτάνει που ψωνίσανε όλα τα γυναικεία, τώρα θα μας πάρουν και τα ανδρικά. Ρε, τι φαγάνες είναι αυτές;;;»
(Zara Κηφισιάς, Τρίτη πρωί)

«Μπορεί να είμαι ναρκομανής αλλά έχω δύο εξερόχα παιδιά».
(Γυναίκα στο μετρό ζητώντας χρήματα από τους επιβάτες, Σάββατο μεσημέρι)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Πατέρας και γιος στην πλατεία Συντάγματος, 40 χρόνια μετά. Ο Δημήτριος Τούντας με το γιο του το 1976. Ο συνταξιούχος πλέον πατέρας με το γιο του Θόδωρο Τούντα (αρχιτέκτονα) το 2016.

BACK 2 THE FUTURE

Μπορείτε να μας στείλετε και τις δύο φωτογραφίες σας (παλιά και νέα), είτε ψηφιακά (ανάλυση 300 dpi, διαστάσεις 22x32, στη διεύθυνση info@athensvoice.gr με την ένδειξη "Back 2 the future") είτε τυπωμένες, στη διεύθυνση της ATHENS VOICE (Χαριλάου Τρικούπη 22, Αθήνα 10679). Είναι απαραίτητο να γράφετε τα στοιχεία σας και τις λεπτομέρειες των φωτογραφιών (χρονολογία, τοποθεσία, πρόσωπα).

BREAKING NEWS

Πειραιώς 138

Νέο μπαρ, νέο εστιατόριο, νέο πωλητήριο στο Μουσείο Μπενάκη στην Πειραιώς. Τα ανακαίνισαν όλα, ξανάφτιαξαν το μπαρ, ανανέωσαν τις λίστες κρασιών και ποτών, νέες γεύσεις και καινούργια πιάτα του Δειπνοσοφιστηρίου, πολλά φυτά και μεγάλα ξύλινα τραπέζια, συχνά και ζωντανή μουσική. Την Παρασκευή 4/11, στις 20.30, το Μουσείο Μπενάκη εγκαινιάζει τους ανανεωμένους χώρους, του Café-Bar και του πωλητηρίου, με ζωντανή μουσική, performances, γευστικές εκπλήξεις και ειδικές τιμές στα κοκτέιλ. Θα γίνει φέτος το νέο αθηναϊκό στέκι!
Stay tuned.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΟ ΝΤΕΦΙΛΕ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ

Η επίδειξη μόδας του Βασίλη Ζούλια στο περιστύλιο του Ζαπτείου. Παρά την καταρακτώδη βροχή, το show του ήταν μια αληθινά ανακουφιστική στιγμή της ελληνικής μόδας.

ΜΙΣΕΛ ΟΜΠΑΜΑ

Η Χίλαρι παίζει το τελευταίο της χαρτί. Αν βγει κι αυτή, η Μισέλ θα περάσει στην ιστορία σαν η μοναδική γυναίκα που κατάφερε να βγάλει 2 προέδρους των ΗΠΑ!

WD (WILD DRAWING)

Η τεράστια κουκουβάγια που σχεδίασε γωνία Παλαιολόγου και Σάμου είναι ένα από τα πιο ωραία γκραφίτι της Αθήνας, κοντά στο σταθμό Λαρίσης. Δείτε το οπωσδήποτε.

ΣΤΕΓΗ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΩΝΑΣΗ

Στο φετινό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης που αρχίζει την επόμενη εβδομάδα, έγινε χορηγός προσβασιμότητας δημιουργώντας μόνιμες υποδομές πρόσβασης, υποτιτλισμό για κωφούς και ακουστικές περιγραφές για τυφλούς στις ταινίες που θα προβληθούν.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ

«Πάω χθες βράδυ στο ATM, με πλησιάζει ένας με μαχαίρι. Του έδειξα το υπόλοιπό μου, με αγκάλιασε, καθίσαμε στο πεζοδρόμιο, με κέρασε και τσιγάρο».
(Ο τοίχος είχε τη δική του υστερία)

Η ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Άσ' τους να σκέφτονται, άσ' τους να αναρωτιούνται»
-Diana Vreeland

HALLOWEEN

31 Οκτωβρίου. Η μέρα που όλοι στα χωριά μας ντυνόμασαν Addams Family και σκαλίζαμε κολοκύθες.

ΤΟ ΚΙΝΗΤΟ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ

Το πιο ταχύτατο κλαπέν –και– ευρεθέν αντικείμενο της υπηλίου. Μόνο η ΝΑΣΑ δεν κινητοποιήθηκε.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Να μου θυμίσει κάποιος τι απέγινε εκείνος ο τάφος της Αμφίπολης; Λέμε, τώρα...

ΜΠΛΕ ΚΑΔΟΙ

Σε λίγο θα πάμε στον Άρνη για μετοίκηση κι ακόμα γίνεται καθγάς για το τι δεν πρέπει να πετάμε στους μπλε κάδους.

ΠΕΡΙΦΟΡΑ ΝΕΚΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

Χίλιες φορές το προσκύνημα στις ιερές παντόφλες του Παΐσιου.

ΝΕΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΝΥΧΤΕΡΙΝΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ

Όσο βαθαίνει η κρίση, τόσο φαρδαίνουν οι μαρκίζες για να χωρέσουν όλα τα πάλαι ποτέ πρωτοκλασάτα ονόματα που τώρα συνωστίζονται κάτω απ' την ίδια στέγη. Λίγο ακόμα και τα σχήματα θα σχηματίζουν χορωδίες.

ΖΗΤΩ Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Και μακριά από εμάς όλοι εκείνοι με τον «προγονόληκτο σκοταδισμό».

ΚΑΙΝΗ ΣΦΑΙΡΗ: ΜΙΚΡΟ ΓΕΥΜΑΝΟ

● Γιώργος Τραγάκης

Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΑΘΗΝΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Σημεία και τοποθεσίες όπου γράφτηκε ιστορία

Ε

Πετειακός City Lover σήμερα με την εικόνα του '40-'45 στο μυαλό μας. Γενικά για την περίοδο 28 Οκτωβρίου 1940 - 12 Φεβρουαρίου 1945 (ελληνοϊταλικός πόλεμος - γερμανοελληνικός πόλεμος - Κατοχή - απελευθέρωση - Δεκεμβριανά - Συμφωνία της Βάρκιζας) υπάρχει πολύς ιδεολογισμός και πολλά μεγάλα λόγια, κατά βάση από την κομμουνιστική αριστερά που (θεωρεί ότι) άγγιξε τότε την εξουσία, αλλά δεν την πήρε. Εξού και σε τέτοιες εποχές γυρνάμε οι περισσότεροι συνέχεια στα ίδια και τα ίδια μέρη: Καιοσαριανή, Χαϊδάρη, Μέρλιν, Ακρόπολη. Εγώ για την περίοδο αυτή, πέρα από τα «ηρωικά» και πασίγνωστα, θα είχα να προτείνω λιγότερο γνωστά σημεία, όχι όμως κατ' ανάγκη και λιγότερο «ηρωικά», ή έστω σημαντικά, όπως...

Τα παλιά κομμάτια του Σταθμού Λαρίσης. Στις 28 Οκτωβρίου, αυτός ήταν το κύριο μέσο διοίκησης των επιστρατευμένων από την Αθήνα και γενικά τη Νότια Ελλάδα προς τα βόρεια – βέβαια με άλλα μέσα έφταναν τελικά οι επιστρατοί που πήγαιναν Πίνδο.

Ο πεζόδρομος Γλάδστωνος, γωνία Πατησίων. Εκεί ήταν τα γραφεία της ναζιστικής ΕΣΠΟ, που την ανατίναξε η ΠΕΑΝ τον Σεπτέμβριο του 1942 και το πλήρωσαν με τη ζωή τους ο Κώστας Περίκος και μερικοί από τους συντρόφους του.

Πατησίων 86. Αναζητήστε την πινακίδα που πληροφορεί για το θάνατο του Γιάννη Τσιγάντη, τον Γενάρη του '43, μετά από μάχη με ιταλούς καραμπινιέρους. Ή δείτε την προτομή του σε νησίδα, Αλεξάνδρας και Πατησίων.

Οι τάφοι στα Τουρκοβούνια. Ακριβώς στο διάσελο ανάμεσα Ψυχικό και Γαλάτσι (είχα γράψει και παλιότερα γι' αυτούς), σχεδόν πάνω στον περιφερειακό δρόμο, δίπλα στη στάση του λεωφορείου. Οι εκτελέσεις έγιναν λίγο πριν την απελευθέρωση. Απλά δείτε τους και θα καταλάβετε.

Το φράγμα της λίμνης του Μαραθώνα. Η παρακάτω ανακοίνωση δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες αρχές του Οκτώβρη του '44 (όταν πλησίαζε το τέλος της Κατοχής, εξαιτίας του Στάλινγκραντ, της Νορμανδίας και του Άντζιο). Την υπογράφει ο Γερμανός διοικητής της Ελλάδας: «Εξ αφορμής διαδόσεων και ισχυρισμών, διεσαφηνίσθη διά του Τύπου προ ολίγων ακόμη ημερών, ότι ο Γερμανικός Στρατός ούτε σχεδιάζει, ούτε προπαρασκευάζει ανατινάξεις ή καταστροφές εις την περιοχή της Πρωτευούσης, διά των οποίων θα εξετίθετο εις κίνδυνον η ιδιοκτησία ή η ζωή των κατοίκων. Παρά ταύτα, εξακολουθούν να διαδίδονται παρόμοιαι φήμες, με την πρόθεσιν να εξερεθίζεται ο πληθυσμός εναντίον της Δυνάμεως κατοχής και να παρασύρεται εις απερισκεπτούς ενεργείας. Ούτω λ.χ. διατυπύεται ο ανόητος ισχυρισμός ότι η λίμνη του Μαραθώνος πρόκειται ν' ανατιναχθή υπό των Γερμανών. Διαβεβαιώ ακόμη μίαν φοράν ότι άπασαι αι τοιαύτης φύσεως διαδόσεις είναι αναληθείς και εμφορούνται υπό κακής πίσσεως. Φέλλμυ, Στρατηγός της Αεροπορίας» (αντιγράφω από το μυθιστόρημά μου «Ο κηπουρός κι ο καιροσκόπος», σελίδα 235, Εστία 2014). Το φράγμα λοιπόν δεν κινδύνεψε, παρά τη φημολογία της εποχής. Φυσικά, οι Γερμανοί έκαναν φεύγοντας καταστροφές σε εγκαταστάσεις που είχαν ή θεωρούσαν αυτοί ότι είχαν στρατιωτική αξία: στον «Ισθμό» της Κορίνθου, στο λιμάνι του Πειραιά, στο εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος του Φαλήρου (περιορισμένες και εύκολα επισκευάσιμες) κ.λπ.

Το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης. Τίποτα πια δε θυμίζει ότι στο χώρο του ήταν το Σύνταγμα Χωροφυλακής Μακρυγιάννη, που αντιστάθηκε πολύ αποτελεσματικά πολιορκημένο από υπέρτερους δυνάμεις του ΕΛΑΣ τον Δεκέμβριο του '44. Το Μουσείο εξαφάνισε επιμελίστατα κάθε ίχνος του χώρου – και της Ιστορίας.

Η μαρμάρινη πινακίδα στο Αστυνομικό Τμήμα Πατησίων. (πρώην Άνω Πατησίων κι ακόμα πιο πρώην ΙΣΤ', 16ο) Έχει τα ονόματα των πεσόντων αστυνομικών στις συγκρούσεις ΕΛΑΣ και ΟΠΛΑ, στις μάχες της ίδιας περιόδου, και μεταφέρεται από τότε σ' όλα τα μέρη που κατά καιρούς στεγαζόνταν το Τμήμα (Δροσοπούλου, Χαλεπά, ίσως κι αλλού).

«Τα σπίτια με τις τρύπες» για τα οποία έχει γράψει ο Βασίλης Βασιλικός. Υπάρχουν ακόμα μερικά (Σόλωνος, Εξάρχεια, Αλεξάνδρας απέναντι από τον Παναθηναϊκό, Καιοσαριανή, Αρδότης κ.λπ.). Όλα από τα Δεκεμβριανά. **Π**

* Η εικονογράφηση είναι από την έκθεση «Ένα γλυκό ξημέρωμα», που επιμελήθηκε ο ιστορικός τέχνης Γιάννης Κουκουλάς με τη συμμετοχή δεκαπέντε ελλήνων δημιουργών κόμικς στο Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα του Δήμου Αθηναίων στο Θησείο. Διάρκεια: μέχρι 30/10. Τρίτη έως Σάββατο: 10.00-20.00, Κυριακή: 10.00-14.00, Δευτέρα κλειστά. Είσοδος ελεύθερη.

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για να γίνουν πιο ενδιαφέρουσες οι γραμμές επικοινωνίας για τους καταναλωτές στα προϊόντα καθαρισμού)

- ① **Θαύμα! Ο Ευκλείδης εμφανίστηκε μπροστά στον Τσακαλώτο και τον κατηγόρησε για τη συμφωνία που υπέγραψε με τους δανειστές!**
② **Αδίκαια κατηγόρησαν τον Αλέξη Τσίπρα ότι εμφανίστηκε για άλλη μια φορά χωρίς χαρτιά μπροστά του στη Σύνοδο Κορυφής!**

Μεγάλη αλήθεια της ζωής:

η επιστολή Κατρούγκαλου του τύπου «δεν θέλαμε να πάρουμε αυτά τα μέτρα που πήραμε και να κόψουμε συντάξεις» είναι το νέο «αγάπη μου, δεν είναι αυτό που νομίζεις...».

Ας πούμε ότι σε ένα κεντρικό δρόμο υπάρχει ένα σπασμένο κιγκλίδωμα που έχει λυγίσει και η άκρη του κλείνει τη μισή αριστερή λωρίδα. Κανείς δεν ασχολείται με αυτό για χρόνια. Και κάποια στιγμή ένας νέος δήμαρχος αποφασίζει να επεμβεί...

● Αναθέτει λοιπόν στον αντιδήμαρχο να βρει μια λύση. Και εκείνος αποφασίζει ότι πρέπει να λυγίσει ακόμα περισσότερο το κιγκλίδωμα ώστε να κλείνει ολόκληρη την αριστερή λωρίδα. Και στη συνέχεια βάζει διόδια για όποιον θέλει να σκωθθεί το εμπόδιο.
● Όπως είναι φυσικό, οι οδηγοί αντιδρούν. Και αποφασίζουν να καταφύγουν στη δικαιοσύνη.

● Και τότε ο δήμαρχος, λίγο πριν βγει η απόφαση, λέει στο δημοτικό συμβούλιο ότι «το διακύβευμα της απόφασης δεν είναι απλώς η ερμηνεία του οδικού κώδικα, αλλά κάτι πολύ βαθύτερο. Δηλαδή εάν η εκλεγμένη από το λαό δημοτική αρχή έχει δικαίωμα να ρυθμίσει το χάος του δρόμου ή αν τα συμφέροντα των οδηγών είναι υπεράνω της Δημοκρατίας...».

● Όπως είπε δηλαδή ο Αλέξης Τσίπρας στην Πολιτική Γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ, ενόψει της απόφασης του ΣτΕ για το νόμο Παπά...

● (Ήταν ένα απόσπασμα από τη σειρά παραβολών με τίτλο «Δεν είμαστε όλοι πλιθίοι ή διορισμένοι».)

«Καβγάχος»: Το να καθυ-

στερεί 10 ολόκληρα λεπτά ο καθιερωμένος καβγάς σε πολιτικό πάνελ πρωινής εκπομπής. Με αποτέλεσμα να σε καταλαμβάνει η ανασφάλεια ότι η συμπαντική τάξη έχει διασαλευτεί.

Παλιά έλεγαν ότι είδηση δεν είναι να δαγκώσει άνθρωπο ένας σκύλος αλλά να δαγκώσει σκύλο ένας άνθρωπος...
● Κατά την ίδια λογική, είδηση δεν είναι ότι εμφανίστηκε ο Άγιος Παΐσιος στον Σταμάτη Γονίδη. Είδηση θα ήταν να εμφανιστεί ο Σταμάτης Γονίδης στον Άγιο Παΐσιο...

Προς τους επικοινωνιολόγους της οικογένειας Μητσοτάκη: όταν ένας άνθρωπος κάνει κάτι ξεχωριστό που δεν συνηθίζει, τότε βγάζει μια φωτογραφία για να το θυμάται.
● Με τη λογική αυτή, όταν η Μαρέβα Μητσοτάκη φωτογραφίζεται χαμογελαστή με τη σκούπα το κάνει επειδή δεν συνηθίζει να σκουπίζει. Για τον ίδιο λόγο, ας πούμε, που ένας άφραγκος φωτογραφίζεται στο τιμόνι μιας Rolls Royce...
● Καταλάβατε τώρα πόσο άστοχο είναι να προωθείτε αυτή τη φωτογραφία όπου η Μαρέβα Μητσοτάκη σκουπίζει με το concept «η Μαρέβα είναι μία από εμάς»;

Αφού ο ήλιος και το τσίπουρο πάνε μαζί, γιατί ο Αλέξης λέει τελευταία «να σκώσουμε (μόνο) τον ήλιο πάνω από την Ελλάδα»;
● Τι σκαρώνουν με το τσίπουρο;

Και μια που το έφερε η κουβέντα, σε εκείνο το χωριό της Ρόδου που έκαναν λιτανεία για να βρέξει, έβρεξε τελικά;
● Ή πρέπει να θυσιάσουν και καμιά 10αριά παρθένες για να

το σιγουρέψουν περισσότερο;

Νωωωω... Ο Κώστας Καραμανλής έγραψε στον πρόλογο ενός βιβλίου ότι υπέρτατο χρέος είναι η προσπάθεια των εθνικών συμφερόντων...
● Προφανώς όμως όχι τόσο υπέρτατο όσο το να μη μιλάς...

Ο Άδωνις Γεωργιάδης καταγγέλλει άλλη μια φορά την ηγεμονία της Αριστεράς θυμίζοντας ότι σε κάποιες χώρες όποιος δηλώνει κομμουνιστής πηγαίνει στη φυλακή...
● Θυμίζοντας με τι ακριβώς δηλώσεις και ενέργειες δημιουργήθηκε το πλεονέκτημα της Αριστεράς...

Sorry, αλλά η επικοινωνιακή γραμμή «με πολεμάνε τα συμφέροντα» που έχει υιοθετήσει η κυβέρνηση έχει κάποια μειονεκτήματα.

● Πρώτον, το έχει χρησιμοποιήσει και η Ρούλα Κορομηλά για να δικαιολογηθεί για τις χαμηλές τηλεθεάσεις...
● Δεύτερον, θυμίζει ποδοσφαιριστές που διαμαρτύρονται ότι η άμυνα της αντίπαλης ομάδας δεν τους αφήνει να σκοράρουν και να κερδίσουν...
● Και τρίτον, αν τους γίνει συνήθεια, στο τέλος θα καταλήξουν να σκοντάφτουν, να πέφτουν και να λένε ότι τους πολεμάει ο νόμος της βαρύτητας...

Στους επόμενους αγώνες Ολυμπιακός - ΠΑΟΚ, δεν θα είχε περισσότερο ενδιαφέρον αν έβαζαν και ως έπαθλο για το νικητή και κάποιο τηλεστάρ για το κανάλι του Προέδρου που θα νικήσει; **Α**

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πορτιέρης στο club της Λίντσεϊ Λόχαν

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N02

Πρακτικογράφος του Αλέξη Τσίπρα στις συναντήσεις του με τους ξένους ηγέτες στις συνόδους κορυφής

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Αλέξης Τσίπρας

«Αν η Ελλάδα δεν βγει στις αγορές θα είναι μια χώρα σε γύψο».

Μετάφραση «Αν δεν αρχίσουμε γρήγορα να δανειζόμαστε ελεύθερα λεφτά χωρίς όρους για να αρχίσουμε ξανά να διορίζουμε, τον ήπιαμε».

Λευτέρης Κρέτσος

«Οι αποφάσεις της Δικαιοσύνης για τις τηλεοπτικές άδειες είναι δεσμευτικές αλλά όχι σεβαστές...»

Μετάφραση «Εγώ θα έχω αντιρρήσεις σε ό,τι αποφασίσουν οι δικαστικοί. Και το λέω γιατί νομίζω ότι κάποιος ενδιαφέρεται για τις αντιρρήσεις μου...»

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Όταν οι παλαιοημερολογίτες ανεβάζουν στα social media και στα blogs τους εικόνες από περιφορές νεκρών και άλλα τελετουργικά, αλλάζουν την ημερομηνία δημοσίευσης ή κρατούν την preset της αμερικάνικης αιρετικής τεχνολογίας;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N02

Αυτός ο δάσκαλος που έδωσε μαθήτρια από την τάξη επειδή θεώρησε ότι η ένεση ινσουλίνης που έκανε ωθεί τους συμμαθητές της στα ναρκωτικά, όταν βλέπει τα παιδιά να τρώνε πύραυλο στο προαύλιο καλεί το Ηθών;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N03

Το γεγονός πως η δήλωση του Αλέξη Τσίπρα ότι «προτιμά να κερδίζει εκλογές παρά δημοσκοπήσεις» έγινε την ίδια μέρα με τη δημοσίευση μιας δημοσκοπήσης που τον δείχνει να κερδίζει, δεν σημαίνει ότι κάποιοι επικοινωνιολόγοι της κυβέρνησης δεν συνεννοούνται μεταξύ τους σωστά;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N04

Όταν ο Φώτης Κουβέλης ακούει τον Αλέξη Τσίπρα να λέει ότι «θέλει να κυβερνήσει με τη γενιά του» δεν ανησυχεί σοβαρά ότι τζάμπα πήγε το γλείφιμο στον ΣΥΡΙΖΑ τόσο καιρό γιατί κινδυνεύει λόγω ηλικίας να μείνει εκτός κυβέρνησης;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Φωταγωνιά»: Το να κλείνεις το διακόπτη του μπάνιου με τον αγκώνα επειδή δεν θέλεις να τον πιάσεις με βρεγμένα χέρια

«ΚΑΤΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ» ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΑΠ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Εσύ παίζεις και ο **ΟΠΑΠ** προσφέρει χρήματα για την ανακαίνιση των παιδιατρικών νοσοκομείων
«**Η Αγία Σοφία**» και «**Παναγιώτη και Αγλαΐας Κυριακού**»

Από το 2014 ο ΟΠΑΠ συμβάλλει στην ανακαίνιση των δύο παιδιατρικών νοσοκομείων «**Η Αγία Σοφία**» και «**Παναγιώτη & Αγλαΐας Κυριακού**». Για τρίτη συνεχή χρονιά δίνει την ευκαιρία σε όλους μας να βοηθήσουμε κι εμείς και μάλιστα με έναν πολύ διασκεδαστικό τρόπο.

Αφορμή είναι ο 34ος Αυθεντικός Μαραθώνιος της Αθήνας και «όχημα» η ανανεωμένη εφαρμογή «**Κάτι Καλύτερο**». Εκεί υπάρχουν τέσσερα παιχνίδια. Το Quiz, όπου πρέπει να απαντήσεις σωστά στις ερωτήσεις, το Spot, όπου θα βρεις τις διαφορές, το Jump όπου θα ξεπεράσεις τα εμπόδια και το Run όπου θα τρέξεις τις αποστάσεις που απαιτούνται. Είναι εντελώς δωρεάν και με το εικονικό ποσό που συγκεντρώνεις, ανεβαίνει

και το ποσό που θα προσφέρει ο ΟΠΑΠ για την ανακαίνιση των δύο νοσοκομείων.

Φέτος η εφαρμογή του ΟΠΑΠ προχωρά ένα ακόμη βήμα πιο μπροστά, καθώς όλοι οι παίκτες έχουν την επιλογή να δημιουργήσουν ή να συμμετέχουν σε ομάδα, ενώ ανά πάσα στιγμή μπορείτε να δείτε τους παίκτες ή τις ομάδες που προηγούνται σε κάθε κατηγορία. Παράλληλα, οι δοκιμασίες «**ξεκλειδώνουν**» σταδιακά μέχρι την ημέρα διεξαγωγής του Μαραθωνίου (13 Νοεμβρίου), κατά την οποία όλοι οι χρήστες της εφαρμογής, δρομείς και επισκέπτες θα μπορούν με ένα απλό check in να αυξήσουν ακόμα περισσότερο το ποσό που θα προσφέρει η εταιρεία.

Την εφαρμογή «**Κάτι Καλύτερο**», που είναι διαθέσιμη στο Play Store και στο App Store, μπορείτε να κατεβάσετε δωρεάν στο κινητό σας τηλέφωνο ή στο tablet σας. Η συμμετοχή είναι δυνατή και μέσω υπολογιστή στο www.katikalytero.gr. Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε το www.katikalytero.gr. Γίνετε μέλος της ομάδας του ΟΠΑΠ #TeamOpaπ ή φτιάξτε τη δική σας ομάδα!

«Η Όπερα της Παπάρας» σε λιμπρέτο Κουμουνδούρου

Στα καμαρίνια συνωστίζονται εφοπλιστές, καπνέμποροι, πρόεδροι ποδοσφαιρικών ομάδων, κατασκευαστές και γνωστοί Μαικίνες που δραστηριοποιούνται στον κόσμο της Τέχνης και των Γραμμάτων)

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Εσχάτως ολοκληρώθηκε σύμφωνα με άριστα πληροφορημένες πηγές η συλλογική γραφή του λιμπρέτου αλλά και η σύνθεση της μουσικής της μετακομμουνιστικής υπερπαραγωγής η οποία αφηγείται τρεις στιγμές θριάμβου της πρώτης αριστερής κυβέρνησης της χώρας κατά τη μεταπολίτευση. Πρόκειται για ένα έργο επικών διαστάσεων. Οι χορηγοί αυτής της παραγωγής παραμένουν άγνωστοι για προφανείς λόγους διακριτικότητας, αλλά οι ίδιες πηγές αναφέρουν πως στα καμαρίνια συνωστίζονται εφοπλιστές, καπνέμποροι, πρόεδροι ποδοσφαιρικών ομάδων, κατασκευαστές και γνωστοί Μαικίνες που δραστηριοποιούνται στον κόσμο της Τέχνης και των Γραμμάτων.

Το έργο χωρίζεται σε τρεις ενότητες. Η πρώτη φέρει τον τίτλο «Οι αγωγιάντες της ενημέρωσης», η δεύτερη «Ξαφνικός θάνατος στο Δ.Σ. της ΕΡΤ» και η τρίτη «Η Τριλογία του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου».

Ενότητα πρώτη

Ένας υπουργός Δημοσίων Έργων και ένας διευθυντής κομματικού ραδιοφωνικού σταθμού μεταφέρουν σε έναν άλλον υπουργό, τον Επικρατέα, ένα σχέδιο άλωσης του τηλεοπτικού τοπίου. Ο υπουργός Επικρατείας ενθουσιάζεται. Το σχέδιο αναβαθμίζεται σε νόμο. Κατά τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς προβλέπεται η δημιουργία τεσσάρων ημετέρων τηλεοπτικών σταθμών. Οι κ.κ. Καλογρίτσας, Καραγιώργης, Σαββίδης και Μαρινάκης καλούνται να αναλάβουν την υλοποίηση του σχεδίου. Ο ένας, ο Καραγιώργης, άνθρωπος δύσπιστος αλλά και της πιάτσας, αποχωρεί εγκαίρως. Ξέρει πού θα μπλέξει. Ο άλλος, ο Καλογρίτσας, μένει από «καύσιμα» αφού το αφεντικό της Τράπεζας της Ελλάδος απογυμνώνει το οικοδόμημα της Attika Bank, που είναι ο τροφοδότης λογαριασμός. Ο τρίτος της παρέας μπαίνει στο παιχνίδι ως αναπληρωματικός, αφού έπαιξε το ρόλο του «λαγού» για την όσο δυνατόν μεγαλύτερη αφαίμαξη των διαγωνιζομένων πλειοδοτών. Στην ουσία το στήσιμο του ματς υλοποιείται από ερασιτέχνες για ερασιτέχνες. Στη διάρκεια του πρώτου ημιχρόνου του διαγωνισμού η ομάδα του Μαξίμου δέχεται ένα γκολ από τα αποδυτήρια. Ο Αλαφούζος με μία προσωπική κατά μέτωπο επέλαση σημαδεύει το γάμα, πιάνοντας στον ύπνο την αντίπαλη άμυνα. Στο δεύτερο ημίχρονο ο διαιτητής αποβάλλει τον Καλογρίτσα και έτσι εισέρχεται αναγκαστικά ως αλλαγή ο Ιβάν Σαββίδης. Με την εκπονή του ματς η Ομοσπονδία θέτει θέμα κανόνων διαιτησίας. Η υπόθεση παραπέμπεται στα Δικαστήρια. Το σχέδιο του υπουργού Δημοσίων Έργων και των συν αυτώ καταρρέει εις τα εξών συνετέθη. Ο οικονομικός εισαγγελέας επισκέπτεται τον Καραγιώργη και τον οδηγεί στον Κορυδαλλό για φορολογικούς λόγους. Οι οικονομικοί εισαγγελείς ελέγχουν το φορολογικό παρελθόν του Καλογρίτσα. Οι υπόλοιποι καταθέτουν τη δόση των οφειλών τους για τις άδειες, αλλά, φευ, η «Ομοσπονδία» επιμένει και άρα κινδυνεύουν να χάσουν και τα λεφτά και τις άδειες. Ο υπουργός Επικρατείας αισθάνεται στο σβέρκο την καυτή ανάσα της αποτυχίας και ανατριχιάζει. Το σύστημα Μαξίμου κλονίζεται. Στο συνέδριο βγαίνουν τα μαχαίρια από τα θηκάρια. Ο «Αρχηγός» εκλέγεται με ποσοστά Τσαουσέσκου αλλά η ηγετική ομάδα καταγράφει απώλειες.

Ενότητα δεύτερη

Ο θόρυβος μιας έκρηξης ξυρνά τους περιοίκους της κάτω Ιπποκράτους. Η βόμβα εξερράγη στην είσοδο του κτιρίου όπου κατοικεί η δικαστής Τσατάνη. Τη βόμβα τοποθέτησαν οι «Πυρήνες της Φωτιάς». Η Τσατάνη επί μήνες τώρα αποτελεί στόχο της ηγεσίας της Δικαιοσύνης. Της σημερινής ηγεσίας. Κατά τους βομβιστές η ενέργειά τους απευθύνεται συνολικά κατά των δικαστών. Ο ρόλος της βομβιστικής ενέργειας είναι, δηλαδή, εκφοβιστικός. Λίγα εικοσιτετράωρα αργότερα μία γνωστή ηλεκτρονική εφημερίδα δημοσιεύει τα ηλεκτρονικά μηνύματα, απολύτως προσωπικού περιεχομένου, ενός εκ των αντιπροέδρων του Συμ-

βουλίου της Επικρατείας. Όπως τυχαίως το συγκεκριμένο δικαστήριο θα συνεδρίαζε την επαύριον για να εξιχνιαστεί επιτέλους το ζήτημα των τηλεοπτικών αδειών. Οι δικαστές εξεγείρονται. Η Κουμουνδούρου διασπάται. Η «Αυγή» υπερθεματίζει και αποκαλύπτει το όνομα του ανώτατου δικαστή. Είναι η δεύτερη φορά μέσα σε ενάμιση χρόνο που ίκνη υπηρεσιών ασφαλείας αναμειγνύονται στο πολιτικό παιχνίδι ευθέως. Η πρώτη φορά αφορούσε τη δημοσίευση των απόρρητων ηλεκτρονικών μηνυμάτων των Βελκουλέσκου και Τόμσεν από και προς το Hilton. Αυτή τη φορά τα υψηλά κλιμάκια που διαχειρίζονται τις ζωές μας ακουμπούν τη Δικαιοσύνη. Την πρώτη φορά «έφαγαν πόρτα» από τους δανειστές. Τη δεύτερη φορά φαίνεται να «τρώνε πόρτα» από τους δικαστές. Ποια θα είναι η «τρίτη και η φαρμακερή;» Μόνος και πολιτικά απόλυτα γυμνός στο Υπουργείο Δικαιοσύνης ο κ. Παρασκευόπουλος παρακολουθεί τα «κοράκια της εξουσίας» σε σχηματισμούς καθέτου εφόρμησης να πετούν στον ουρανό της Αττικής. Ενεπλάκη προσωπικά στις ίντριγκες της ηγετικής ομάδας του Μαξίμου. Οσονούπω θα παραδώσει στον Φώτη Κουβέλη. Μία βόμβα, μία υποκλοπή, δύο εκβιασμοί, δύο δημοσιεύματα. Η ίντριγκα στα υπόγεια του Μαξίμου έμεινε από σενάριο.

Ενότητα τρίτη

Είχαμε καιρό να δούμε έναν (Τ)αγματάρχη ως αφεντικό της Δημόσιας Τηλεόρασης. Είχαμε αναλογιστεί πώς θα ήταν η τοποθέτηση ενός Κομισάριου ως Γενικού Καθοδηγητή στην ΕΡΤ. Η συμβίωση μεταξύ ενός Ταγματάρχη και ενός Κομισάριου κράτησε όσο η πρώτη ανάσα της πρώτης φάσης της «Πρώτης φοράς Αριστερά». Μετά το συνέδριο δεν υπήρχε πια κανένας λόγος να ανεχθούν ο ένας τον άλλον. Άλλωστε υπήρχε και το απόλυτο άλλοθι, «Cherchez La femme» λένε οι Γάλλοι. Οι «αυτόχθονες» της ΕΡΤ το λένε και «σύνδρομο Θωμόπουλου» γιατί αυτοί ξέρουν. Ο υπουργός Επικρατείας, όταν αισθανόταν στα ντουζένια του, έστειλε ως προσωπικό χωροφύλακά του για να «ισορροπήσει το πράγμα» τον αρκούντως καραμανλικό και επαρκώς συριζαίο εκ υιοθετήσεως και όχι εκ πεποιθήσεως Ταλαμάγκα, που διαδραμάτισε ρόλο αγκαθίου στα πλευρά του Κομισάριου Σταύρου Καππάκου. Ο Σταύρος, άνθρωπος χαμηλών τόνων, έντιμος, απέτυχε να διαχειριστεί τη μη διαχειρίσιμη άλλωστε Δημόσια Τηλεόραση και αυτό ήταν το βασικό σφάλμα του. «Α ρε Σταύρο και κυρ Σταύρο και αφέντη τσουτσουλομύτη» θα έλεγε και ο βάρδος. Πού πήγες να μπλέξεις, εσύ, ένας λάκωνας και μάλιστα αριστερός, κάτι σαν «καρέτα καρέτα» στη Λακωνία δηλαδή. Όντως οι αριθμοί ήταν καταδικαστικοί και ο Σταύρος ήξερε να διαβάζει τα νούμερα. Όπως και ο «Ταγματάρχης». Ο Σταύρος πήγε στο Μαξίμου, είδε τον Νίκο Παππά ο οποίος και του εξήγησε πως δεν έχει ιδέα για το τι συμβαίνει στην ΕΡΤ αλλά και πως δεν ξέρει τίποτε για την αποπομπή του από το ΔΣ της Δημόσιας Τηλεόρασης. Γύρισε στην ΕΡΤ και τους είπε «εγώ θα φύγω αν υπογράψει ο Παππάς την απόλυσή μου». Και περίμενε. Τελικά του στείλαν δικαστικό κλητήρα. Το δράμα έλαβε ένα τέλος. Η «Αυγή» άρχισε να φωνάζει, η Κουμουνδούρου να σκούζει, αλλά εκεί πάνω στη Μεσογείων οι «ταγματάρχες» δεν καταλαβαίνουν από τέτοια. Ερώτημα. Τι θα συμβεί αν αλλάξει πόστο ο Νίκος Παππάς; Τι θα γίνει αν η απόφαση του ΣτΕ δεν δικαιώνει τον Νίκο Παππά; Τι θα γίνει αν ο «αρχηγός» αποφασίσει να μοιράσει διαφορετικά την τράπουλα για να διασώσει ό,τι είναι εφικτό να διασωθεί; Η πλέον πρόσφατη δημοσκοπήση που δημοσιεύθηκε από την «Εφημερίδα των Συντακτών» και όχι από αντιπολιτευτικό φύλλο, καταγράφει την άνευ επιστροφής, τελεσίδικη αποχώρηση ενός ποσοστού ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι η πρώτη φορά που καταγράφεται σε δημοσκοπήση αυτό το «τελεσιδικώς». Μία βόμβα, μία υποκλοπή, πολλές ίντριγκες, συνωμοσίες δωματίου, υπόγειες διαδρομές και οικογενειακοί καβγάδες κορυφής. Πόσα χρόνια θα περάσουν για να καταφέρει κανείς να διεκδικήσει εκ νέου το δικαίωμα να αναφέρεται στην Αριστερά; Πολλά, πάρα πολλά, δεκαετίες ίσως. ■

ΠΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙ ΕΚ ΝΕΟΥ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ; ΠΟΛΛΑ, ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΑ, ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ ΙΣΩΣ.

Αντιμέτωποι με τις ανεπάρκειές μας

Της ΧΑΡΑΣ ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ*

Η δικαστηριοποίηση της πολιτικής μας ζωής και η πολιτικοποίηση της Δικαιοσύνης είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της χρόνιας πρακτικής άμεσης σύνδεσης της κρατικής μηχανής με την εκάστοτε πολιτική εξουσία.

Στην Ελλάδα, Δημόσια Διοίκηση και πολιτική εξουσία είναι συγκοινωνούντα δοχεία. Από γενέσεως ελληνικού κράτους διατηρούν αλληλεξαρτήσεις και άρρηκτους δεσμούς. Τέτοιους που κανένας πόλεμος, καμία δικτατορία, καμία Μεταπολίτευση και εσχάτως καμία κρίση δεν κατάφερε να κόψει. Είναι άραγε αυτή η αλληλεξάρτηση τόσο συνυφασμένη με την κουλτούρα μας ώστε να αποτελεί εθνικό μας χαρακτηριστικό; Κι αν ναι, είναι κάτι που μπορεί να αλλάξει;

Η έντιμη και αχρωμάτιστη απάντηση σ' αυτό το ερώτημα αποτελεί το πρώτο μεγάλο βήμα σε ό,τι ονομάζουμε σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας, εθνικό αφήγημα, εθνική στρατηγική κ.λπ. Αν η απάντηση είναι όχι, οφείλουμε να το δούμε κατάματα, να το παραδεχτούμε και να πορευτούμε με αυτό. Να οργανώσουμε τη ζωή μας, τις δουλειές μας, το μέλλον το δικό μας και των παιδιών μας, συνυπολογίζοντας αυτή την πραγματικότητα στο σχεδιασμό μας.

Ας μην παριστάνουμε τους έκπληκτους κάθε φορά που η εκάστοτε κυβέρνηση τοποθετεί τα δικά της παιδιά σε θέσεις ευθύνης, που διορίζει Καρανίκες ως Συμβούλους Εθνικού, είναι το φυσικό επακόλουθο της εθνικής μας κουλτούρας.

Κι όταν ένα κόμμα κάθεται πρώτη φορά στους κυβερνητικούς θώκους, ας του αναγνωρίσουμε την άγνοια, τη βουλιμία και τη χοντροκοπία να παρεμβαίνει και στη Δικαιοσύνη. Έτσι κι αλλιώς για τους πρωτάρηδες της εξουσίας, πρώην επαγγελματίες της γιγαλαντζι αριστεροσύνης, Δημόσια Διοίκηση, Νομοθετικό Σύστημα, Δικαιοσύνη, Ανεξάρτητες Αρχές είναι ένα: ο εχθρός που πρέπει να συνθλιβεί.

Αν λοιπόν αποδεχτούμε πως η χώρα μας είναι η χώρα όπου όλες οι εξουσίες μπερδεύονται γλυκά, να γνωρίζουμε ότι ταυτόχρονα αποδεχόμαστε πως δεν έχουμε τίποτα κοινό με τα λοιπά κανονικά σύγχρονα ευρωπαϊκά κράτη και συνεπώς κάθε προσπάθεια συμπίευσής μας είναι καταδικασμένη εξ αρχής σε αποτυχία.

Αν όμως η απάντηση στο αρχικό ερώτημα είναι ναι, οι στρεβλές παγιωμένες τακτικές μπορούν να αλλάξουν ξεκινώντας από την αναγνώρισή τους, τότε ας βρούμε το θάρρος να ξεκουνηθούμε από τις βολικές μας πολυθρόνες, ας μαζέψουμε το τεντωμένο δάχτυλο της στήριξης αντιπολίτευσης κι ας προτείνουμε λύσεις συγκεκριμένες, σχεδιασμένες με μετρήσιμα αποτελέσματα σε ένα ορατό μέλλον.

Κι αν παρ' ελπίδα, κάποιες βρουν ανταπόκριση στους βουλιμικούς της εξουσίας που τώρα κυβερνούν και τις κάνουν δικές τους αλλάζοντας τη φήμη, δεν πειράζει, κέρδος για όλους θα είναι, έτσι κι αλλιώς.

* Η Χαρά Κεφαλίδου είναι βουλευτής Ν. Δράμας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ

ΓΙΑΤΙ ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΕΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΥΡΤΣΟΥ

Η κυβέρνηση σε διαρκή αναζήτηση άλλοθι

Η κυβέρνηση φαίνεται να προεξοφλεί την επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης γι' αυτό καταφεύγει στη γνωστή ρουτίνα της καταγγελίας «εμμονικών νεοφιλελεύθερων κύκλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης» και φυσικά του υπουργού Οικονομικών της Γερμανίας κ. Σόιμπλε ο οποίος υποτίθεται ότι στέκεται εμπόδιο στην εφαρμογή της συμφωνίας για την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους.

Διαρθρωτικές αδυναμίες

Ο βασικός λόγος για τον οποίο η οικονομία έχει εγκλωβιστεί στην κρίση και σε ένα ατελείωτο μνημόνιο είναι η αδυναμία αντιμετώπισης των διαρθρωτικών προβλημάτων της. Ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόστηκαν τα μνημόνια και το αποτυχημένο πείραμα της ριζοσπαστικής Αριστεράς την τελευταία διετία υπονόμισαν την προοπτική της ελληνικής οικονομίας. Πρώτον, ο σχηματισμός του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ) εξαρτάται σήμερα περισσότερο από το Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα της οικονομίας από ό,τι πριν το ξεκίνημα της κρίσης ενώ οι δημόσιες δαπάνες κινούνται σε απαράδεκτα υψηλά επίπεδα σαν ποσοστό επί του ΑΕΠ.

Αυτή η εξέλιξη εξηγείται από τον τρόπο εφαρμογής των μνημονίων τα οποία προστάτευσαν σε μεγάλο βαθμό το Δημόσιο ρίχνοντας τα περισσότερα βάρη στον ιδιωτικό τομέα. Το Δημόσιο απλά «νοικοκυρεύτηκε» κάπως ενώ ο ιδιωτικός τομέας συρρικνώθηκε.

Δεύτερον, η ελληνική οικονομία είναι σήμερα πιο καταναλωτική –αλλά σε χαμηλότερο επίπεδο από ότι το 2008– εξαιτίας του τρόπου εφαρμογής του μνημονίου. Στις επενδύσεις είχαμε μια πραγματική κατάρρευση της τάξης του 60-70% ενώ η υποχώρηση της κατανάλωσης ήταν σημαντική αλλά πολύ μικρότερη. Έτσι, αντί να ενισχύσουμε τα επενδυτικά χαρακτηριστικά της εθνικής οικονομίας ενισχύσαμε τα καταναλωτικά.

Τρίτον, υπονομεύσαμε σε βάθος την επενδυτική προοπτική της ελληνικής οικονομίας. Ισοπεδώσαμε φορολογικά τα ακίνητα που αποτελούσαν παραδοσιακά το επενδυτικό καταφύγιο των Ελλήνων και οδηγήσαμε σε αδιέξοδο τη μικρομεσαία και την πολύ μικρή επιχείρηση που αποτελούν τον μεγαλύτερο εργοδότη της χώρας.

Το τεράστιο επενδυτικό κενό που δημιουργήθηκε είναι πρακτικά αδύνατον να καλυφθεί από μεγάλες ξένες επενδύσεις που γίνονται με βάση ειδικό φορολογικό καθεστώς και καλύπτονται από εγγυήσεις του Δημοσίου που επιβαρύνουν

υπέρμετρα τους φορολογούμενους πολίτες. Η επενδυτική προοπτική μιας οικονομίας κρίνεται από τις δυνατότητες που προσφέρει στον μικρό και μεσαίο επενδυτή και με βάση τους κανόνες που ισχύουν για όλους. Η φυγή μικρομεσαίων επιχειρήσεων και επαγγελματιών προς Βουλγαρία, Κύπρο και αλλού λύνει όλες τις απορίες. Τέταρτον, δεν έχει γίνει τίποτα ουσιαστικό για να ελεγχθεί το διαρθρωτικό έλλειμμα του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού συστήματος. Οι δικαστικοί προστατεύονται πλήρως, τα «ρετιρέ» σε μεγάλο βαθμό, το εμπόριο των πλασματικών χρόνων ασφάλισης συνεχίζεται, οι οινοστολοι και άλλες ειδικές κατηγορίες εξακολουθούν να έχουν εντυπωσιακά ασφαλιστικά-συνταξιοδοτικά προνόμια και οι μειώσεις συντάξεων γίνονται κατά κανόνα με προκλητικά άδικο τρόπο. Μειώνονται οι συντάξεις αυτών που χρηματοδότησαν το ασφαλιστικό σύστημα με την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών για 35 ως 40 χρόνια για να διευκολυνθούν οι «τζαμπατζήδες» που πήραν γρήγορα και εύκολα συντάξεις για πολιτικούς και εκλογικούς λόγους. Πέμπτον, η ελληνική οικονομία παραμένει εσωστρεφής ενώ πρέπει να σπάσει το ρεκόρ εξωστρέφειας για να διαχειριστούμε το υπέρογκο χρέος του ελληνικού Δημοσίου χωρίς την παράταση της ύφεσης. Το 2015 και το 2016 παρατηρείται συνεχής υποχώρηση των εξαγωγών, γεγονός που αποτελεί σήμα κινδύνου για τη βιωσιμότητα του χρέους και την παραμονή μας στην Ευρωζώνη. Το 2016 παρατηρείται υποχώρηση και στα έσοδα από τον τουρισμό η οποία μπορεί να οφείλεται στην προσέλκυση χαμηλότερου εισοδήματος τουριστών ή στη μαζική φοροδιαφυγή στον κλάδο.

Προετοιμασία για το αδιέξοδο

Οι κυβερνήσεις Τσίπρα συνέβαλαν στην επι-

δείνωση των διαρθρωτικών προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας και αν κρίνουμε από την πολιτική που εφαρμόζεται δεν υπάρχει περίπτωση να συμβάλουν ο πρωθυπουργός και το οικονομικό επιτελείο στην έστω καθυστερημένη αντιμετώπισή τους.

Κατευθυνόμενα σε οικονομικό αδιέξοδο και η κυβέρνηση προετοιμάζεται πολιτικά γι' αυτό. Ο πρωθυπουργός υποκρίνεται ότι η κυβέρνηση έχει εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις που ανέλαβε προς τους Ευρωπαίους εταίρους και πιστωτές και τους καταγγέλλει ότι όθθεν δεν σέβονται την υπογραφή τους. Προσποιείται ότι δίνει μάχη για την άμεση αναδιάρθρωση του χρέους του ελληνικού Δημοσίου ενώ έχει συναποφασίσει, σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και Eurogroup, την αναβολή της για μετά την ολοκλήρωση του τρίτου προγράμματος μνημονίου, τον Αύγουστο του 2018.

Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ –η οποία σε γενικές γραμμές είναι ίδια με εκείνη της κυβέρνησης– καταγγέλλει το μνημόνιο και απορρίπτει την ιδιοκτησία του προγράμματος. Η υποκρισία και ο ιδιοτελής παραλογισμός σπάνε κάθε προηγούμενο ρεκόρ με τον κομματικό Τσίπρα να καταγγέλλει τον πρωθυπουργό Τσίπρα και τον κομματικό Τσακαλώτο να καταγγέλλει τον υπουργό Οικονομικών Τσακαλώτο.

Τέλος, είναι τέτοια η ταύτιση κόμματος και κυβέρνησης και τόσο κλειστός ο κύκλος των πρωταγωνιστών –οι οποίοι προέρχονται όλοι από τον ΣΥΡΙΖΑ του 4%– ώστε έχει δημιουργηθεί μεγάλο θέμα για το αν θα μείνει ο Σκουρλέτης στο υπουργείο του ή όχι. Είναι τέτοιος ο καβγάς για τη νομή της εξουσίας ώστε όλοι όσοι κινούνται στον ιδιωτικό τομέα χωρίς κρατικά και κομματικά δεκανίκια αντιλαμβάνονται πόσο αρνητική είναι η κατάσταση και η προοπτική της ελληνικής οικονομίας. **Α**

ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ποιος δεν θα ήθελε να περάσει τρεις μέρες στην πόλη του φωτός; Σκέψου να κάνεις βόλτα στις όχθες του Σηκουάνα χαζεύοντας του ζωγράφους, να περιπλανιέσαι στα μικρά σοκάκια και να σταματάς στα παριζιάνικα καφέ για κρουασάν και σουφλέ σοκολάτας, να περπατάς στη διασημότερη λεωφόρο του κόσμου, τη λεωφόρο των Ηλυσίων Πεδίων και να φτάνεις στην Αψίδα του Θριάμβου. Το σούρουπο να ανεβαίνεις στον πύργο του Άιφελ και να θαυμάζεις όλη την πόλη από ψηλά. Η ονειρεμένη μέρα θα κλείνει με ένα δείπνο με βόλτα, που θα σε πάρει τα περίφημα κοραβδάκια (bateaux mouches) ανεβαίνοντας τον Σηκουάνα μέχρι τον καθεδρικό ναό της Παναγίας των Παρισίων. Μη βιαστείς να πεις πως είναι όνειρο, γιατί μετρικές φορές τα όνειρα γίνονται πραγματικότητα και σε πάρει ταξίδια... Όλα τα παραπάνω μπορείς να τα ζήσεις μαζί με τον/την αγαπημένο/η σου, απλά στέλνοντας ένα

μήνυμα καθώς απολαμβάνεις τα αγαπημένα σου Starbucks Chilled Classics. Από την 1η Οκτωβρίου έως και τις 30 Νοεμβρίου 2016 στέλνοντας SMS στο 54811 με την ένδειξη SBUX κενό και το ονοματεπώνυμό σου (χρέωση 11 λεπτά συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ) μπαίνεις αυτόματα στην κλήρωση για το μεγάλο δώρο, ένα ταξίδι στο Παρίσι για 2 άτομα αξίας 3.000€ και πολλά ακόμα δώρα όπως 20 δωροεπιταγές από τα καταστήματα PUBLIC (αξίας 100€ η καθεμία) και 10 κύπελλα Starbucks RTD Chilled Classics για 30 τυχερούς. Το ταξίδι στο Παρίσι για 2 άτομα, που θα κερδίσει ένας/μια τυχερή, περιλαμβάνει αεροπορικά εισιτήρια, διαμονή σε 5 αστέρων ξενοδοχείο (3 νύχτες), αλοήμερο SPA (διάφορες θεραπείες), γαλλική σαμπάνια στον πύργο του Άιφελ συνοδευόμενη από δείπνο σε μια επιβλητική κρουαζιέρα στον Σηκουάνα.

Περισσότερες πληροφορίες και τους όρους του διαγωνισμού μπορείς να βρεις εδώ: www.artofbeats.gr/starbucks-brand/starbucks. Αδίκει μέρος και πού ξέρεις; Μπορεί να είναι από ο πατέρας που θα στροβιλιστεί στο Παρίσι μαζί με το αγαπημένο σου πρόσωπο, απολαμβάνοντας καφέδες Starbucks Chilled Classics σε 5 εξαιρετικές γεύσεις, Caffè Americano, Caffè Latte, Caramel Macchiato, Cappuccino και Chocolate Mocha.

STARBUCKS
CHILLED
CLASSICS

Πολύχρωμα bungalows, ανάμεσα σε φοίνικες και καταπράσινους κήπους, απλώνονται μπροστά σε μια απέραντη αμμουδιά. Πλακοστρωμένα δρομάκια, παιδιά που τρέχουν πίσω από μια μπάλα, μπτέρες με καρτόνια που κάνουν βόλτα, μελαψοί άντρες που καπνίζουν, πολύχρωμες μπουγάδες στις αυλές. Νόμιζα πως βρίσκομαι κάπου στην Καραϊβική.

Είχα μόλις φτάσει στο LM, πρώην ξενοδοχείο (που έγινε με δανεικά και χρεοκόπησε) και νυν το «καλύτερο» και πιο προβεβλημένο κέντρο φιλοξενίας προσφύγων της Ελλάδας, στην Κυλλήνη Ηλείας. Αυτό που θαυμάζουμε στην τηλεόραση όταν οι κρατικοί μας λειτουργοί υπερήφανοι μοιράζουν συνεντεύξεις και υποσχέσεις. Με καλωσόρισε εγκάρδια ο Γ.Α., υπεύθυνος του κέντρου, εθελοντής από τον Δήμο Κυλλήνης, και με ξενάγησε στους χώρους.

Ένας πεννητάρης άντρας, ο σοφός «αρχηγός» των προσφύγων, με κάλεσε για καφέ και μου διηγήθηκε την ιστορία τους. Ζούσαν στη Συρία, είχαν οικονομική άνεση, ωραίο σπίτι με κήπο, μεγάλο αυτοκίνητο. Εκείνος, πατέρας έξι παιδιών, δίδασκε σε πανεπιστήμιο, λάτρευε τους φοιτητές του, δούλευε πολύ αλλά περνούσαν καλά, ήταν ευτυχισμένοι. Με τον πόλεμο καταστράφηκαν όλα κι έφυγαν για την Τουρκία. Μια μέρα τού τηλεφώνησαν οι δυο μεγάλοι γιοι του ότι τη νύχτα πέρασαν με βάρκα στην Ελλάδα. Πήρε τη μεγάλη απόφαση, μάζεψε την υπόλοιπη οικογένεια, γυναίκα, κόρες, εγγόνια, μπήκαν στο «rubberboat» και, εκεί που έβλεπαν το χάρο με τα μάτια τους, τους έσωσε η ελληνική ακτοφυλακή. Λέσβος, Πειραιάς, Ειδομένη, Ξανά Πειραιάς και τώρα Κυλλήνη.

«Είναι κάπως καλύτερα εδώ;» τον ρώτησα. «Εδώ έχουμε σπίτι αντί σκηνές και αυτό είναι σημαντικό. Αλλά είμαστε ξεχασμένοι, εγκαταλειμμένοι, μόνοι. Δεν υπάρχει διοίκηση και δομή κέντρου φιλοξενίας όπως αλλού. Ούτε ενημέρωση, ούτε φύλαξη, ούτε ασφάλεια, ούτε ένα αυτοκίνητο, αν χρειαστεί επείγουσα μεταφορά. Το ίντερνετ υπολειπόμενη, η επαφή με τον έξω κόσμο είναι δύσκολη. Όλο το κέντρο διοικείται από τον εθελοντή Γ.Α., που είναι καθημερινά εδώ, από το πρωί ως το βράδυ. Κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του, αλλά δεν μπορεί να αντικαταστήσει το κράτος». Αργότερα πληροφορήθηκα ότι για τη σύνδεση ίντερνετ (που αδυνατούσε να εγκαταστήσει το ΥΕΘΑ), γαλλο-ελληνίδα δωρήτρια πλήρωσε σε κάποιους ένα σχεδόν τετραψήφιο ποσό!

«Ένα από τα πιο σοβαρά προβλήματά μας είναι το φαγητό» συνεχίστηκε. «Δεν τρώγεται, το πετάμε στα ζώα. Το catering κοροϊδεύει. Του πληρώνει το κράτος 6 ευρώ το άτομο, δηλαδή 60 ευρώ την ημέρα για μια δεκαμελή οικογένεια, και αυτός φέρνει πολύ κακής ποιότητας φαγητό, που κοστίζει κάτω από τα μισά. Καλύτερα να μαγειρεύουμε μόνοι μας».

Η συζήτηση ξαναγυρίζει στον ίδιο και τους δικούς του. «Δεν έχω δουλειά, τελείωσαν τα χρήματα, δεν μπορώ να προσφέρω τίποτα στην οικογένειά μου, δεν είμαι άντρας όπως ήμουν. I am less than a man. It's like death» μου απάντησε με πίκρα.

Έμεινα στην Κυλλήνη μια εβδομάδα τον Ιούνιο, εκπροσωπώντας την πολιτιστική αστική εταιρεία ΠΥΡΝΑ, με δεκαπέντε μαθητές-εθελοντές από την Αθήνα. Στόχος μας ήταν, μεταξύ άλλων, να διαμορφώσουμε και να εξοπλίσουμε ένα μικρό χώρο νηπιαγωγείου. Είχαμε τη σύμφωνη γνώμη του δήμου και την αμέριστη βοήθεια του Γ.Α. και έμπειρων εθελοντριών. Παρά τα εμπόδια, το νηπιαγωγείο έγινε και είναι πανέμορφο. Τα παιδιά, οι γονείς και οι εθελοντές ενθουσιάστηκαν, αλλά από τους αρμόδιους δεν φάνηκε να χάρηκε κανείς!

Ξαναγύρισα πριν λίγες μέρες στην Κυλλήνη, με τους μαθητές που ήθελαν να ξαναβρεθούν με τους Σύριους φίλους τους. Στην πύλη μια μεγάλη πινακίδα ενημερώνει τον επισκέπτη, αλλά και τον πρόσφυγα, ότι το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας «ανταποκρίνεται άμεσα στην προσφυγική κρίση, παρέχοντας κατάλυμα, σίτιση, υγειονομική περίθαλψη, διασφαλίζοντας υγεία και ασφαλείς συνθήκες διαβίωσης στην ομάδα στόχου και δαπανώντας, με συγχρηματοδότηση, €23.898.120»! Προφανώς είχα καταλάβει λάθος ότι το κατάλυμα το παρέχει ο δήμος, την υγειονομική περίθαλψη οι Γιατροί του Κόσμου

και τα είδη προσωπικής υγιεινής ο Ερυθρός Σταυρός. Όσο για τις ασφαλείς συνθήκες, μάλλον δεν θα πήραν είδηση τις κλοπές, ούτε τις απειλές και το φόβο των γυναικών, ούτε το παιδάκι που βρέθηκε να αρμενίζει πάνω σε μια σανίδα του σερφ!

Μπαίνοντας, μια ευγενέστατη Αγγλίδα με καλωσόρισε και μου έδωσε κάρτα επισκέπτη. Επιτέλους υπάρχει φύλαξη, η κατάσταση διορθώθηκε, σκέφτηκα. Καθώς με οδηγούσε προς την αποθήκη, μου εξήγησε ότι είναι εθελόντρια δασκάλα από την Ουαλία και ότι από τον Αύγουστο βρίσκεται στο LM μαζί με τον άντρα της, επίσης εκπαιδευτικό, και διδάσκουν καθημερινά παιδιά και ενήλικες. «Θα μείνουμε μέχρι τα Χριστούγεννα και αγωνιώ για τα προβλήματα που θα φέρει ο χειμώνας και για το ποιος θα συνεχίσει την εκπαίδευση» μου είπε.

Στο γήπεδο, δύο ψηλοί ξανθοί νέοι έπαιζαν μπάσκετ με τα παιδιά. «Είναι Γερμανοί» μου εξήγησε η Μ., η δασκάλα, «μας κινητοποιήσε όλους μια δραστήρια ελληνίδα εθελόντρια που εργάστηκε στο LM από την αρχή της λειτουργίας του. Από το καλοκαίρι έχουμε δουλέψει εδώ πάνω από πενήντα εθελοντές, από διάφορα μέρη του κόσμου, κάνοντας και πολλές χειρωνακτικές εργασίες, όπως τη μόνωση της στέγης του σχολείου, που πλημμύρισε με τη βροχή».

Τη ρώτησα αν βλέπει να βελτιώνεται η κατάσταση και μου απάντησε πως της φαίνεται παράξενο που οι κρατικοί λειτουργοί όχι μόνο αδιαφορούν, αλλά αντιστέκονται σε βελτιώσεις! Είναι γιατί θέλουν να τις κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, ψιθύρισε ειρωνικά κάποιος δίπλα της. Προφανώς γι' αυτό δεν χάρηκαν και με το νηπιαγωγείο, σκέφτηκα! Με πήγε στο χώρο του σχολείου, όπου ο Δ., ο άντρας της, υποδεχόταν τα μεγαλύτερα παιδιά για τεστ μαθηματικών. Παραδίπλα, στο χώρο των γυναικών, μια κυρία από τον Πύργο μάθαινε σε μια ομάδα κοριτσιών να πλέκουν.

Συνάντησα τον Γ.Α., που προσπαθούσε να βρει αυτοκίνητο για κάποια γυναίκα που αρρώστησε και εισιτήρια λεωφορείου για νεοαφικθέντες πρόσφυγες που ήθελαν να επιστρέψουν αμέσως στην Αθήνα! «Ελπίζω να σε καλέσουν στο Μαξίμου ή στις Βρυξέλλες για να σου δώσουν το βραβείο του καλύτερου εθελοντή» τον πείραξα.

Τα προσφυγόπουλα με φώναξαν με ενθουσιασμό στην πάντα αφύλακτη πισίνα, να δω τα βατράχια να χοροπηδάνε μες στα βρώμικα νερά και τα σμήνη των κουνουπιών να χορεύουν από πάνω. Δεν διάβασε φαίνεται κανείς τα προληπτικά μέτρα του Ιατρικού Συλλόγου για την ελονοσία. Πόρτα για την παραλία εξακολουθεί να μην υπάρχει, αλλά ευτυχώς είναι ακόμα ανοιχτό το κοντινό beach bar και ο ιδιοκτήτης ειδοποιεί όταν βλέπει περιπλανώμενα νήπια στην παραλία!

Οι μαθητές μας καθάριζαν το νηπιαγωγείο όταν ήρθε ένα αυτοκίνητο και βγήκε μια παρέα μαυροντυμένων νεαρών. Η κοπέλα, ευγενέστατη, είδε ότι τους κοίταζε με κάποια απορία και μου συστήθηκε. «Εθελοντές;» τη ρώτησα. «Όχι» μου απάντησε. «Αλληλέγγυοι. Από την ομάδα αναρχικών της Πάτρας»! Τη ρώτησα ποια είναι η διαφορά και μου εξήγησε ότι οι αλληλέγγυοι δεν προσφέρουν μόνο υλικά αγαθά αλλά και αλληλεγγύη-συμπάρσταση. Άνοιξαν το πορτπαγκάζ, έβγαλαν μερικά πράγματα, κουβέντιασαν καμιά ώρα στη λιακάδα και έφυγαν. Μετά από λίγο ήρθε ένα ταξί και κατέβηκε μια γελαστή κοπέλα μ' ένα μεγάλο σακίδιο. «Γεια, είμαι η Ν., εθελόντρια από την Ισπανία» μου συστήθηκε. «Θα μείνω ένα μήνα για ν' ασχοληθώ με τα μικρότερα παιδιά, στο νηπιαγωγείο». Μπράβο, κοπέλα μου, δίνεις μια άνεση χρόνου στο Υπουργείο Παιδείας να τοποθετήσει νηπιαγωγό, της απάντησα μέσα μου.

Τα παιδιά από τη Συρία και την Αθήνα έπαιζαν με την ψυχή τους όλο το Σαββατοκύριακο μπάσκετ, βόλει, κρυμμένο θησαυρό, έφτιαξαν βραχιόλια, έβαψαν νύχια, πήγαν σινεμά! Την ώρα της αναχώρησης είχαμε δάκρυα, αγκαλιές, φιλιά και φυσικά ανταλλαγές διευθύνσεων social media!

Μπήκα στο πούλμαν και σταμάτησα να σκέφτομαι πού πήγαν τα εκατομμύρια της πινακίδας. Αυτό το Σαββατοκύριακο φιλίας, χαράς, γέλιου και παιχνιδιού άξιζε περισσότερα. **A**

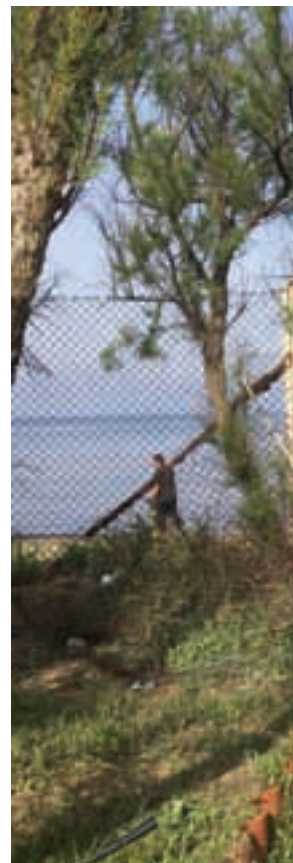
.....
Δυστυχώς, το κείμενο που γράφτηκε την περασμένη εβδομάδα, επιστρέφοντας από το κέντρο προσφύγων Μυρσίνης στην Κυλλήνη, βγήκε προφητικό. Την Κυριακή ένα παιδάκι πνίγηκε στα βρωμόνερα της πισίνας. Τον Ιούνιο είχα πει να κάνουμε ως εθελοντική δράση την περιήραξη της πισίνας και της νεροτσουλήθρας, και μου είχαν απαντήσει ότι δεν χρειάζεται, θα το αναλάβει η αεροπορία. Λυπάμαι ειλικρινά, μέσα στον πόνο αυτών των ανθρώπων, προστίθεται και ένας τόσο άδικος θάνατος.

Το κείμενο αυτό βγήκε δυστυχώς προφητικό. Την Κυριακή ένα παιδάκι 18 μηνών πνίγηκε στην αφύλακτη πισίνα του πιο προβεβλημένου κέντρου φιλοξενίας προσφύγων της Ελλάδας. Την Τρίτη ξέσπασαν επεισόδια, βγήκαν μαχαίρια, αγανακτισμένοι πρόσφυγες προπηλάκισαν και έστειλαν στο νοσοκομείο μια εθελόντρια. Προβλέπεται δύσκολος ο χειμώνας στη Μυρσίνη Ηλείας.

Της ΜΑΡΙΝΑΣ ΚΟΥΡΕΜΕΝΟΥ

ΤΟ AMAN* RESORT ΤΗΣ ΚΥΛΛΗΝΗΣ

*Η λέξη «aman» σημαίνει ειρήνη, ασφάλεια, στέγη, προστασία, συνύπαρξη. Στο λεξικό του Μπαμπινιώτη «αμάν» είναι έκφραση αγανάκτησης και σημαίνει «επιτέλους δεν πάει άλλο».

Τα «Αστραφτερά πεδία» της Σώτης Τριανταφύλλου ροκάρουν αδυσώπητα

Η Α.Υ. διάβασε το νέο της βιβλίο και μίλησε με τη συγγραφέα

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Η σημαντικότερη ελληνίδα συγγραφέας εξιστορεί τη συναρπαστική διαδρομή της σε πρώτο πρόσωπο. Στα «Αστραφτερά πεδία» που μόλις κυκλοφόρησαν από τις εκδόσεις Πατάκη, η Σώτη Τριανταφύλλου επιστρέφει στις αφηγηματικές περιοχές που ξεκίνησε να διασχίζει το 2009 με το «Ο χρόνος πάλι». Το θέμα του βιβλίου είναι η Σώτη και κάθε του σελίδα αφορά τη ζωή της – μαζί και τη δική μας, μαζί και όλων όσων τη διαβάζουν αφοσιωμένα από τις αρχές της δεκαετίας του ενενήντα. Τα «Αστραφτερά πεδία» είναι ένας μεγάλος διάλογος της συγγραφέως με τους αναγνώστες, και ταυτόχρονα ένα οδοιπορικό στο χρόνο και στη σύγχρονη ιστορία, στις μεγάλες πόλεις, τις μεγάλες ιδέες, τις πολιτικές, κοινωνικές και φιλοσοφικές θεωρίες, τη μέθεξη του ροκ, τη λατρεία για το highway και τα γρήγορα αυτοκίνητα, τις δεκάδες αναφορές σε ταινίες και βιβλία. Είναι ο εκθαμβωτικά αντικομφορμιστικός κόσμος της Σώτης Τριανταφύλλου συμπυκνωμένος σε έναν τόμο. Να τι είχε να μας πει η ίδια για τα «Αστραφτερά πεδία».

Η Σ.Τ. στην China Town της Νέας Υόρκης το 1982

EMERGENCY
STREET
NO STANDING
DURING EMERGENCY
VEHICLES TOWED
AWAY
DEPT OF PUBLIC

KEEP
→
RIGHT

7 χρόνια μετά το «Ο χρόνος πάλι» θα μπορούσε το νέο αυτό το βιβλίο να τοποθετηθεί πλάι του στο ράφι σαν δεύτερο μέρος μιας άτυπης αυτοβιογραφίας; Ας πούμε. Όσο περνά ο καιρός οι άνθρωποι λένε όλο και περισσότερο τα πράγματα με το όνομά τους. Κι εγώ επίσης. Σε άλλα εφτά χρόνια μπορεί να γράψω κάτι ακόμα πιο κοντά στην αλήθεια των πραγμάτων.

Σε κινητοποιεί προπάντων η επιθυμία να ανοίξεις διάλογο με τους αναγνώστες σου; Ή να κουβεντιάσεις με τον εαυτό σου; Μάλλον να ενθαρρύνω έναν ευρύτερο διάλογο. Παραμείναμε σιωπηλοί για πολλά χρόνια. Και να πού οδηγηθήκαμε. Ήμασταν ψιθυριστές σε ένα καθεστώς ομοιόμορφου δημόσιου λόγου. Ή, αποφεύγαμε να εκφραστούμε για να μη δυσαρεστήσουμε φίλους και γνωστούς. Η υπερβολική ανοχή είναι το ίδιο επικίνδυνη με τη μισαλλοδοξία.

Πώς ακριβώς κατέληξες στη διάρθρωση των αστραφτερών σου πεδίων; Υπάρχουν μικρά και μεγάλα εδάφια που περνούν από το ροκ εν ρολ στην πολιτική, από τη θρησκεία στο γράψιμο, από τα αυτοκίνητα στον υπαρξισμό και από πλειάδα άλλων θεμάτων, όλα αυτά με κάμποσα εμβόλιμα διηγήματα. Το αποτέλεσμα θυμίζει τη «Χαρούμενη γνώση» του Νίτσε, και ως αναγνωστική εμπειρία είναι ευδαιμονικά απείθαρχη. Το βιβλίο είναι η τοιογραφία ενός κόσμου, του δικού μου κόσμου: βιβλία, αυτοκίνητα, μουσικές, δρόμοι, σπουδές ξανά και ξανά. Η αναζήτηση του σημείου φυγής που όλο απομακρύνεται. Όπως σημειώνω στο οπισθόφυλλο, τα «Αστραφτερά πεδία» θα μπορούσαν να γίνουν πέντε-έξι τόμοι... Περνούσα από το ένα θέμα στο άλλο μέσα στο μυαλό μου.

Έχεις πραγματοποιήσει πολλά, ωστόσο κοιτώντας πίσω σκέφτεσαι: «Δεν έκανα ό,τι μπορούσα – όχι, δεν έκανα ό,τι μπορούσα». Τι θα δοκίμαζες διαφορετικά αν μπορούσες να γυρίσεις στην αρχή της πίστας; Όλα θα τα έκανα διαφορετικά. Θα είχα γίνει μια άλλη. Είμαι προϊόν μιας οπισθοδρομικής κοινωνίας: η παιδική μου ηλικία στη δεκαετία του 1960, όταν η χώρα μας άλλαξε, με στήριξε στις τρομερές δυσκολίες που αντιμετώπισα αργότερα στην Ελλάδα των αντάρτικων, της «επιστροφής στις ρίζες», της θλιβερής μετριοκρατίας. Προσπαθούσα ναβάλω τάξη στο χάος γύρω μου. Αν άρχιζα λοιπόν από την αρχή, δεν θα έμπαινα σ' αυτόν τον κόπο: θα έφευγα ακόμα πιο νωρίς από την Ελλάδα και θα ακολουθούσα μια πορεία στη φυσική, στη χημεία, στην εκπαίδευση, σε κάτι τέτοιο. Αυτό που λέω είναι μια υπόθεση: δεν θέλω να ενθαρρύνω κανέναν να εγκαταλείψει την Ελλάδα αυτή τη στιγμή – αντιθέτως, πιστεύω ότι πρέπει να βοηθήσουμε τη χώρα μας όπως μπορούμε.

Αθήνα, Παρίσι, Νέα Υόρκη, και όλοι οι ενδιάμεσοι σταθμοί ενός χάρτη διάσπαρτου διαβάσματα, μουσικές, ταινίες, ιδέες. Πού αισθάνεσαι περισσότερο σαν στο σπίτι σου; Παντού αισθάνομαι άνετα και την ίδια στιγμή μέλος μιας συντριπτικής μειοψηφίας. Συνηθίζει κανείς... Πατρίδα πάντως είναι ο τόπος όπου μπορούμε να είμαστε διεκδικητικοί.

«Ζούσα τη μικρή μου ζωή σε μια τιποτένια πόλη»... Δηλώνεις ευγνώμων προς την Αθήνα μόνο όταν αναλογίζεσαι τις ύαινες που περιφέρονταν στο κέντρο της Αντίς Αμπέμπα. Γιατί ωστόσο δεν παύεις να επιστρέφεις κοντά της; Το σπίτι μου, η κατάφυτη βεράντα μου... Οι φίλοι μου... Η ελληνική γλώσσα.

Μπορεί κανείς στις μέρες μας να ζησει ελεύθερος με ένα αυτοκίνητο κι ένα γεμάτο ρεζερβουάρ, όπως στις ταινίες που τόσο σου αρέσουν; Εάν όχι, τι έχει αλλάξει; Ο κόσμος έχει αλλάξει. Όπου και να πας σε κατακλύζει ο μαζικός τουρισμός, τα λιπαρά πλῆθη. Ο κόσμος έχει χάσει τη μοναξιά του.

Your life was saved by rock'n'roll: «Αν άκουγες ροκ εντ ρολ, ήσουν κοσμοπολίτης χωρίς ρίζες, αντιφρονών – αποτελούσες μέρος μιας υπόγειας κοινότητας. Σε είχε αγγίξει, με τη χάρη της, η μουσική». Ποιο είναι το καινούργιο ροκ εντ ρολ; Υπάρχει; Δεν ξέρω. Είμαι προσκολλημένη στα παλιά. Τελευταία έπαψα να πηγαίνω ακόμα και σε συναυλίες. Οι μουσικοί που μου αρέσουν πεθαίνουν – they drop like flies. Στο εξής, αντί για συναυλίες θα πηγαίνω σε κηδείες.

Η ατμόσφαιρα που περιγράφεις στη Φυσικομαθηματική της Αθήνας δεν είναι καθόλου κολακευτική για την ακαδημαϊκή ζωή – για να το θέσω κομπάζω. Γιατί όμως παραμένει अपара́лλαχτη, σε κάθε σχολή; Πέρασα πάρα πολύ άσχημα στο ελληνικό πανεπιστήμιο – τόσο στη ΦΜΣ όσο και αργότερα στη Γαλλική Φιλολογία – και πράγματι δεν έχει αλλάξει τίποτα στα τελευταία σαράντα χρόνια. Οι λιγοστοί ευσυνειδητοί καθηγητές φοβούνται μήπως τους επιθεθούν οι βάνδαλοι. Το περιβάλλον είναι καταθλιπτικό. Κομματοκρατία, διάλυση, χαμηλό επιστημονικό επίπεδο.

Οι φωτισμένοι άνθρωποι είναι ικανοί και πρόθυμοι να σκοτώσουν τις αγαπημένες τους ιδέες, αναφέρει. «Τότε ήμουν εκείνος, τώρα είμαι αυτός». Σκοτώνεις τακτικά αγαπημένες ιδέες; Πώς αλλιώς εξελίσσεται ο άνθρωπος; Με το να καθιλώνεται σε ιδέες που διαφεύδονται από τον χρόνο; Οι άνθρωποι που διακηρύσσουν τη συνέπειά τους είναι απλώς ανόητοι. Πώς θα ήταν η ζωή μας αν σε όλη της τη διάρκεια είχαμε, για παράδειγμα, τα ίδια γούστα; Πώς θα φαινόμουν αν κυκλοφορούσα σαν χίπι το 2016 όπως κυκλοφορούσα το 1973; Όσο περισσότερη αμχανιά νιώθουμε για το παρελθόν μας τόσο μακρύτερο δρόμο έχουμε διανύσει.

Είναι η αδυναμία μας να σκοτώσουμε τις παλιές ιδέες μια από τις ρίζες του συλλογικού προβλήματός μας; Μια από τις ρίζες. Υπάρχουν κι άλλες, θεμελιώδεις. Δεν έχουμε αποφασίσει τι κοινωνία θέλουμε, τι οικονομικό και κοινωνικό μοντέλο.

«Θεός δεν υπάρχει» στα «Αστραφτερά πεδία». Ο καθένας κρίνεται μόνο από τις πράξεις του. Η εκκλησία ωστόσο δεν υποχωρεί από τη δημόσια σφαίρα, αντίθετα υπαγορεύει όρους στο Μαξίμου. Πώς σου φάνηκε όλη αυτή η ιστορία της διαμάχης για τα Θρησκευτικά στα σχολεία; Αφού δεν μπορούμε να ασκήσουμε αριστερή πολιτική στην οικονομία, ας ικανοποιήσουμε τους επαναστάτες του γλυκού νερού: χάδια στους αναρχικούς που σπάνε κάθε Σαββατοκύριακο το κέντρο της Αθήνας και δήθεν πολιτειακά ανεξαρτησία στο μάθημα των Θρησκευτικών. Για ένα ζήτημα τόσο καιριο όπως είναι ο χωρισμός Εκκλησίας-Κράτους χρειάζεται προετοιμασία, δημόσιος διάλογος, τολμηρές αποφάσεις. Όχι να γλιστράμε ύπουλα σε σχολικά βιβλία ποιήματα του Άσιμου περί θεού-μπαγάσα. Αυτά είναι γελοιότητες και φέρνουν το αντίθετο αποτέλεσμα. Η αριστερά νομίζει ότι όλοι σκέφτονται σαν εκείνη: η πλάνη του μικρόκοσμου. Όταν ο Συνασπισμός ήταν κόμμα του 4% τον ψήφιζα κι εγώ. Για δύο αιτήματα: το σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης και τον χωρισμό εκκλησίας-κράτους. Και ευχόμουν να παραμείνει κόμμα του 4% πιέζοντας το κοινοβούλιο σε αυτές τις κατευθύνσεις. Αλλά δημιουργήθηκε ένα τέρας και φταίμε όλοι.

Να επιχειρήσουμε μια μικρή μνεία και στην ελληνίδα μάνα ως πηγής της εθνικής μας ιδιαιτερότητας και στον ρόλο της ως τροφού του «μυθениστή-μαμόθρεφτου»; Το οιδιπόδειο σύμπλεγμα του Νότου, της Μεσογείου, δημιουργεί ελλειμματικούς πολιτισμούς. Οι άνθρωποι δεν ενηλικιώνονται, άρα δεν αναλαμβάνουν ευθύνες, ζητούν από το «κράτος» να παίξει τον ρόλο της μαμάς τους. Οι γυναίκες παραπονιούνται για τα κοινωνικά βάρη και για το πόσο υποφέρουν από τους άνδρες. Οι άνδρες όμως είναι κατασκευάσματα των γυναικών. Η μητρότητα είναι ένδειξη μιας εξέλιξης του πολιτισμού: οι βάρβαροι δεν αναγνωρίζουν την παιδική ηλικία – τα παιδιά είναι αναλώσιμα. Ο πολιτισμός ολοκληρώνεται ότι συνυπάρχει η πατρότητα, όταν η πατρότητα εξισώνεται με τη μητρότητα. Είμαστε μακριά απ' αυτό.

Δεν παύεις να κατακρίνεις τη γενικευμένη απaréσκεια των Ελλήνων προς κανόνες και νόμους. Πώς αλλάζει κάτι τέτοιο; Αν καταλάβουμε ότι οι κανόνες μάς προστατεύουν, ότι δεν μας περιορίζουν, θα έχουμε ήδη διανύσει τον μισό δρόμο. Για να αλλάξει χρειάζεται πολιτική παιδεία, και πριν από την πολιτική παιδεία χρειάζεται επιβολή του νόμου και δίκαιη τιμωρία για την παραβίασή του.

Αν χρησιμοποιήσουμε το «Ο χρόνος πάλι» σαν πυξίδα ανάμεσα στην απαρχή της χρεοκοπίας και στο σήμερα, διαπιστώνεις οποιουδήποτε είδους μεταστροφή; Εστω και διστακτικά; Ή μήπως βρισκόμαστε στο ίδιο σημείο, προσκολλημένοι στο «δικαίωμα στην τεμπελιά»; Μα εμείς εξελέξαμε κυβέρνηση που εμφορείται από τέτοιες αξίες: χαλαρότητα, αμορφωσιά, μίσος προς το υποτιθέμενο προτεσταντικό πνεύμα του καπιταλισμού. Ανεβάσαμε στην εξουσία τον γείτονά μας από απέχθεια στις ελίτ και στην επάρατη δεξιά – η οποία εφάρμοσε την ίδια κρατικιστική και πελατειακή πολιτική με την αριστερά. Τέτοιο ήταν και το ΠΑΣΟΚ: δεν πρόκειται για «πρώτη φορά αριστερά», πρόκειται για μόνιμη αριστερά. Αλλάζει κάπως η φρασεολογία – οι αξίες (δηλαδή η απουσία τους) παραμένουν ίδιες.

Η βανδαλιστική αριστερά έχει ηθικό πλεονέκτημα έναντι του καθωσπρεπισμού της δεξιάς. Μήπως αυτό το είδος της κυβερνώσας αριστεράς που διαθέτουμε σήμερα μπορεί να απομυθοποιήσει αυτή την κυριαρχία; Σιγά τον καθωσπρεπισμό. Η δεξιά στην Ελλάδα τρέχει πίσω από την αριστερά – έχει σύμπλεγμα ενοχής και κατωτερότητας. Η αριστερά έχει πείσει τους πάντες ότι είναι με το μέρος του Καλού. Αλλά οι «πάντες» δεν γνωρίζουν την Ιστορία. Την Ιστορία την έγραψαν οι πτηνέμοι του εμφυλίου και τη διδάσκουν στα σχολεία.

Ετοιμάζεις όντως ένα μυθιστόρημα με ήρωα ένα ράφτη ονόματι Κορνήλιο Πρέσκοτ που προσχωρεί στο στρατό του Κρόμγουελ; Τι άλλο μας επιφυλάσσεις; Λοιπόν, έχουμε και λέμε. Αν δεν πεθάνω – είμαι μεγαλούτσικη – θα τελειώσω ένα βιβλίο για την αμερικανική εξωτερική πολιτική μετά την εισβολή των Σοβιετικών στο Αφγανιστάν. Σημειώνω εδώ ότι ήμουν υπέρ της σοβιετικής επέμβασης και πιστεύω ότι οι ΗΠΑ έκαναν μνημειώδη γκάφα να βοηθήσουν τους Μουτζαχεντίν μόνο και μόνο επειδή οι Μουτζαχεντίν ήταν εχθροί των εχθρών τους. Επίσης, γράφω το βιβλίο για τον ράφτη... Τώρα τον έχω μετονομάσει «Λούσιους», όχι Κορνήλιους. Και στις ελεύθερες ώρες σκαρώνω ένα paper που μπορεί να το κάνω βιβλίο.

Τα σόσιαλ μίντια δεν χάρηκαν ιδιαίτερα για το Νόμπελ του Ντίλαν. Τι λες εσύ για τα σόσιαλ μίντια και για τον Ντίλαν; Δεν συμμετέχω σε κοινωνικά δίκτυα, έχω μόνο μια σελίδα στο LinkedIn για επαγγελματικούς λόγους. Βρισκόμαστε σε μια περίοδο όπου η λεγόμενη popular culture έχει επικρατήσει – εξού και το Νόμπελ σε έναν λαϊκό καλλιτέχνη που υπήρξε και αξιολόγος ποιητής. Ας είμαστε δίκαιοι: πολλά Νόμπελ δόθηκαν σε συγγραφείς που δεν διαβάζονταν – είτε για πολιτικούς λόγους, είτε εξαιτίας του Zeitgeist. Ποιος ενδιαφέρεται σήμερα για την Γκράτσια Ντελέντα; Ο Ντε Κλεζιό άξιζε το Νόμπελ; Ο Πατρίκ Μοντιανό; Ο Ορχάν Παμούκ; Κατά τη γνώμη μου, ο Μπομπ Ντίλαν είναι ανώτερος από πολλούς νομπελίστες. Σίγουρα είναι ανώτερος από τον Ντάριο Φο. **A**

«Δέχομαι αυτό το Βραβείο με ταπεινότητα και ενθουσιασμό. Είναι ένα δώρο όχι μόνο για τις γυναίκες της Νιγηρίας και εμένα, αλλά και για όλους αυτούς που δεν έχουν φωνή. Αγωνίζομαι να γίνουν σεβαστές οι διεθνείς συμβάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τις οποίες έχει υπογράψει η Νιγηρία. Η δράση μου γίνεται μεν σε τοπική κλίμακα αλλά όμως διαπνέεται –και αυτό θέλω να το τονίσω ιδιαίτερα– από πνεύμα οικουμενικό».*

Χάουα Ιμπραϊμ

Οι παραπάνω φράσεις ανήκουν σε μια ξεχωριστή προσωπικότητα. Χαρασματική. Με πολύ τσαγανό. Τόσο όσο δεν φαντάζεστε. Κατόρθωσε, ήδη από μικρό κοριτσάκι, να ανατρέψει την προδιαγεγραμμένη μοίρα της (ήταν δέκα ετών και η οικογένειά της ετοιμαζόταν να την... παντρεύσει). Πρώτα, λοιπόν, κέρδισε τη δική της ζωή. Ακολουθώντας τις ζωές των άλλων. Συγκρατείστε το όνομά της: Χάουα Ιμπραϊμ.

Χάουα Ιμπραϊμ. Είναι Νιγηριανή. Είναι διακεκριμένη δικηγόρος, ειδική στα ανθρώπινα δικαιώματα και ιδίως στα θέματα της διαβόητης Σαρία (Ισλαμικός Νόμος). Υπερασπίζεται γυναίκες που κατηγορούνται για μοιχεία και κινδυνεύουν να καταδικαστούν σε θάνατο με λιθοβολισμό στο βόρειο τμήμα της Νιγηρίας στο οποίο εφαρμόζεται από το 1999 η Σαρία· πάντως, η χώρα επισήμως είναι κοσμικό κράτος.

Διευκρινίζω ότι εκεί όπου ισχύει η Σαρία, περίπου ο καθένας, και περίπου επειδή έτσι του κατέβηκε, μπορεί να κατηγορήσει μια γυναίκα για μοιχεία. Εξάλλου, συχνά ακόμη και ο βιασμός θεωρείται μοιχεία.

Χάουα Ιμπραϊμ. Το ότι υπερασπίζεται τα ανθρώπινα δικαιώματα σε μια περιοχή που κυριαρχεί η Σαρία, όπως η βόρεια Νιγηρία, δεν είναι παίξε γέλασε. Στην ίδια περιοχή, επιπλέον, «δραστηριοποιείται» και η εξτρεμιστική ισλαμιστική τρομοκρατική οργάνωση Μπόκο Χαράμ που ειδικεύεται στις απαγωγές εκατοντάδων κοριτσιών. Άγρια πράγματα. Βέβαια η δικηγόρος παίρνει τα μέτρα της κατά το δυνατόν, π.χ. ποτέ μόνη στο αυτοκίνητο, ποτέ ασυνόδευτη, ποτέ δύο φορές την ίδια διαδρομή. Αλλά η απειλή είναι εκεί, κάθε στιγμή.

Χάουα Ιμπραϊμ. Ακούραστη. Αποφασισμένη. Ξέρει να εκμεταλλεύεται και να αξιοποιεί τις «τρύπες» της Σαρία προς όφελος των ταλαιπωρων γυναικών. Πα-

ΧΑΟΥΑ ΙΜΠΡΑΪΜ Η ΦΩΝΗ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΦΩΝΗ

Της ΤΕΤΑΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ράλληλα, κατορθώνει να αφυπνίζει τη διεθνή κοινή γνώμη έτσι ώστε να γίνονται οι υποθέσεις αυτές πρώτη είδηση σε εφημερίδες και κανάλια – στις χώρες, εννοείται, που έχουν σοβαρά και φιλελεύθερα μέσα ενημέρωσης.

Ωραιότατος συνδυασμός: αφενός, νομική στήριξη στις κατηγορούμενες με υπονόμηση της Σαρία εκ των έσω· αφετέρου, διεθνής εκστρατεία ενημέρωσης που εστιάζει κάθε φορά σε μία συγκεκριμένη κατηγορούμενη.

Πρόκειται για μια θαυμάσια επιχείρηση «συνωμοσίας του Καλού» που είναι μάλιστα και αποτελεσματική. Λαμπρή εκπρωσώπος της, η Χάουα Ιμπραϊμ.

Από το 1999 έως τώρα έχει αναλάβει την υπεράσπιση τουλάχιστον 150 γυναικών στη βόρεια Νιγηρία, ανάμεσα στις οποίες κάποιες κινδύνευαν να καταδικαστούν σε λιθοβολισμό. Μικρός θρίαμβος. Σώθηκε η ζωή αρκετών από αυτές.

Η Αμίνα Λαουάλ και η Σάφια Χουσαϊνί είναι δύο από τις πιο γνωστές περιπτώσεις. Γλίτωσαν την τελευταία στιγμή τον λιθοβολισμό. Σ' αυτό οπωσδήποτε συνέβαλε και η εξαιρετικά επιτυχημένη διεθνής εκστρατεία για την αθώωσή τους.

Ίσως να το υποθέσατε. Σωστά. Η Νιγηριανή δικηγόρος αναλαμβάνει χωρίς αμοιβή την υπεράσπιση αυτών των γυναικών. Εθελοντική προσφορά έτσι κι αλλιώς. Εξάλλου, όλες οι κατηγορούμενες έχουν δύο κοινά χαρακτηριστικά: πάμπτωχες, αναλφάβητες.

Θα παραθέσω τώρα ορισμένα βιογραφικά στοιχεία της, έτσι για να πάρετε μιαν ιδέα για την αφετηρία της ζωής της αλλά και για την τεράστια διαδρομή που έχει διανύσει.

Η Χάουα Ιμπραϊμ γεννήθηκε το 1968,

σε οικογένεια μουσουλμανική, σε ένα φτωχό χωριό, στην επαρχία Γκόμπε της βόρειας Νιγηρίας. Η μητέρα της ψιθύριζε «να μορφωθείς, μόνον έτσι θα σωθείς». Ο πατέρας όμως αποφάσισε να την παντρεύσει ενώ ήταν μόλις δέκα ετών (υπάρχει αυτή η «συνθήκη» στην Γκόμπε). Και αυτή; Τι έκανε;

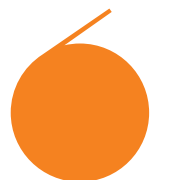
Έφυγε τρέχοντας. Κυριολεκτικά. Μακριά. Από το σπίτι της, το χωριό της, την Γκόμπε. Το έπος ενός κοριτσιού δέκα ετών. Μετά από απίστευτη περιπλάνηση και ταλαιπωρία βρήκε καταφύγιο σε ένα οικοτροφείο. Τη δέχτηκαν. Για λόγους ευνόητους δεν είναι γνωστό το πού και πώς. Έμεινε εκεί. Συνέχισε το σχολείο. Όλα πλέον, τηρουμένων των αναλογιών, ήταν πιο εύκολα.

Η μικρούλα από το ξεχασμένο χωριό της Νιγηρίας, που θα την πάντρευαν στα δέκα, έγινε δικηγόρος με διεθνή αναγνώριση και υπερασπίζεται τις ανυπεράσπιστες. Το κύρος της Χάουα Ιμπραϊμ είναι τέτοιο, ώστε οι κυβερνήσεις ορισμένων κρατών της Αφρικής αρνούνται, πλέον, να υπογράψουν τέτοιες καταδίκες σε θάνατο.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τίμησε τη Χάουα Ιμπραϊμ το 2005 με το «Βραβείο Ζαχάρωφ για την Ελευθερία της Έκφρασης»· τίμησε τη δράση και το πάθος της για την προστασία των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων ιδίως των γυναικών στη βόρεια Νιγηρία. Το Βραβείο μοιράστηκε στα τρία. Τιμήθηκαν επίσης μαζί της, οι Κουβανές «Κυρίες στα Λευκά» και η διεθνής οργάνωση «Δημοσιογράφοι χωρίς Σύνορα».

Αντί επιλόγου. Αν πρέπει με μια φράση να χαρακτηρίσω τη Χάουα Ιμπραϊμ θα επέλεγα την ακόλουθη: η φωνή αυτών που δεν έχουν φωνή. **A**

**Από την ομιλία που έκανε η Χάουα Ιμπραϊμ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Στρασβούργο, κατά την απονομή του Βραβείου Ζαχάρωφ 2005*

**ΠΡΩΤΑ,
ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΗ
ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.
ΑΚΟΛΟΥΘΩΣ,
ΣΩΣΕΙ ΤΙΣ ΖΩΕΣ
ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ.**

ΡΟΚ ΕΝ ΡΟΛ ΣΤΟ Π

Φεύγοντας από το Πεδίον του Άρεως σκεφτόμουν τι είναι πιο σημαντικό: η μαμά που φοβάται να πάει το παιδί της στο πάρκο ή ο χρήστης που την άλλη μέρα μπορεί να πεθάνει στο παγκάκι. «Και οι δύο έχουν δικαίωμα για μια ποιότητα ζωής, την οποία όμως δεν βρίσκει κανείς τους» λέει ο Σωτήρης Παπαδόπουλος από τον ΟΚΑΝΑ. Το ίδιο δικαίωμα έχει κι ο παππούς, που το σκέφτεται να πάει βόλτα γιατί κι εκείνος φοβάται. Κι ο ανήλικος εργάτης του σεξ που παζαρεύει για να πάρει 5 ευρώ. Κι ο άστεγος που βρίσκεται καταφύγιο στο πάρκο γιατί οι ξενώνες είναι γεμάτοι. Και λίγο πολύ όλοι μας, γιατί τα σχεδόν 10 εκατομμύρια ευρώ που στοίχισε η ανάπλαση που ολοκληρώθηκε το 2011, μάλλον πετάχτηκαν στα σκουπίδια.

Του **Τάκη Σκριβάνου**
Φωτό: **Θανάσης Καρατζάς**

Άστεγος και χρήστης

Ο Σωτήρης Παπαδόπουλος είναι ο συντονιστής της ομάδας street work του ΟΚΑΝΑ (Οργανισμός Κατά των Ναρκωτικών). Η ομάδα βγαίνει σε όλες τις πιάτσες του κέντρου (από το '97), μοιράζοντας καθαρές σύριγγες και ενημερώνοντας για το σωστό τρόπο χρήσης, τις μεταδοτικές ασθένειες, για τη διασύνδεση σε διάφορες υπηρεσίες ανάλογα με την ανάγκη που έχει ο καθένας, με σκοπό τη μείωση της βλάβης. Πρώτο πέρασμα από την Τοσίτσα, η οποία αρχίζει ξανά να γίνεται πιάτσα, αλλά δεν υπήρχε κανείς. Λίγο μετά εμφανίστηκαν βιαστικοί δύο τύποι, που γνώριζαν με τα παιδιά του ΟΚΑΝΑ και πήραν σύριγγες. «Έχει σκούπα η αστυνομία σήμερα και είμαστε στο τρέξιμο» είπαν. Ο Σωτήρης τους ρώτησε αν θα πάνε στο Πεδίο. «Όχι, είναι πολύ ροκ εν ρολ για εμάς εκεί».

Εκείνο το μεσημέρι ήταν περίπου 70-80 χρήστες στα παγκάκια ή σε παρέες κάτω από τα δέντρα, μπαίνοντας στο πάρκο από το άγαλμα του Κωνσταντίνου. Αρκετοί από αυτούς είναι άστεγοι κι έχουν φτιάξει αυτοσχέδιες κατασκευές και κοιμούνται εκεί. «Όλες οι πιάτσες του κέν-

τρου είναι ίδιες και τους χωράνε όλους, Έλληνες και ξένους, άνδρες και γυναίκες, νεαρούς και μεγαλύτερους. Η διαφορά του Πεδίου με τις άλλες πιάτσες βρίσκεται στην ουσία που χρησιμοποιούν, που είναι η κρυσταλλική μεθαμφεταμίνη, κοινώς το σίσα. Η ηρωίνη είναι κατευναστική για το κεντρικό νευρικό σύστημα, ενώ το σίσα είναι διεγερτικό. Αν το κάνεις εικόνα στο μυαλό σου, αυτός που χρησιμοποιεί ηρωίνη μοιάζει σχεδόν σα να κοιμάται ενώ ο άλλος είναι σε υπερδιέγερση. Αυτή η υπερδιέγερση είναι που κάνει τον πληθυσμό εδώ στο Πεδίο να είναι λιγότερο δεκτικός. Σε κάθε περίπτωση, είναι ο δικός τους χώρος, τους σεβόμαστε και κινούμαστε με τους δικούς τους κανόνες, χωρίς να παρεμβαίνουμε. Θα έμπαινες σε ένα σπίτι την ώρα που ένα ζευγάρι τσακώνεται; Όχι. Το ίδιο ισχύει και για εμάς εδώ». Σίσα και ηρωίνη πωλούνται προς 4-6 ευρώ η δόση. «Οποιος έχει μια πιστωτική, υπολογιστή και υλικά κουζίνας μπορεί να φτιάξει σίσα» λέει ο Σωτήρης. Ένας τύπος είχε βγάλει την μπλούζα του και πλενότανε πρόχειρα με το λάστιχο από το αυτόματο πότισμα για το πάρκο. «Πολλοί εδώ είναι άστεγοι. Εγώ κι εσύ θα ξυπνήσουμε το πρωί, θα πάμε στην τουαλέτα, θα ανοίξουμε το ψυγείο να πιούμε νερό. Για έναν άστεγο τίποτα δεν είναι δεδομένο. Σκέψου: Όπου και να πάει να κατοικήσει,

κάποιος θα του φωνάξει. Η κάθε βασική του ανάγκη έχει μια δυσκολία και ζει σε μια αγωνία, σε ένα συνεχή αγώνα επιβίωσης. Και, φυσικά, όταν κάποιος ζει στο δρόμο, η απεξάρτηση δεν είναι το πρώτο πράγμα που έχει στο μυαλό του. Και όλα γίνονται δύσκολα. Κάποιος μπορεί να είναι φορέας του HIV και στις 10 το πρωί να έχει ραντεβού για να πάρει τα φάρμακά του. Όταν κοιμάται στο πάρκο και τριγύρω του έχει φασαρία και τελικά τον πάρει ο ύπνος στις 6 ή στις 7 το πρωί, πώς θα ξυπνήσει στην ώρα του να πάει να τα πάρει;» Ένας πιτσιρικάς ήρθε κοντά. «Παιδιά, βοηθήστε με σας παρακαλώ να γίνω καλά. Χθες βγήκα από τη φυλακή και σήμερα ήρθα εδώ. Τα στερωτικά τα έχω βγάλει, το μυαλό μου θέλω να καθαρίσει». Ήταν πιωμένος. Μπορεί μετά από δύο ώρες ή την άλλη μέρα η ανάγκη της απεξάρτησης να μην ήταν τόσο έντονη. Η ομάδα streetwork τον παρέπεμψε στον Σταθμό Φροντίδας του ΟΚΑΝΑ, στην Καποδιστρίου 46, να ενημερωθεί για τα προγράμματα. Και να ξεκολλήσει από το Πεδίο, γιατί όσο τριγυρνούσε εκεί ή σε άλλη πιάτσα τα πράγματα δεν θα πάνε καλύτερα. Ο Σωτήρης λέει ότι κανενός από τους ανθρώπους εκεί δεν είναι επιλογή του να μένει στο δρόμο. Στην Αθήνα υπάρχουν κάποιοι ξενώνες αστέγων. Κανένας, όμως, που να δέχεται χρήστες. Οι μόνοι κλειστοί χώροι που απευθύνονται σε χρήστες είναι του ΚΕΘΕΑ και του 18 ΑΝΩ, αλλά για να μείνει κανείς εκεί θα πρέπει να ενταχθεί και στο πρόγραμμα.

Σύμφωνα με ενημερωτικό σημείωμα του ΟΚΑΝΑ (6/10) «τους τελευταίους 4 μήνες η λίστα αναμονής στην Αττική μειώθηκε από 2.000 σε 1.200 άτομα και αντίστοιχα ο χρόνος αναμονής από τους 55 στους 34 μήνες. Εκτός απροόπτου και με τη λειτουργία και της φάσης της συνταγογράφησης, όπως προβλέπεται, που θα οδηγήσει στην αύξηση της διαθεσιμότητας θέσεων θεραπείας στις υπάρχουσες μονάδες, η πλήρης απορρόφηση της λίστας είναι εφικτή μέσα στους επόμενους έξι μήνες». Πληρ.: www.okana.gr, Ανοικτή Τηλεφωνική Γραμμή SOS: 1031 (Δευτ.-Παρ. 8.00-14.00). Πρόγραμμα παρέμβασης στο Πεδίον του Άρεως πραγματοποιεί και το ΚΕΘΕΑ Εξέλιξις (Κουμουνδούρου 28, 210 5200800).

Να ανάψουμε κάνα φως;

«Όταν ακόμα ήταν υπουργός Προστασίας του Πολίτη ο Πανούσης είχαμε επισκεφθεί το υπουργείο με άλλους

κατοίκους της περιοχής. Στρατηγός της αστυνομίας μας είπε επί λέξει για τους χρήστες: "Εδώ μπορούμε και τους ελέγχουμε, ποιοι είναι, πόσοι είναι και ποιους συναντούν. Αν τους διώξουμε θα ξαναβγούν στις γειτονιές και αυτό δεν θα σας αρέσει καθόλου". Είναι η πιάτσα της Τσιότσα που μεταφέρθηκε εδώ πριν από 4 χρόνια» λέει ο Δημήτρης Φιλιππίδης, μέλος της Κίνησης Πολιτών και Επαγγελματιών για την Αναβάθμιση και Αναζωογόνηση της Έκτης Δημοτικής Κοινότητας. Μαζί με την Ελισάβετ Αντωνιάδου, μέλος της Κίνησης Κατοίκων και Γονέων για την Προστασία του Πεδίου του Άρεως, συναντηθήκαμε μπροστά από το 28ο Δημοτικό Σχολείο, στη Μουστοζύδη.

«Το πιο σημαντικό πρόβλημα είναι η φύλαξη. Ένα παιδάκι να καθεί, δεν υπάρχει ένας άνθρωπος στον οποίο να μπορείς να απευθυνθείς» λέει η Ελισάβετ Αντωνιάδου. Δύο μηχανές της αστυνομίας ήταν λίγο πιο πάνω, στην πλατεία Πρωτομαγιάς. Κάθε μέρα, εδώ και περίπου ενάμιση χρόνο, από όταν ισχύει η προγραμματική συμφωνία μεταξύ της Περιφέρειας Αττικής και του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη για τη φύλαξη των πάρκων, στην ιστοσελίδα της περιφέρειας δημοσιεύονται οι ανακοινώσεις της αστυνομίας που είναι όλες παρόμοιες, σαν αυτή: «Ελέγχθηκαν 10 ημεδαποί και 10 αλλοδαποί. Χρήστες: 4 ημεδαποί και 2 αλλοδαποί. Άστεγοι: 1 ημεδαπός».

Οι δύο παιδικές χαρές του πάρκου εγκαινιάστηκαν τον Απρίλιο. Κατά τις 6 το απόγευμα στη μεγάλη υπήρχαν πάνω από 20 μαμάδες με τα παιδιά τους. Η μισή πόρτα έλειπε. Και όλες οι κούνιες, μαζί με τις αλυσίδες. Είχε μείνει μόνο ο σιδερένιος σκελετός από όπου κάποτε κρέμονταν. «Τα κλέβουν όλα. Βλέπεις που πολλά παγκάκια είναι ξηλωμένα; Τους βάζουν φωτιά για να ζεσταθούν. Κάτσε να χειμωνιάσει και δεν θα μείνει ούτε ένα παγκάκι» λέει η κ. Αντωνιάδου.

Στη Λεωφόρο των Ηρώων, μέσα στο πάρκο, υπάρχουν αγάλματα αγωνιστών του '21. Παλιότερα έρχονταν σχολεία και έκαναν μάθημα Ιστορίας. «Μέχρι πριν 4-5 χρόνια έρχονταν σχολεία και για εκδρομές. Όχι μόνο το 28ο που είναι δίπλα, αλλά και από Κυψέλη, Εξάρχεια, Γκύζη, Βικτώρια. Τώρα δεν έρχονται γιατί φοβούνται» αναφέρει ο Δημήτρης Φιλιππίδης. Οι περισσότερες λάμπες στο πάρκο δε λειτουργούν. Είτε γιατί κάπκαν και κανείς δεν τις άλλαξε, είτε γιατί κάποιοι τις σπάνε επίτηδες. Το αυτόματο πότισμα σε ▶

ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ ΘΥΜΙΖΕΙ ΛΙΓΟ ΤΗΝ ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ, ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ. ΠΛΗΡΗΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΨΗ, ΣΚΟΤΕΙΝΙΑ ΚΑΙ ΞΑΦΝΙΚΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΓΩΝΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΜΦΑΝΙΣΤΕΙ ΜΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΙΓΟΥΡΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ, ΟΥΤΕ ΚΑΝ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΑ ΜΙΑ ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΑΡΕΑ, ΑΛΛΑ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ, ΠΛΕΟΝ, ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ, ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΕΚΕΙ

Η μεγάλη ανάπλαση

Όταν το Πεδίον του Άρεως παραδόθηκε στους Αθηναίους το 2011, συστάθηκε ως ένας «πνεύμονας πρασίνου εφάμιλλος των μεγαλύτερων πάρκων του εξωτερικού, ανοιχτός και ασφαλής για όλους τους πολίτες». Φυτεύτηκαν 1.200 δένδρα, 50.000 ανθόφυτα, 7.500 θάμνοι και 2.500 τριανταφυλλίες, προστέθηκαν 9 στρέμματα χλοοτάπητα και 8 στρέμματα με φυτά εδαφοκάλυψης, ενώ ξηλώθηκαν 22.650 τ.μ. ασφάλτου και στη θέση της μήκε χώμα. Όλα αυτά θα έδιναν στο πάρκο μια θερμοκρασία 3 έως 5 βαθμούς χαμηλότερη από αυτήν της πόλης, τους καλοκαιρινούς μήνες. Έγιναν, επίσης, βασικά έργα υποδομής, όπως τα χιλιόμετρα υπόγειων δικτύων άρδευσης, αποχέτευσης, συλλογής ομβρίων υδάτων και ηλεκτροδότησης, ενώ για καλύτερη ασφάλεια ενισχύθηκε και αναβαθμίστηκε ο φωτισμός του χώρου με λαμπτήρες χαμηλής κατανάλωσης. Το έργο της ανάπλασης στοίχισε σχεδόν 10 εκατ. ευρώ, με χρηματοδότηση από το Γ΄ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης (κατά 80%) και από εθνικούς πόρους (κατά 20%).

◀ κάποια σημεία έχει σπάσει και το νερό τρέχει από δω κι από εκεί, μέχρι να το δει κάποιος και να πάρει την ΕΥΔΑΠ. Ο περίφημος Ροδώνας όταν ολοκληρώθηκε η ανάπλαση του πάρκου είχε ένα μικρό ποταμάκι με νερό που έτρεχε, κρεμαστά λουλούδια και τριανταφυλλίες και παγκάκια τριγύρω. Για να κάθονται οι Αθηναίοι και να το απολαμβάνουν. Τώρα δεν έχουν μείνει ούτε τα παγκάκια. «Όλα αυτά χρειάζονται συντήρηση αλλά συντήρηση δεν υπάρχει, ήδη από το 2011. Μόνο με το πράσινο κάτι έχει γίνει. Έχουν φυτέψει μερικά δεντράκια, έχουν κλαδέψει κι έχουν καθαρίσει τα χόρτα. Πέρυσι ήταν ζούγκλα εδώ μέσα» λέει η κ. Αντωνιάδου. Ζητούν να μπει μόνιμη φύλαξη. Να υπάρξει πρόνοια για τους χρήστες και τους άστεγους που έχουν βρει καταφύγιο στο πάρκο. Διεκδικούν να επιστρέψει η έκθεση βιβλίου που γινόταν παραδοσιακά εδώ και τώρα γίνεται στο Ζάππειο. Να λειτουργήσει ξανά το ιστορικό περίπτερο της Γαρδένιας. Να υπάρξει μια φροντίδα, «να γίνει ό,τι είναι δυνατόν για να ζωντανέψει». «Θέλουμε ως κίνηση να αναλάβει το Πεδίον του Άρεως ο Δήμος Αθηναίων, που έχει την υποδομή να το διαχειριστεί. Ο κ. Καμίνης επί Σγουρού είχε ζητήσει να αναλάβει το πάρκο. Μόνο με το δήμο θα αλλάξει το σκηνικό εδώ πέρα» υποστηρίζει η κ. Αντωνιάδου.

Το Πεδίον του Άρεως

● Έχει έκταση 250 στρεμμάτων και κα-
τατάσσεται στα πάρκα περιπάτου. Περι-
κλείεται από τις οδούς Μαυρομματαίων,
Ευελπίδων, Μπούσγου και από τη Λεωφό-
ρο Αλεξάνδρας. Μέχρι το 1880, ειδικά τις
Κυριακές και τις γιορτές, αποτελούσε χώρο
αναψυχής για τους Αθηναίους.

● Το 1887, με βασιλικό διάταγμα, εντάχθη-
κε στο σχέδιο πόλεως και χαρακτηρίστη-
κε ως μη οικοδομήσιμος κοινόχρηστος
χώρος. Παρ' όλα αυτά, στα χρόνια που
ακολούθησαν κατασκευάστηκαν διάφορα
κτίρια, από το Νοσοκομείο Κτηνών και τα
κτίρια της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρα-
τού, μέχρι γκαράζ και καφενεία.

● Το 1934 ανατέθηκε στα μέλη του Σωμα-
τείου Ελλήνων Γλυπτών η φιλοτέχνηση
μαρμάρινων προτομών ηρώων του 1821.
Βρίσκονται στη Λεωφόρο Ηρώων.

● Το 1937 έγιναν τα αποκαλυπτήρια του
ορειχάλκινου ανδριάντα του βασιλιά Κων-
σταντίνου, στην κεντρική είσοδο. Φιλοτε-
χνήθηκε από τον Ιταλό γλύπτη, Φραντσέ-
σκο Παριζί.

● Μεταξύ του 1935 και 1940 άρχισε και ολο-
κληρώθηκε η φύτευση του πάρκου. Έγιναν
έργα για το αρδευτικό δίκτυο και μπήκε
ηλεκτροφωτισμός. Την ίδια περίοδο άρχι-
σαν να λειτουργούν το αναψυκτήριο Green
Park και το περίπτερο Γαρδένια.

● Από το 1950 άρχισε τη σταδιοδρομία του
στο θερινό αναψυκτήριο «Άλσος» ο ηθο-
ποιός, συγγραφέας και ραδιοφωνικός πα-
ραγωγός, Πύργος Οικονομίδης. Στο Green
Park εμφανιζόταν ο κονφερασιέ, Όμηρος
Αθηναίος.

● Το Πεδίον του Άρεως ανήκε στον Δήμο
Αθηναίων. Επί δημαρχίας Κοτζιά δόθηκε
για χρήση, διατήρηση, συντήρηση και
αξιοποίηση στο Ειδικό Ταμείο Μόνιμων Ο-
δοστρωμάτων Αθήνας. Με την κατάργησή
του (ΦΕΚ 85 Δ/15-03-2004) πέρασε στην
Υπερνομαρχία Αθηνών - Πειραιώς, σήμερα
Περιφέρεια Αττικής.

Τον Οκτώβριο του 2015, 152 πολίτες με επιστολή τους προς τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον πρωθυπου-
ργό και τους υπουργούς Οικονομικών, Εσωτερικών, Οικονομίας και Περιβάλλο-
ντος, ζήτησαν η αρμοδιότητα του πάρκου να περιέλθει στον Δήμο Αθηναίων
(pedionareos.blogspot.gr)

Ανήλικοι και ενήλικοι εργάτες του σεξ

Σε κάποια σημεία του πάρκου το χώμα είναι στρωμένο με φύλλα κι ο χώ-
ρος καλυμμένος με κλαδιά. Είναι κάποιες από τις καβάτζες των εργατών
του σεξ και όσων αναζητούν έναν ερωτικό σύντροφο. Καβάτζες που
αναγνωρίζονται εύκολα από τα πεταμένα τριγύρω χαρτομάντιλα και τα
χρησιμοποιημένα προφυλακτικά. Ανάμεσα στους άνδρες που εκδίδο-
νται είναι και ανήλικα αγόρια.

Ο Παναγιώτης Δαμάσκος είναι κοινωνιολόγος Υγείας και υπεύθυνος
του Γραφείου Ψυχοκοινωνικής Στήριξης του Τμήματος Παρέμβασης

Να περάσει η αρμοδιότητα στον Δήμο Αθηναίων

Του **Ανδρέα
Βαρελά ***

Το Πεδίον του Άρεως είναι το πάρκο της πό-
λης, το μητροπολιτικό
πάρκο της πόλης, και
ο Δήμος Αθηναίων
θέλει να περάσει η
αρμοδιότητα στα δικά
του χέρια. Δεν γίνεται
να βρίσκεται στην αρ-
μοδιότητα της Περιφέ-
ρειας Αττικής, καθώς
δεν έχει τις υπηρεσίες
για τη φύλαξή του και
για τη συντήρησή του
και ό,τι γίνεται, γίνεται
μέσα από εργολαβίες.
Υπάρχει δυνατότητα
νομοθετική. Γενικότε-
ρα ο δήμος επιθυμεί
ό,τι βρίσκεται εντός
των ορίων του να έχει
εκείνος την αρμοδιό-
τητα κι όχι να ισχύουν
διάφορα ευτράπελα,
όπως το παράδειγμα
της Λεωφόρου Αλε-
ξάνδρας, όπου αρμό-
διος για τη συντήρηση
των πεζοδρομίων είναι
ο Δήμος και για το οδό-
στρωμα η Περιφέρεια.
Για το θέμα της καθα-
ριότητας του Πεδίου
του Άρεως κάναμε
μία απόπειρα με την
Περιφέρεια Αττικής να
συνεργαστούμε μέσω
μιας προγραμματικής
συμφωνίας, η οποία
όμως δεν εγκρίθηκε
από τις ελεγκτικές
αρχές της Περιφέρειας
και το Ελεγκτικό Συνέ-
δριο – θεωρήθηκε ότι
ήταν απευθείας ανά-
θεση και ότι θα έπρεπε
να γίνει διαγωνισμός.
Ύστερα από αυτό,
ήρθαμε σε μια άτυπη
συμφωνία με την
Περιφέρεια η οποία
προβλέπει ότι ο Δήμος
θα βοηθάει στην καθα-
ριότητα του πάρκου.
Προσέξτε, ότι θα βο-
ηθεί, όχι ότι θα αναλά-
βει την καθαριότητα εξ
ολοκλήρου. Στο πλαι-
σιο αυτό, περίπου μία
φορά το δίμηνο γίνεται
μία μεγάλη επέμβαση,
με 80 οδοκαθαριστές,
πλυστικά μηχανήματα
κ.λπ., ενώ καθημερινά
διαθέτουμε περίπου 5
εργαζόμενους για μια
υποτυπωδη συντή-
ρηση, αποφεύγοντας
επικίνδυνα σημεία.
Αυτά είναι τα σημεία ό-
που συγκεντρώνονται
τοξικοεξαρτημένοι και
κυρίως διακινητές, οι
οποίοι είναι επιθετικοί.

*Ο Α.Β. είναι αντιδήμαρ-
χος Καθαριότητας και
Ανακύκλωσης του Δήμου
Αθηναίων

Το πάρκο θα μείνει στην Περιφέρεια Αττικής

Η **Ερμίνα Κυπριανίδου**, αντιπεριφερειάρχης του Κεντρικού Τομέα Αθηνών, υπεύθυνη για το Πεδίον του Άρεως, απαντά στις απορίες μας

Κάποιες κινήσεις πολιτών κάνουν λόγο για εικόνα εγκατάλειψης στο Πεδίον του Άρεως, εκτός από το θέμα του πρασίνου που έχει βελτιωθεί κατά πολύ τον τελευταίο χρόνο. Ποια είναι η εικόνα που έχετε εσείς; Δεν νομίζω ότι ευσταθεί αυτή η κριτική. Χωρίς να λέμε ότι έχουμε το πάρκο που θέλουμε, η εικόνα είναι πολύ καλύτερη τον τελευταίο χρόνο και όσον αφορά στο πράσινο, αλλά και στις υποδομές, στην καθαριότητα, στη γενικότερη ασφάλεια. Με ανακαινισμένες παιδικές χαρές και με τα κτίρια σε φάση ολοκλήρωσης. Με υπαρκτά προβλήματα βέβαια –κυρίως κοινωνικού αποκλεισμού–, που εκδηλώνονται σε πολλούς δημόσιους χώρους της πόλης – και στο Πεδίο του Άρεως. Προσπαθούμε να τα αντιμετωπίσουμε παράλληλα και τα αποτελέσματα, για όποιον καλοπροαίρετο, έχουν αρχίσει να φαίνονται σε πολλά επίπεδα. Το πάρκο ανατάσσεται βήμα-βήμα.

Τι γίνεται με το θέμα της φύλαξης; Η περιφέρεια έχει κάποια συνεργασία με το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και με δήλωσή σας στην Athens Voice (27 Ιουλίου) χαρακτηρίσατε τα αποτελέσματα της συνεργασίας όχι ικανοποιητικά. Τι ακριβώς ζητάτε από την αστυνομία; Η αστυνόμευση αποτελεί μόνο ένα μέρος της ουσιαστικής ασφάλειας που χρειάζεται να νιώθουν όσοι και όσες επισκέπτονται το πάρκο. Συνεργαζόμαστε με το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και η τακτική παρουσία της αστυνομίας στο πάρκο –όπως αποτυπώνεται και στις αναφορές που στέλνονται από την ΕΛΑΣ και αναρτώνται καθημερινά στην ιστοσελίδα της Περιφέρειας Αττικής– έχει βοηθήσει πολύ. Χρειάζεται όμως να διευρύνουμε την προσπάθεια. Από την πλευρά μας, ολοκληρώνουμε αυτές τις μέρες το διαγωνισμό για την ανάθεση –για τρία χρόνια– της επικουρικής φύλαξης του πάρκου από ιδιωτική εταιρεία παροχής σχετικών υπηρεσιών. Σε κάθε περίπτωση, η εμπέδωση συνθηκών ασφάλειας είναι πολυδιάστατη υπόθεση και δεν αρκεί η παρουσία της αστυνομίας ή οι καλύτερες υπηρεσίες επίβλεψης που μπορούμε να ασκήσουμε. Πιο σημαντικοί ίσως παράγοντες είναι η οργανωμένη προνοιακή παρέμβαση που σχεδιάζουμε για τους κοινωνικά αποκλεισμένους ανθρώπους που βρίσκουν καταφύγιο στον Πεδίο του Άρεως. Αλλά και το περαιτέρω «ζωντάνεμα» του χώρου με ανθρώπους και δραστηριότητες πολιτιστικές, εκπαιδευτικές, περιβαλλοντικές κ.λπ. που πραγματοποιούνται συνεχώς.

Ο Δήμος Αθηναίων ζητάει η αρμοδιότητα του πάρκου να περάσει στα δικά του χέρια, σημειώνοντας ότι η Περιφέρεια δεν έχει τις υπηρεσίες για τη συντήρηση, φύλαξη του κ.λπ. Πώς βλέπει η Περιφέρεια αυτή την πρόταση; Σήμερα ζούμε στην εποχή της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης: Τα ζητήματα που αφορούν την πόλη και την καθημερινότητα των πολιτών τα διαχειρίζονται, εκ των πραγμάτων, πολλοί φορείς δημόσιας πολιτικής. Ειδικά η διαχείριση μεγάλων, υπερτοπικών εμβέλειας, ελεύθερων χώρων πρασίνου και αναψυχής αποτελεί τυπική περιφερειακή αρμοδιότητα, αλλά και προτεραιότητα για εμάς. Εξάλλου ως διοίκηση της Περιφέρειας Αττικής έχουμε ήδη θέσει ευρύτερους στόχους για την αστική ανάπλαση στο Φαληρικό όρμο, στο πάρκο Τρίτση, αλλά και στα Προσφυγικά της Αλεξάνδρας.

στην Κοινότητα του ΚΕΕΛΠΝΟ. Και επικεφαλής της ομάδας δρόμου που επισκέπτεται το Πεδίον του Άρεως και άλλες πιάτσες της ανδρικής πορνείας, μοιράζοντας ενημερωτικά φυλλάδια για το ασφαλές σεξ και προφυλακτικά, παραπέμποντας σε δωρεάν τεστ HIV και ηπατιτιδών και ενημερώνοντας για τις δυνατότητες πρόσβασης στις υπάρχουσες υπηρεσίες υγείας.

Ανάλογα με τα κατά καιρούς μεταναστευτικά ρεύματα στη χώρα μας, συναντά κανείς και τις αντίστοιχες εθνικότητες στις πιάτσες αυτές. Το ΚΕΕΛΠΝΟ το 2015 προσέγγισε εκδιδόμενους από Ελλάδα, Αφγανιστάν, Ιράν, Αλβανία, Ρουμανία, Συρία, Μαρόκο, Ινδία, Πακιστάν, Βουλγαρία, Ουκρανία, Μπαγκλαντές και Μολδαβία. «Οι άνθρωποι που εκδίδονται είναι κυρίως αλλοδαποί και υπάρχουν και ανήλικοι, από την ηλικία των 15-16. Τα τελευταία χρόνια όμως αυξάνεται και ο αριθμός των Ελλήνων, είτε στο Πεδίον του Άρεως είτε αλλού» λέει ο κ. Δαμάσκος.

Τον ρωτώ αν το γεγονός ότι το Πεδίον του Άρεως είναι χώρος όπου συγκεντρώνονται εργάτες του σεξ αποτελεί δείκτη υποβάθμισης της περιοχής. «Όχι. Άλλωστε, το πάρκο είναι εδώ και πάρα πολλά χρόνια γνωστό στην γκέι κοινότητα ως ένας χώρος όπου μπορεί κανείς να αναζητήσει έναν ευκαιριακό ερωτικό σύντροφο. Στη συνέχεια, από τη δεκαετία του '90 κιόλας, ήταν γνωστό και γιατί μπορούσε κανείς να συναντήσει και εκδιδόμενους άνδρες. Ένας, όμως, δείκτης που δείχνει την υποβάθμιση της περιοχής, αν θέλετε, είναι οι πολύ χαμηλές τιμές για μια ερωτική συνεύρεση επί πληρωμή, που είναι γύρω στα 5 ευρώ – αν και η διαπραγμάτευση αρχίζει από πιο χαμηλά. Στη συνείδηση της γκέι κοινότητας το Πεδίον του Άρεως βρίσκεται αρκετά πιο χαμηλά από το Ζάππειο, για παράδειγμα, ή από τα διάφορα σινεμά κ.λπ. Είναι πολύ βρώμικο, σκοτεινό, επικίνδυνο, ενώ και οι άνθρωποι που αναζητούν σύντροφο είναι αρκετά μεγαλύτερης ηλικίας».

«Αυτό που έχουμε παρατηρήσει σαν εξέλιξη της περιοχής», συνεχίζει, «είναι μία κλιμακούμενη παρακμή. Η αναβάθμιση του πάρκου δεν κράτησε πολύ, αναρωτιέμαι κι αν υπήρξε ποτέ στην πραγματικότητα, τα παρτέρια, οι πηγούλες και τα ρυάκια που έφτιαξαν δεν λειτούργησαν ποτέ κι έγιναν σκουπιδοτόπος. Στη συνέχεια έγιναν και αρκετά λάθη. Με την πίεση κάποιων πολιτών, προκειμένου να απομακρυνθούν ομάδες που ενοχλούν, όπως οι εργάτες του σεξ, οι άστεγοι και στη συνέχεια οι χρήστες, αποφασίστηκε να κλειδώνουν οι πόρτες στις 11.30 το βράδυ, κάτι πολύ επικίνδυνο για κάποιον που βρίσκεται μέσα και αντιμετωπίζει κάποιο κίνδυνο. Παλιότερα, επίσης, το πάρκο δεν ήταν περιφραγμένο, υπήρχαν πολλές εισόδους που έδιναν μια ελευθερία στον πολίτη να έχει επαφή με το πάρκο, αλλά και σε κάποιον που κινδύνευε τη δυνατότητα να βρεθεί γρήγορα στο δρόμο και όχι μπροστά σε ένα κάγκελο. Όσον αφορά το απόλυτο σκοτάδι, δεν είναι μόνο επειδή δεν αλλάζουν τις λάμπες. Έχουμε ακούσει ότι τα φώτα σβήνουν επίτηδες, σαν ένα απωτροπαικό μέσο προκειμένου να απομακρυνθούν οι ομάδες αυτές. Το Πεδίον του Άρεως θυμίζει λίγο την αυλή των θαυμάτων, αλλά με την τραγική έννοια. Πλήρης εγκατάλειψη, σκοτεινιά και ξαφνικά από κάθε γωνία μπορεί να εμφανιστεί μια ανθρώπινη φιγούρα που δεν θα είναι ο περιπατητής του πάρκου, ούτε καν αυτός που αναζητά μια ερωτική παρέα, αλλά άνθρωποι που, πλέον, βρίσκουν στο πάρκο καταφύγιο, άνθρωποι που ζουν εκεί».

Η ομάδα του ΚΕΕΛΠΝΟ βγαίνει στις πιάτσες από το 2012. Ο Π. Δαμάσκος σημειώνει ότι «ενώ παλιότερα βγαίναμε πέντε άνθρωποι και χωρίζομασταν για να μπορέσουμε να πιάσουμε όλες τις γωνιές του πάρκου, πλέον θεωρούμε ότι η ασφάλειά μας μάς επιβάλλει να μη χωριστούμε σαν ομάδα. Ακόμα και οι απόμακρες γωνιές που προσεγγίζαμε πλέον θεωρούνται επικίνδυνες».

Σε ό,τι αφορά τους εργάτες του σεξ, αναφέρει ότι πρόκειται για μια κοινότητα η οποία είναι ευάλωτη σε πολλά επίπεδα. Η περιορισμένη γνώση για τους κινδύνους υγείας και η περιορισμένη ικανότητα διαπραγμάτευσης της χρήσης προφυλακτικού, καθώς προτεραιότητα είναι τα χρήματα, μεγαλώνει τους κινδύνους για σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα.

Οι αλλοδαποί εκδιδόμενοι είναι ακόμα πιο ευάλωτοι: μαζί με όλα τα άλλα δεν ξέρουν τη γλώσσα, πολλές φορές δεν έχουν χαρτιά και ο φόβος της δίωξης είναι πάντα εκεί, δεν έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας ή δεν γνωρίζουν τα δικαιώματά τους. Προσθέτει ότι ενώ στη γυναικεία πορνεία οι γυναίκες νέφτουν πολλές φορές θύματα βίας του πελάτη, στους άνδρες συμβαίνει το ανάποδο. Είναι οι ίδιοι που κάποιες φορές μπορεί να ασκήσουν βία λόγω της δικής τους εσωτερικευμένης ομοφοβίας. Περισσότερο «επιρρεπείς» σε ομοφοβικά συναισθήματα είναι οι αλλοδαποί που προέρχονται από μουσουλμανικές χώρες. Πολλές φορές χωρίς έγγραφα, με διαφορετικό πολιτιστικό και θρησκευτικό υπόβαθρο (που τους απαγορεύει το σεξ πριν το γάμο και τη χρήση προφυλακτικού), καταφεύγουν στην πορνεία μην έχοντας άλλη διέξοδο και καθώς πολλές φορές αισθάνονται ντροπή γι' αυτό που κάνουν, η αντίδρασή τους μπορεί να είναι αναπάντεχη απέναντι σε έναν πελάτη που θα ζητήσει κάτι εκτός συμφωνίας ή που θα θεωρήσουν ότι τους προσβάλλει. Ωστόσο, και οι άνδρες εργάτες του σεξ δέχονται βία από ομοφοβικά άτομα εκτός πελατειακής σχέσης.

Στο Πεδίον του Άρεως τοξικοεξαρτημένους, εργάτες του σεξ και τους πελάτες τους προσεγγίζει και η ομάδα street work του Συλλόγου Ομοφυλικών Ελλήνων «Θετική Φωνή», μοιράζοντας προφυλακτικά και πληροφορίες για διάφορες δομές στις οποίες μπορούν να απευθυνθούν. Η «Θετική Φωνή» λειτουργεί δύο Checkpoint, όπου ανώνυμα μπορεί κανείς να κάνει τεστ για τον HIV. Αθήνα: Πιττάκη 4, Μοναστηράκι, Δευτ.-Σάβ. 12.00-20.00, 210 3310400 / Θεσσαλονίκη: Αλέξανδρου Σβώλου 15 & Παλαιών Πατρών Γερμανού, Τρ.-Σάβ. 12.00-20.00, 2310 282284 / www.positivevoice.gr

ΠΟΛΛΟΙ ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΑΣΤΕΓΟΙ. ΕΓΩ ΚΙ ΕΣΥ ΘΑ ΞΥΠΝΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΡΩΙ, ΘΑ ΠΑΜΕ ΣΤΗΝ ΤΟΥΑΛΕΤΑ, ΘΑ ΑΝΟΙΞΟΥΜΕ ΤΟ ΨΥΓΕΙΟ ΝΑ ΠΙΟΥΜΕ ΝΕΡΟ. ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΣΤΕΓΟ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΟ. ΣΚΕΨΟΥ: ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΕΙ ΝΑ ΚΑΤΟΥΡΗΣΕΙ, ΚΑΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΟΥ ΦΩΝΑΞΕΙ. Η ΚΑΘΕ ΒΑΣΙΚΗ ΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΑΓΩΝΙΑ, ΣΕ ΕΝΑ ΣΥΝΕΧΗ ΑΓΩΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη της Ε. Κυπριανίδου, καθώς και την άποψη της Άννυς Πλατανιώτη, η οποία μαζί με τη Σοφία Παρασκευοπούλου είχαν την ευθύνη της μελέτης της ανάπλασης εκ μέρους του αρχιτεκτονικού γραφείου Αλέξανδρος Ν. Τομπάζης στην athensvoice.gr

ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ Ε' Μ Σ' Τ'

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΠΟΜΠΟΥΡ;

Μετά από 14 χρόνια και πολλές περιπέτειες, το ΕΜΣΤ ανοίγει με την έκθεση «Κρίσιμοι διάλογοι: Αθήνα-Αμβέρσα». Η διευθύντριά του **Κατερίνα Κοσκινά** μιλάει για όλα.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Αθρακουστής σε μια σύσκεψη για τις τελευταίες λεπτομέρειες. Προσκλήσεις, στήσιμο, συνεννοήσεις με Βέλγιο, φώτα, φύλαξη έκθεσης, πρέπει, νομίζω, αργήσαμε, προλαβαίνουμε, τα κυρίαρχα σε αυτή τη σύσκεψη ρήματα και πάνω απ' όλα η ερώτηση σαν λούπα επαναλαμβανόμενη «ήρθε η προσφορά;». Κοντά σε όλα αυτά και μια τηλεφωνική επικοινωνία με τον αρχιτέκτονα Βαγγέλη Στυλιανίδη για την επιγραφή στην πρόσοψη. «Περιμένω να δούμε μια άλλη πρόταση για την ευκολότερη ανάγνωση των γραμμάτων. Η αλήθεια είναι πως για ένα διεθνές μουσείο, το ακρωνύμιο ΕΜΣΤ δεν είναι ό,τι καλύτερο για τη διεθνή επικοινωνία, αλλά τουλάχιστον είναι καλύτερο από το ΚΜΣΤ (α.σ. Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης και προφέρεται ΚΜ(ου)ΣΤ, στο οποίο υπήρξε για έξι και πλέον χρόνια πρόεδρος του ΔΣ και διευθύντρια της Μπιενάλε)» θα μου πει η Κατερίνα Κοσκινά, όταν μείνουμε πλέον μόνοι.

Ακούγεται λίγο σαν ανέκδοτο ότι επιτέλους ξεκινάει το ΕΜΣΤ, θα πω. «Δεν είναι ανέκδοτο. Αρχίζει να λειτουργεί ως μουσείο και σας το λέω με απόλυτη σιγουριά. Δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Έχει να κάνει καταρχήν με την αποφυγή της υλικής φθοράς – ένα κλειστό κτίριο φθείρεται, αν δεν λειτουργεί. Ακολουθεί και η ψυχολογική φθορά, που είναι και μεγαλύτερη. Τόσο για τον κόσμο όσο και για εμάς. Ζούμε και δουλεύουμε στο 3% ενός ολόλευκου άδειου κτιρίου, οπότε κινδυνέψαμε να παρουσιάσουμε συμπτώματα ιδρυματοποίησης. (γέλια) Μπήκαμε εδώ πριν από περίπου 18 μήνες, με ειδική άδεια, όταν ακόμα οι εργασίες δεν είχαν ολοκληρωθεί. Ακούγαμε πως το μουσείο είναι το νέο Ποφύρι της Άρτας ή για την κατάρα του ΕΜΣΤ. Ε, εμείς που δουλεύουμε εδώ ή το ΔΣ, δεν νιώθουμε ούτε πρωτομάστορες ούτε καταραμένοι. Νιώθουμε παραγωγικοί και αποφασισμένοι να αλλάξουμε αυτή την εντύπωση».

Μήπως πρέπει να ξεκαθαρίσουμε για ποια εγκαίνια μιλάμε; Ξέρω ότι είθισται ένας θεσμός, όπως είναι και το ΕΜΣΤ, να εγκαινιάζεται με γιορτές, κόψιμο κορδέλας, επισημότητες κ.λπ. Αυτό δεν θα γίνει εδώ στις 31 Οκτωβρίου. Δεν θα υπάρχουν προεγκαίνια και ειδικές προσκλήσεις. Όλοι όσοι επιθυμούν είναι ευπρόσδεκτοι. Άλλωστε, δεν πρόκειται για τα εγκαίνια ολόκληρου του μουσείου, αλλά για επανενεργοποίηση της περιοδικής εκθεσιακής δραστηριότητάς του που είχε ανασταλεί και για τα εγκαίνια μιας σημαντικής έκθεσης. Ακούστε, στη συνέντευξη τύπου συνέβη το εξής: Την παρακολούθησαν εκτός των ελλήνων δημοσιογράφων, ατόμων της Documenta, του βέλγου συνεπιμελητή μου στην έκθεση Bart De Baere και καλλιτεχνών, και κάποιοι ξένοι δημοσιογράφοι και επισκέπτες. Μου αναφέρθηκε ότι ήταν τυχαία παρών ο πρώην διευθυντής της όπερας του Παρισιού με τη γυναίκα του, γκαλερίστα στο Παρίσι. Άκουσα ότι οι ξένοι εντυπωσιάστηκαν από το γεγονός ότι σήμερα, μέσα σε αυτή την αντίξοχη οικονομική συνθήκη, γίνεται από ελάχιστους ανθρώπους μια προσπάθεια λειτουργίας του μουσείου και μάλιστα με ανακοίνωση προγράμματος. Έμειναν όμως άφωνοι καθώς άκουγαν από κάποιους ερωτήσεις περί φωτισμού, λειτουργίας των κυλιόμενων, θεμάτων γενικά που αφορούν σε δευτερεύοντα προβλήματα, μάλλον κοσμικών εγκαινήων. Αναρωτήθηκαν πώς είναι δυνατόν, όταν επιτέλους μετά από τόσες περιπέτειες ξεκινά το μουσείο, έστω ένα μεγάλο τμήμα του, στην Ελλάδα της κρίσης, το ενδιαφέρον κάποιων να είναι στο αν θα ανάψουν όλα τα φώτα ή τα μισά.

Οι ξένοι όμως δεν έζησαν όλη αυτή την αναμονή, ούτε ήταν εδώ όταν είχε ανακινωθεί το... άνοιγμα του μουσείου. Συμφωνώ. Να δούμε όμως και μια πραγματικότητα; Η λειτουργία του ΕΜΣΤ έχει να δείξει μια παράδοση, μη κανονική πορεία. Υφίσταται από το 1997 στα χαρτιά και από το 2000 στην πράξη. Για χρόνια είχε συνεχή δραστηριότητα, απλά νομαδική. Το νέο κτίριο του «ταλαιπωρείται» 13-14

Η Κατερίνα Κοσκινά με το συνεπιμελητή της έκθεσης «Κρίσιμοι διάλογοι: Αθήνα-Αμβέρσα», Bart De Baere

ΕΙΧΑΜΕ ΝΑ
ΔΙΑΛΕΞΟΥΜΕ
ΣΤΟ ΝΑ
ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ
ΩΣΤΕ ΟΛΑ ΝΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΟΥΝ
ΣΤΗΝ ΕΝΤΕΛΕΙΑ
Ή ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΜΕ
ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΗΝ
ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ
ΣΚΟΠΟΥ, ΣΤΗΝ
ΙΔΕΑ ΤΟΥ ΤΙ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Η
ΤΕΧΝΗ ΣΗΜΕΡΑ

χρόνια και μαζί το κοινό του και φυσικά οι εργαζόμενοι, οι μελετητές του και ο κόσμος της τέχνης. Είναι αναμενόμενο να υπάρχει δυσπιστία. Το κατανοώ. Δεν καταλαβαίνω όμως γιατί μοιάζει λογικό να γίνεται μια έκθεση οπουδήποτε στην πόλη σε μια αποθήκη, σε ένα άλλης χρήσης κτίριο, σε μια πλατεία, αλλά όχι εδώ, επειδή το μουσείο δεν είναι 100% έτοιμο. Πριν το ΕΜΣΤ φιλοξενούνταν στο Μέγαρο, μετά στο Ωδείο. Θεωρήσαμε ότι δεν υπήρχε πλέον λόγος να υφίσταται αυτή η «κατάληψη» και να εμποδίζουμε και την ανακίνηση του Ωδείου. Έτσι ήρθαμε εδώ καταλαμβάνοντας για χρήση ένα μικρό μέρος του κτιρίου και ας μην είχε γίνει ούτε καν η προσωρινή παραλαβή του ακόμη. Ευτυχώς που το κάναμε, γιατί είμαι πεπεισμένη πως αν δεν είχε συμβεί αυτό δεν θα βρισκόμασταν σήμερα εδώ να μιλάμε για το επικείμενο άνοιγμά του. Είχαμε να διαλέξουμε στο να περιμένουμε ώστε όλα να λειτουργήσουν στην εντέλεια ή να μείνουμε πιστοί στην εκτέλεση του σκοπού, στην ιδέα του τι είναι και πώς λειτουργεί η τέχνη σήμερα. Τώρα το αν έπρεπε στο παρελθόν να ανακοινώνονται εγκαίρως χωρίς τις προϋποθέσεις και να δημιουργούνται προσδοκίες ανοίγματος, είναι μια ερώτηση που δεν έχει να κάνει με την ουσία του ΕΜΣΤ. Και σήμερα ακόμη δεν είναι έτοιμο να λειτουργήσει στη μορφή που θα θέλαμε, ωστόσο για τους λόγους που προανέφερα εμείς ξεκινάμε.

Της θυμίζω τη περιβόητη συνέντευξη τύπου με τον τότε υπουργό Πολιτισμού κ. Ξυδάκη, που ενεγράφη στην ιστορία του ΕΜΣΤ μάλλον για λάθος λόγους. Για το πούρο που άναψε ο υπουργός και ενεργοποίησε το σύστημα πυρασφάλειας, αλλά και για την άκομψη διατύπωσή του, ενώπιον της νυν διευθύντριας, πως θα προκηρύξει διαγωνισμό για να βρει το «διευθυντή που αξίζει στο μουσείο». «Αυτό είναι παρελθόν» απαντάει.

Είναι «παλιά, ξινά σταφύλια», αλλά μάλλον φαίνεται πως δεν είχαν ενεργοποιήσει τα αντανάκλαστικά σας σε ό,τι έχει να κάνει με τη θητεία σας. Τελικά πού βρισκόμαστε σήμερα; Ακόμη δεν γνωρίζω τι θα γίνει με τη θητεία μου. Σήμερα μπορώ να πω μόνο πως θα είμαι εδώ περίπου για έναν ακόμα χρόνο. Ήρθα στο ΕΜΣΤ αφήνοντας δύο δουλειές: το Ίδρυμα Ιωάννου Φ. Κωστόπουλου, στο οποίο δούλευα 22 χρόνια (σ.σ. καλλιτεχνική διευθύντρια), και το ΚΜΣΤ στο οποίο, δεν έχει σημασία αν δούλευα αμισθί, είχα δώσει την ψυχή μου για 6,5 χρόνια. Ίσως φταίω εγώ που δεν το διευκρίνισα εξ αρχής, θεωρώντας αυτονόητο πως η θητεία μου θα ήταν 4ετής. Για μένα, ως προέδρου τότε του ΚΜΣΤ που έχει κοινό ιδρυτικό νόμο με το ΕΜΣΤ, ήταν αυτονόητο, διότι αυτό ορίζει ο Νόμος. Τελικά, απ' ό,τι φάνηκε, έπρεπε πρώτα να καλυφθεί το κενό μέχρι την ημερομηνία που έληγε η θητεία της προκατόχου μου κυρίας Άννας Καφέτση, η οποία είχε απομακρυνθεί περίπου 20 ημέρες πριν τοποθετηθώ εγώ. Κανένα πρόβλημα ως εδώ, αν είχε ακολουθήσει μια κανονική θητεία για μένα, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. Δεν έγινε όμως αυτό και έτσι τον Ιανουάριο πήγα... σπίτι μου. Είχα ήδη προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας θεωρώντας πως όλο αυτό με βλάπτει ως επαγγελματία και πως έχω το δικαίωμα μιας κανονικής θητείας, όπως έχουν όλοι. Στη συνέχεια, και μετά από συμφωνία με το Υπουργείο Πολιτισμού, επέστρεψα και αναμένω.

Με την ανάληψη της καινούργιας κυβέρνησης βρεθήκατε ανάμεσα σε ενδοκυβερνητικά παιχνίδια; Σας χρέωσαν και το γεγονός πως χάθηκε η χορηγία του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος. Πράγματι υπήρξε περίοδος που είχα την αίσθηση πως υπήρχε μια εσωκομματική κυβερνητική διαμάχη και ένα σκέλος της, καταργώντας με ως επαγγελματία, προσπαθούσε να με κατατάξει ως «μέλος κάποιας ομάδας». Δεν είμαι όμως. Αντίθετα είμαι και λειτουργώ πάντα ως επαγγελματίας. Όσο για το θέμα της χορηγίας έχω τοποθετηθεί: η παρούσα διοίκηση του ΕΜΣΤ δεν φέρνει καμία ευθύνη καθώς για την απόκτηση της δωρεάς υπήρξαν προαπαιτούμενα που δεν ήταν έτοιμα. Η καταληκτική ημερομηνία για να έχουν ολοκληρωθεί ήταν ο Απρίλιος του 2015, δηλαδή 12 μήνες μετά την αίτηση της δωρεάς και πριν τη συνέντευξη τύπου για τη μεταφορά των διοικητικών Υπηρεσιών του ΕΜΣΤ στο ΦΙΕ. Όταν ανέλαβα δεν υπήρχε εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας, ο οποίος συνετάχθη και κατατέθηκε στο υπουργείο για έλεγχο μόλις 3 μήνες μετά την ανάληψη των καθηκόντων μου, τον Μάρτιο του 2015. Ούτε και σήμερα υπάρχει, αλλά δουλέψαμε, ολοκληρώθηκαν πολλά και πετύχαμε την οριστική παραλαβή του έργου. Ό,τι έμενε να γίνει από τα προαπαιτούμενα από πλευράς μουσείου ολοκληρώθηκε και ό,τι δεν έχει ακόμη γίνει δεν έχει να κάνει πια με εμάς. Σας βεβαιώνω δε πως η σχέση μας με το Ίδρυμα Σ. Νιάρχος είναι άριστες, όπως και με το υπουργείο, του οποίου έχουμε την υποστήριξη. Ναι, το λέω εγώ που, στο παρελθόν, δεν θα έλεγα πως είχαμε την ευκολότερη επικοινωνία.

Πώς μπορεί ένας διευθυντής ενός τέτοιου μουσείου να δουλέψει χωρίς να έχει μπροστά του έναν ορίζοντα; Τι νόημα έχει η έγκριση της μουσειολογικής μελέτης σας, τότε; Λογικά δεν μπορεί και αυτό είναι ζήτημα. Όμως τόσο η μουσειολογική όσο και η μουσειογραφική μελέτη έπρεπε να εκπονηθούν σε τελικό στάδιο, να κατατεθούν και να εγκριθούν, γιατί διαφορετικά δεν μπορεί να εφαρμοστούν και να λειτουργήσει το μουσείο. Τα προβλήματα παραμένουν σε προσωπικό, επαγγελματικό επίπεδο. Χρειάστηκε να πάρω αποφάσεις και να τεστάρω τις προτεραιότητές μου. Χωρίς να πάψω να διεκδικώ αυτό που δικαιούμαι, αποφάσισα να δουλεύω χωρίς να σκέφτομαι το μικρό χρονικό ορίζοντα που μου έχει τεθεί και να προσπαθώ για αυτά που μοχλώ και πραγματικά πιστεύω χρόνια, προς όφελος του μουσείου. Διαφορετικά, με όσα συνέβησαν, θα τρελαινόμουν ή θα αδρανούσα περιμένοντας λύση.

Τι γίνεται με τη στελέχωση του προσωπικού; Αυτή τη στιγμή λειτουργούμε με 19 άτομα οργανικό προσωπικό και κάποια ακόμη, ενώ σύντομα θα αυξηθούμε. Διεκδικήσαμε 3 από 12 εργαζόμενους που ανήκαν οργανικά εδώ από μετάταξη, αλλά απασχολούνταν σε άλλες υπηρεσίες. Για την πλήρη λειτουργία χρειαζόμαστε περίπου 90 άτομα. Επιπλέον, νέοι συνάδελφοι ήρθαν και θα έρθουν μέσω αποσπάσεων με τη βοήθεια του υπουργείου. Υπολογίζουμε να είμαστε μαζί με συμβασιούχους αρκετοί και κυρίως κατάλληλοι, για να λειτουργεί κανονικά το μισό περίπου κτίριο από τις 31 Οκτωβρίου. Περιμένουμε πάντως την έγκριση του Κανονισμού για να γίνει και η υπόλοιπη στελέχωση μέσω ΑΣΕΠ.

◀ **Παρακολουθώντας τη συνέντευξη τύπου για την ανακοίνωση του προγράμματος είχα μια αίσθηση πως, εκτός αυτής της έκθεσης, όλα τα υπόλοιπα είναι (πάλι) ρευστά. Μετά την έκθεση και αφήνοντας για χάρη της κουβέντας στην άκρη την εκπαιδευτική σας δραστηριότητα, υπάρχει μόνο μια γενικόλογη ανακοίνωση συνεργασίας με την Documenta.** Δεν ανακοινώνουμε προς το παρόν περισσότερες λεπτομέρειες. Όχι γιατί είμαστε μυστικοπαθείς, αλλά διότι χρειάζεται χρόνος και σοβαρές διαπραγματεύσεις για να καταλήξουμε στην τελική μορφή της όποιας συνεργασίας. Δεν θα ήταν σωστό να σας ανακοινώνουμε κάτι που δεν είναι εξασφαλισμένο, αλλά σύντομα θα μπορούμε να το κάνουμε. Άλλωστε πρόκειται για μια παγκόσμιας σημασίας διοργάνωση που θα ανακοινώσει το πρόγραμμα και τις συνεργασίες της σε δική της, ξεχωριστή συνέντευξη. Ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ αυτής της έκθεσης και της Documenta είναι ελάχιστος. Αρκετά με τις ανακοινώσεις που δεν υπάρχει απόλυτη βεβαιότητα για την υλοποίησή τους. Θα επαναλάβω όμως κάτι που είπα στην αρχή: Τώρα που ξεκινήσαμε, δύσκολα θα σταματήσουμε την παραγωγή. Γιατί πρέπει να λειτουργήσει κανονικά αυτό το κτίριο και ν' αποδοθεί στον κόσμο.

Πιστεύετε πως υπάρχει αληθινό ενδιαφέρον για τον πολύ κόσμο για το ΕΜΣΤ; Πρώτα απ' όλα γιατί να υπάρχει ενδιαφέρον από τη στιγμή που δεν λειτουργεί; Δεν μου αρέσει που θα αναφέρω ένα ξένο παράδειγμα... Το Μπομπούρ φύτεψε αναπάντεχα και ο κόσμος αντέδρασε πολύ στην εμφάνισή του, αλλά στη συνέχεια το αγκάλιασε, το υποστήριξε. Γιατί να μη συμβεί αυτό και εδώ;

Γιατί δεν υπάρχει η ιστορία χρόνων αγάπης και σχέσης με την Τέχνη, γιατί, συγγνώμη που θα το πω, αλλά ο χώρος σας παρουσιάζει χαρακτηριστικά εσωστρέφειας... Να υποθέσω ότι αναφέρεστε στη σύγχρονη τέχνη, έτσι; Δεν θα διαφωνήσω. Είναι όμως και στο χέρι μας να το αλλάξουμε αυτό. Ο κόσμος δεν μπορεί να μην νιώσει περηφάνος γι' αυτό το κτίριο. Αυτή την περηφάνια εμείς θέλουμε να τη μετατρέψουμε σε αγάπη. Είναι υποχρέωσή μας να επικοινωνήσουμε τη σύγχρονη τέχνη. Να είμαστε εξωστρεφείς, φιλικοί, ανοιχτοί, να μπαίνει κόσμος για να δει και να κάνει διαφορετικά πράγματα. Δεν λέω πως εμείς έχουμε το κουμπί που θα το πατήσεις και όλα ως διά μαγείας θα αλλάξουν. Δεν μου αρέσει και η έκφραση «πατάω το κουμπί», γιατί παραπέμπει σε άλλες εποχές. Τα πράγματα κατακτώνται, δεν έρχονται από μόνα τους.

Η ΕΚΘΕΣΗ «ΚΡΙΣΙΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ: ΑΘΗΝΑ-ΑΜΒΕΡΣΑ»

«Η έκθεση είναι αποτέλεσμα ενός διαλόγου στην Μπιενάλε της Βενετίας του 2015 με τον Bart De Baere, διευθυντή του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης της Αμβέρσας (M HKA). Αυτός ο διάλογος ξεκίνησε από απελπισία και επιθυμία να μοιραστώ μ' ένα συνάδελφο που εκτιμώ και σέβομαι πολύ και που έχει κι αυτός στο παρελθόν αντιμετωπίσει διάφορα, την αγωνία μου για αυτά που συνέβαιναν τότε εδώ και αυτά που ήθελα και δεν θα πρόφθανα μάλλον να υλοποιήσω. Η συζήτηση συνεχίστηκε με mail και τηλεφωνικές επικοινωνίες, διεκόπη όταν έφυγα από το μουσείο, για να συνεχιστεί με την επιστροφή μου. Η ανταλλαγή απόψεων οδήγησε στη συνεπιμέλεια και στην ουσία της έκθεσης. Η λογική του Σωκρατικού Διαλόγου μάς επηρέασε. Ο διάλογος έγινε από διαπροσωπικός, πολυπρόσωπος και πρακτική εφαρμογή. Αυτός ήταν η αφορμή να σκεφτώ μια σειρά για διάλογο του ΕΜΣΤ με μουσεία του κόσμου, κατά προτίμηση αυτά με τα οποία έχει κοινούς στόχους, βασισμένο στην ανταλλαγή. Ακόμη επιτρέπει το δικό μας μουσείο να δείξει μέρος της συλλογής του παράλληλα με την Ελλάδα και στο εξωτερικό».

Με ποιον τρόπο έγινε η επιλογή για το ποια από τα έργα θα συνδιαλαγούν στην έκθεση; Άλλοτε θέτουμε κρίσιμα ερωτήματα ή θέματα που «καίνε» σήμερα και σκεφτόμαστε ποια έργα καλλιτεχνών από τις δύο συλλογές δίνουν απαντήσεις ή παίρνουν θέση. Το οικονομικό, η απομόνωση, το προσφυγικό, για παράδειγμα. Άλλοτε αναρωτιόμαστε πότε και πώς καλλιτέχνες έχουν ασχοληθεί με το θέμα. Αποφασίσαμε το διάλογο επί αυτών με έργα

ενός έλληνα και ενός βέλγου καλλιτέχνη, δηλαδή από δύο χώρες της ίδιας έκτασης και πληθυσμού, με τη μία να είναι κέντρο αποφάσεων και την άλλη να έχει μετατραπεί σε κέντρο της προσοχής πειραματισμού για να επιβιώσει. Δύο χώρες με καιριές διαφορές, αλλά σε ό,τι αφορά το ρόλο τους στο διεθνή πολιτισμό σημαντικές. Στο διάλογο προσθέσαμε και έναν καλλιτέχνη, άλλης καταγωγής. Η έκθεση αποπειράται να αναδείξει τη δύναμη του εικαστικού λόγου που απαντάει, προκαλεί ερωτήματα ή και αντιδράσεις και δράσεις πάνω σε θέματα. Δουλέψαμε όμως και αντίστροφα. Μερικές φορές ένα έργο μάς προκαλούσε την ερώτηση και ψάχναμε να βρούμε τους συνομιλητές του. Πρόκειται για ουσιαστική συνεργασία και διάλογο που ξεκίνησε από τον Bart και εμένα, διευρύνθηκε με τη συμμετοχή των στενότερων συνεργατών μας και βοηθών επιμελητών κ.κ. Σταμάτη Σχιζάκη (ΕΜΣΤ) και Jan de Vree (M HKA) και εξαπλώθηκε με άλλους συνεργάτες και καλλιτέχνες.

Μέσω αυτής της διαδικασίας είναι που ο Bart De Baere χάρισε στο ΕΜΣΤ ένα σχέδιο του Μπάικα, το οποίο ήταν στην προσωπική του κατοχή; Ακριβώς. Κοιτάζοντας το έργο ενός άλλου καλλιτέχνη είπα πως εγώ θα έβλεπα δίπλα του ένα έργο του Μπάικα. Έχετε κάποιο έργο του, δικαίως, με ρώτησε. Όχι, ήταν δυστυχώς η απάντησή μου. Έτσι το δώρισε και μας ευχήθηκε να αποκτήσουμε και ένα μεγαλύτερο έργο του καλλιτέχνη. Όμως, καλύτερα να πάμε να δούμε από κοντά όσα έργα έχουν ήδη στηθεί για να έχετε καλύτερα γνώμη.

Κατευθυνόμαστε στο εργαστήριο συντήρησης των έργων – ναι, πλέον το μουσείο έχει και εργαστήριο συντήρησης! Εκεί βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα σχεδιάγραμμα με φωτογραφίες των έργων που απαρτίζουν τις 22 ενότητες της έκθεσης. Διαβάζουμε τίτλους, βλέπουμε τις φωτογραφίες των έργων. «Οργή» (Jef Geys, Βλάσης Κανιάρης, Cady Noland). «Κοσμική λατρεία» (Απόστολος Γεωργίου, Marlene Dumas, Koen van den Broek). «Αντιμετωπίζοντας την καταστροφή» (Κώστας Βαρώτσος, Francois Curlet, N.S. Harsha). «Παράδειγμα, για το θέμα της καταστροφής, έλεγα στον Bart για το έργο που δημιούργησε ο Βαρώτσος στο λιμάνι του Οτράντο. Είναι το μνημείο για το τραγικό ναυάγιο, μετά τον εμβολισμό από ένα πολεμικό πλοίο, του καραβιού που κουβαλούσε στα αμπάρια του μετανάστες από την Αλβανία και είχε ως αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους 81 άνθρωποι. Επειδή δεν μπορούμε να φέρουμε αυτό το έργο ρώτησα τον Βαρώτσο αν έχει κάποιο άλλο, σχετικό. “Εχω”, μου απάντησε, “την προπέλα του πλοίου”. Ο Bart είχε στη συλλογή το έργο του Curlet. Ο Curlet πήρε από το σπίτι ενός διάσημου για την αγριότητα κατάδικου, που εξόντωσε με το χειρότερο τρόπο τα μέλη της οικογενείας του, τμήματα από έπιπλα του που πέταξαν και δημιούργησε σπίτια για πουλιά. Δεν είναι κλουβιά και τα πουλιά μπορούν να φύγουν και να έρθουν όποια ώρα θέλουν. Κάπως έτσι κινηθήκαμε».

Στη συνέχεια κατεβήκαμε στους χώρους των περιοδικών εκθέσεων, όπου ήδη κάποια έργα ήταν στημένα. Marina Abramonic & Ulai, Χρύσα, Jan Fabre, Μνία Ντάβου, Κώστας Τσόκλης, James Lee Byars ήδη έχουν ξεκινήσει το διάλογο. Απομαγνητοφωνώντας μετά τη συζήτηση, ακούω τα τακούνια της κυρίας Κοσκινά να αντηχούν στο χώρο.

Έχετε καθίσει ποτέ μόνη σας εδώ, όταν το μουσείο είναι τελείως άδειο; Αν ναι, τι ακούτε; Α-τέλειωτες μέρες και ώρες. Το καλοκαίρι είναι λίγο περίεργα. Το μουσείο, καθώς αλλάζει η θερμοκρασία, κάνει έντονους θορύβους. Το χειμώνα είναι ήσυχο.

Στις στιγμές απελπισίας υπάρχει κάποιο μέρος του μουσείου που σας βοηθάει να την ξεπεράσετε; Πώς το γνωρίζετε αυτό; (γέλια) Ισχύει. Κοιτάζω προς τα πάνω την εσωτερική σκαλωσιά και λέω στον εαυτό μου, εντάξει, αξίζει τον κόπο όλη αυτή η προσπάθεια. Το αγαπώ, αν και με τρομάζει με το μέγεθος και την ιστορία του· με προκαλεί με τις δυνατότητές του αυτό το κτίριο. **A**

www.athens voice.gr
Ολόκληρη η συνέντευξη στο site

Almagul Menlibayeva,
«Dior and Boss», 2010,
Συλλογή ΜΗΚΑ, Αμβέρσα

Χρύσα Βαρδέα-
Μαυρομικάλη (Chryssa),
«Χωρίς τίτλο», μόνιμος
δανεισμός της
καλλιτέχνης στο ΕΜΣΤ

Marina Abramovic,
«Rest Energy»,
Συλλογή ΜΗΚΑ,
Αμβέρσα

ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΤΑ ESCAPE ROOMS ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ Α.Υ

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Όταν ακούς τη λέξη «τρόμος», το μυαλό σου πηγαίνει (εκτός από την εφορία) σε χολιγουντιανές ταινίες γεμάτες φονικά ή σε βιβλία με ματωμένα εξώφυλλα. Και η αλήθεια είναι ότι σου αρέσει να τρομάξεις. Ασφαλής πίσω από την απόσταση που σου εξασφαλίζει η οθόνη ή το κινηματογραφικό πανί, κρυμμένος πίσω από τις σελίδες του βιβλίου. Τι θα έκανες όμως αν ήξερες ότι πρωταγωνιστής του θρίλερ αυτή τη φορά είσαι εσύ;

Τα **Escape Rooms** είναι ο πρώτος ψυχαγωγικός τομέας που έδωσε τη δυνατότητα στο κοινό να περάσει από την άλλη πλευρά της οθόνης και να ζήσει ή να φτιάξει τη δική του τρομακτική ιστορία. Δεν έχουν όλα στόχο να σε τρομάξουν αλλά πολλά το καταφέρνουν χωρίς καν να το επιδιώξουν. Κλειδωμένος σε ένα δωμάτιο για 60 λεπτά, προσπαθείς να απενεργοποιήσεις μια βόμβα

που θα ανατιναχτεί από λεπτό σε λεπτό, να ξεφύγεις από το φάντασμα που σε κυνηγάει, να βρεις τον (συνήθως ψυχασθενή) δολοφόνο που έφερε εσένα και την παρέα σου σε αυτή τη θέση. Ακόμα και αν δεν τρομοκρατηθείς, η αδρεναλίνη σου σίγουρα θα χτυπήσει κόκκινο.

Στην προσπάθειά σου να σώσεις τον κόσμο δεν είσαι μόνος, είναι και η παρέα σου μαζί. Ταυτόχρονα ο game master σε παρακολουθεί από τις κάμερες που υπάρχουν μέσα στο δωμάτιο και σε βοηθάει όταν το χρειάζεσαι. Αν συμβεί το παραμικρό ή αν οποιοσδήποτε από την ομάδα νιώσει δυσφορία, υπάρχει πάντα ένα panic button που σταματά το παιχνίδι και ξεκλειδώνει την πόρτα.

Τα δωμάτια απόδρασης είναι η φυσική εκδοχή των escape rooms video games και εμφανίστηκαν πριν από μια δεκαετία περίπου στο Κ्यοτο της Ιαπωνίας όταν η εκδοτική εταιρεία SCRAP δημιούργησε το πρώτο πιλοτικό δωμάτιο. Ήταν τόσο απαιτητικό που ελάχιστοι μπορούσαν να δραπετεύσουν. Ακολουθώντας τις προδιαγραφές αυτού του πρώτου δωματίου, αντίστοιχα δωμάτια άνοιξαν σε όλη την Ασία και από εκεί η μόδα γρήγορα πέρασε στην Αυστραλία, τον Καναδά και τις ΗΠΑ γοντεύοντας σιγά-σιγά όλη την υφήλιο.

Δεν είναι μόνο ότι ζεις κάτι απίστευτα ζωντανό και ρεαλιστικό. Είναι ότι για να δραπετεύσεις ή να... επιβιώσεις πρέπει να ακονίσεις το μυαλό σου, να σκεφτείς έξω από τα συνηθισμένα και να συνεργαστείς με την υπόλοιπη ομάδα σου. Έτσι, δεν είναι λίγες οι εταιρείες που βάζουν τους εργαζομένους τους να παίξουν σε αυτά τα δωμάτια, σε μία προσπάθεια να αναπτύξουν το ομαδικό πνεύμα. Μάλιστα ένα escape room (το Great Escape) βραβεύτηκε τον περασμένο χρόνο στα HR Community Awards 2015 με το βραβείο της «καινοτόμου πρακτικής» για το εναλλακτικό «Team Building» και «Employee Selection Process» που προσέφερε μέσα από τα δωμάτια απόδρασης.

Στην Ελλάδα τα πρώτα escape rooms άρχισαν να εμφανίζονται δειλά-δειλά στις αρχές του 2014 και ενθουσίασαν τόσο πολύ το κοινό τους που σήμερα έχουν ανοίξει σχεδόν σε κάθε γωνιά της Αθήνας αλλά και σε άλλες μεγάλες πόλεις της χώρας. Σε αυτά τα δύο χρόνια εξελίχθηκαν πολύ. Ενώ στην αρχή

ξεκίνησαν με γρίφους και απλά σκηνικά, τώρα έχουν φτάσει στο σημείο να προσλαμβάνουν ηθοποιούς (οι οποίοι, μεταμφιεσμένοι σε φαντάσματα, μούμιες, ζόμπι και άλλα, πετάγονται ξαφνικά μπροστά σου εκεί που καθόλου δεν το περιμένεις), να χρησιμοποιούν την τελευταία λέξη της τεχνολογίας σε μηχανήματα και διάφορα gadgets, ακόμα και να ξεφεύγουν από το πατροπαράδοτο μοτίβο των escape rooms και να δημιουργούν παιχνίδια που, αντί να περιορίζονται σε δωμάτιο, επεκτείνονται σε ένα ολόκληρο διαμέρισμα ή και κτίριο.

Το φαινόμενο αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στους ίδιους τους παίκτες που, παίζοντας συνεχώς, έχουν ανεβάσει από μόνοι τους το level και τις προσδοκίες αναγκάζοντας τους ιδιοκτήτες να γίνονται καλύτεροι και άκρως εφευρετικοί.

Μιλώντας με τον Δημήτρη, συνιδιοκτήτη του Paradox Project, μαθαίνω ότι «στην αρχή μπορεί να ερχόταν μια παρέα και να μας έλεγε “είμαστε έμπειροι παίκτες, έχουμε παίξει 10 παιχνίδια”. Τώρα έρχονται λέγοντας ότι “δεν είμαστε και τόσο έμπειροι παίκτες” και όταν τους ρωτάμε πόσα παιχνίδια έχουν παίξει, απαντάνε 50».

Παρατηρώ ότι οι περισσότεροι ιδιοκτήτες των αθηναϊκών escape rooms είναι και οι ίδιοι παίκτες. Αυτό σημαίνει ότι ξέρουν από πρώτο χέρι τι ακριβώς αναζητά ένας gamer, πόσο να σε βοηθήσουν και πώς να συνθέσουν μια ατμόσφαιρα που θα σε βγάλει ολοκληρωτικά εκτός πραγματικότητας. Κι αν αναρωτιέσαι για τον ανταγωνισμό που μπορεί να έχουν μεταξύ τους τα πολλές δεκάδες escape rooms της πόλης, αυτός... δεν υπάρχει. «Δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε!» μου απαντάνε σχεδόν όλοι οι ιδιοκτήτες ενώ διαπιστώνω ότι οι περισσότεροι διατηρούν και φιλικές σχέσεις μεταξύ τους.

Αν δεν τα έχεις δοκιμάσει, σίγουρα έχεις κάποιον γνωστό που το έχει κάνει. Όπως και εκείνος, έτσι κι εγώ θα σου πω ότι είναι μια εμπειρία που πρέπει να δοκιμάσεις τουλάχιστον μια φορά στη ζωή σου. Είτε είσαι έμπειρος παίκτης είτε αρχάριος τώρα θέλω την προσοχή σου. Γιατί παρακάτω θα μάθεις για όλους τους καινούργιους χώρους, τα νέα δωμάτια των παλιών αλλά και μερικά από τα πιο ενδιαφέροντα, μυστηριώδη, ανατρεπτικά και εξωπραγματικά escape rooms της πόλης. Τολμάς;

The Abbey

Sir Lock's House Piraeus

Game Over

Mastermind

Great Escape

Sir Lock's House

Τσέκαρέ το: Στις 4, 5 & 6 Νοεμβρίου, το **Exodus Athens** και το **Room 54** σε συνεργασία με το **Ground Zero Project** παρουσιάζουν το πρώτο 3ημερο υπαίθριο Live Interactive Role Playing Game στην Ελλάδα! Μάθε περισσότερα στο www.exodusathens.gr/room/contamination

THE ABBEY

Έχει μόλις τρεις εβδομάδες που άνοιξε και ήδη οι κριτικές των gamers είναι διθυραμβικές! Πρόκειται για κάτι πραγματικά ξεχωριστό, πράγμα που αντιλαμβάνεσαι με το που φτάσεις. Βρίσκεσαι μπροστά σε ένα μοναστήρι και, όταν η πόρτα ανοίγει, σε υποδέχεται ένας μοναχός. Η ιστορία εξελίσσεται στον πρώιμο μεσαίωνα και στόχος σου είναι να ανακαλύψεις γιατί το συγκεκριμένο μοναστήρι είναι ο μοναδικός τόπος που έχει παραμείνει ανέγγιχτος από τη μαύρη πανώλη. Περιπλανήσου στο Κοιμητήριο, ανακάλυψε τα μυστικά της Βιβλιοθήκης, άκου τις ιστορίες των αμαρτωλών στη Φυλακή και τέλος, αν η ψυχή σου είναι αγνή, μπες χωρίς φόβο στο Καθαρτήριο. *Ευθ. Δεδούση 13, Ηλιούπολη, 2109737624, www.theabbey.gr, Fb: The Abbey - Escape Rooms*

EXIT NOW

Από την ομάδα που έφερε το Horror Hotel, το μεγαλύτερο παιχνίδι που έγινε ποτέ (6 ηθοποιοί και 10 παίκτες σε 200 τ.μ. είναι κάτι πραγματικά ανατρεπτικό), δεν μπορείς παρά να περιμένεις την απόλυτη εμπειρία gaming. Όπως το Cosmos, που είναι το πρώτο ομαδικό παιχνίδι Virtual Reality (και στο οποίο εσύ και οι φίλοι σου έχετε υπερφυσικές δυνάμεις!) ή το Dracula's Chamber, όπου περνάς μία ώρα στην κάμαρα του θρυλικού δράκουλα και ζεις ένα θρίλερ προσπαθώντας να αποτρέψεις την επιστροφή του. Αλλά και το πλέον κλασικό Haunted House, το σπίτι που έχει στοιχειώσει ένα πολύ κακό πνεύμα το οποίο καλείσαι να απελευθερώσεις (μπρρρ!). Τον Νοέμβριο όμως έρχεται ακόμα μία αλλιώτικη εμπειρία. Το δωμάτιο Unknown κρύβει πολλές εκπλήξεις, έχει διάρκεια 1,5 ώρα και απόλυτη μυστικότητα. Πραγματικά κανείς δεν ξέρει τι θα συναντήσεις εδώ... Ίσως αυτό που φοβάσαι περισσότερο... *Ιάκχου 5, Γκάζι, 2155255755, www.exitnow.gr, Fb: EXIT NOW*

GAME OVER ESCAPE ROOMS

Ξυπνάς στο απόλυτο σκοτάδι και δεν μπορείς να δεις τίποτα. Ακούς μόνο μια φωνή: αυτή του μανιακού δολοφόνου Jigsaw. Ο μοναδικός τρόπος να τα καταφέρεις είναι να ακολουθήσεις κατά γράμμα τις αρρωστημένες αποστολές που θα σου αναθέσει και να ψάξεις να βρεις την κατάλληλη στιγμή για να αποδράσεις. Όλα αυτά στο δωμάτιο Saw του Game Over Escape Rooms. Αλλά υπάρχουν κι άλλα. Με πειρατές, τον Μινώταυρο, φαντάσματα, μάχες και άλλα πολλά σενάρια περιπέτειας απόδρασης στα δωμάτια του Πειραιά, της Νέας Σμύρνης αλλά και της Θεσσαλονίκης. Όλα αυτά πίσω από μια ελληνική εταιρεία που αριθμεί ήδη 60 δωμάτια σε Ελλάδα, Γερμανία, Ισραήλ και Ιταλία, ενώ έρχονται και νέα. *Κράτα τις διευθύνσεις: Νέα Σμύρνη: Ομήρου 24-26, 2109329995. Πειραιάς: Αλκιβιάδου 102, 2104123347. Θεσσαλονίκη: Σμύρνης & Σωκράτους 51, Εύσσομος, 2310387725 Κράτηση από το τηλέφωνο ή από το www.escapegameover.com, όπου μπορείς να δεις και περισσότερα*

www.theabbey.gr

Cimiterium
"Κοιμητήριο"

"Librarium"
Βιβλιοθήκη

"Custodia" Η Φυλακή

Purgatorium "Καθαρτήριο"

Ευθ. Αεσόων 13 Ηρώονη, Τ.Κ. 16346 ΤΗΛ.: 210 9737624

Jack the Ripper

CODE Z

Da Vinci
UnLOCKed

BAKER STREET

EXODUS
thinkSOLVEESCAPE

SIR LOCK'S HOUSE

MURDER ON BAKER STREET

Exodus
Διονύσου 15 & Ερμού - Μαρούσι
215-5254200 / 695-3006555
www.exodusathens.gr
fb: Exodus Athens

Sir Lock's House
Αεβενίων 41 & Εμ. Μενάκη - Αθήνα
210 3826351
www.sirlockshouse.gr
fb: Sir Lock's House

FAST & CURIOUS

Νέα άφιξη στο χώρο των escape rooms, το Fast & Curious άνοιξε αυτόν τον Σεπτέμβριο με ένα πολύ δυνατό δωμάτιο. Στο Room 33 κατοικεί ένας από τους δαίμονες του Εωσφόρου... Θα καταφέρεις να τον ξορκίσεις και να τον στείλεις πίσω στην κόλαση ή θα γίνεις ακόμα ένα τρόπαιό του; *Λυσάνδρου 38, Άγιος Δημήτριος, 212 1054867, www.fastncurious.gr, fb: escapeFastnCurious*

MASTERMIND

Μια νεαρή κοπέλα αγνοείται αλλά κάποιος την είδε στο ερειπωμένο ιατρείο της οδού Καρόρη. Ένας άλλος άκουσε κραυγές και περιέργους θορύβους, είδε φώτα να αναβοσβήνουν. Αυτό είναι το Sin City και κρύβει ένα καλά κρυμμένο μυστικό. Στο δωμάτιο Thomas Crown από την άλλη, αποστολή σου είναι να βρεις την προτομή της θεάς Υγείας που κλάπηκε από το Αρχαιολογικό Μουσείο, ενώ στο Follow the White Rabbit, που θα είναι έτοιμο στα τέλη Νοεμβρίου, θα ζήσεις μια ιστορία βγαλμένη από τη χώρα των θαυμάτων. Το παιχνίδι όμως δεν εξαντλείται σε αυτά τα τρία δωμάτια. Έχεις ακόμα να ανακαλύψεις έναν πολυχώρο μυστηρίου όπου υπάρχουν δωμάτια για έφηβους και ενήλικες, αλλά και τα φορητά παιχνίδια/δωμάτια απόδρασης που έρχονται... σπίτι σου! *Καρόρη 6Α, Μοναστηράκι, 2130344996, www.themastermind.gr, Fb: themastermind.gr*

MYSTERY LAB

Η δύναμη της σκέψης, το ένστικτο και η ομαδικότητα είναι οι σύμμαχοί σου σε ένα συναρπαστικό ταξίδι απόδρασης που αφυπνίζει όλες σου τις αισθήσεις. Ένας κόσμος που ακροβατεί μεταξύ φαντασίας και παράληλης πραγματικότητας φέρνοντας στην επιφάνεια άγνωστες πτυχές και δεξιότητες του εαυτού σου. Από την πρώτη στιγμή ο χώρος σε παρασύρει σε μία μαγική διάσταση του χωροχρόνου ενώ η ένταση και το μυστήριο παραμένουν αμείωτα καθ' όλη τη διάρκεια της εμπειρίας σου. Απόδρασε από την πραγματικότητα διαλέγοντας ένα ή και 4 δωμάτια. Στο Lost είσαι ο μοναδικός επιζών ενός αεροπορικού δυστυχήματος αλλά μια καταπακτή κλείνει ανεξήγητα πίσω σου και ο χρόνος μετρά αντίστροφα. Στο Psycho βρίσκεσαι μάρτυρας μιας αποτρόπαιης δολοφονίας και συγχρόνως είσαι αιχμάλωτος και αλυσοδεμένος σε ένα σκοτεινό υπόγειο (προσοχή, ο Norman είναι κοντά). Στο Enigma μεταφέρεσαι στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο όπου κορυφαίοι αναλυτές προσπαθούν το ακατόρθωτο: την αποκωδικοποίηση του γερμανικού κώδικα. Μπορείς να σώσεις τον κόσμο; Τέλος, το Requiem, ένα δωμάτιο για τολμηρούς... σύ-

ντομα κοντά σας! *Χρυσολωρά 8, Περιστέρι, 2130378470, 6944268318, www.mysterylab.gr, Fb: Mystery Lab - Escape Rooms Live*

ESCAPEPOLIS

Αυτό που πρέπει να ξέρεις είναι ότι έχει δοθεί σημασία και στην παραμικρή λεπτομέρεια – σκέψου μόνο ότι τα σκηνικά έχουν επιμεληθεί οι σκηνογράφοι του Εθνικού

Θεάτρου! Αυτό σημαίνει ότι από την είσοδο ακόμα μπαίνεις σε ένα απίστευτα ατμοσφαιρικό σύμπαν που σου επιφυλάσσει πολλές και εντελώς απρόσμενες εκπλήξεις. Στο Aivissos, ένας ισχυρός σεισμός στον Ειρηνικό Ωκεανό έδωσε την ευκαιρία σε άγνωστης ταυτότητας νοήμονα όντα να επικοινωνήσουν με το επιστημονικό προσωπικό του υποθαλάσσιου Ερευνητικού Κέντρου VITHOS. Έχεις 60' μέχρι τον επόμενο καταστροφικό σεισμό για να αποκωδικοποιήσεις το μήνυμα που έρχεται από το χάος της Αβύσσου. Στο Roswell 1947 η νοσοκόμα Mary Penning ισχυρίζεται ότι συμμετείχε στη νεκροτομή ενός εξωγήινου.

Μόνο που την επόμενη μέρα η ίδια εξαφανίζεται ενώ οι συνάδελφοί της επιμένουν ότι... δεν υπήρξε ποτέ. Μπορείς να ρίξεις φως στην υπόθεση; Στο Tyranny ο διάσημος συγγραφέας Steven Moore έχει απαχθεί και βασανιστεί από μία φανταστική θαυμαστριά του. Θα τον βοηθήσεις να αποδράσει;

Με όλα αυτά ανυπομονούμε όσο τίποτα για το Cosmos 05, το ερευνητικό σκάφος που (σε λίγο καιρό) θα μας μεταφέρει στο έτος 2338 για να δώσουμε μια μάχη με τον χρόνο και τον... θάνατο. *Πελαγονίας 6, Γκάζι, 2130376272, www.escapepolis.gr, Fb: Escapepolis*

PARADOX PROJECT

Εδώ δεν μιλάμε πια για δωμάτια αλλά για ένα ολόκληρο... σπίτι! Το πρώτο escape house στην Ελλάδα καταλαμβάνει 120 τ.μ. σε ένα νεοκλασικό κτίριο γεμάτο μυστήριο, παράξενα μυστικά και κρυφά περάσματα. Το δεύτερο «παράδοξο» μετά το μέγεθος είναι ότι σε αυτό το σπίτι σημασία δεν έχει να αποδράσεις αλλά να ξετυλίξεις το κουβάρι της ιστορίας (η οποία έχει αρχή, μέση και τέλος) και να γίνεις πρωταγωνιστής της δικής σου αφήγησης (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι λείπουν οι κλειδωμένες πόρτες). Εκτός από το μεγαλύτερο escape game σε τετραγωνικά, το Paradox Project είναι και το μεγαλύτερο σε διάρκεια. Αν είσαι λάτρης των escape rooms, σίγουρα κάποιες φορές θα έχεις νιώσει ότι μία ώρα δεν είναι αρκετή. Τι θα έλεγες λοιπόν για ένα παιχνίδι διάρκειας τριών ωρών, το οποίο μάλιστα μπορείς να παίξεις οποιαδήποτε στιγμή του 24ώρου; Σύντομα έρχεται και το 2ο Paradox

GAME OVER

ESCAPE ROOMS

Ομήρου 24-26 — Νέα Σμύρνη, 210-9329995, fb: GAME OVER Escape Rooms, Αλκιβιάδου 102 ● Πειραιάς, 210-4123347, fb: GAME OVER Piraeus, www.escapegameover.com

Mystery Lab

ENIGMA

REQUIEM
COMING SOON

LOST

PSYCHO

Χρυσολωρά 8 — Περιστέρι ● 213-0378470 6944-268318 6986-62609 ● www.mysterylab.gr ● fb: Mystery Lab — Escape Rooms Live

FEAR OF THE DARK
Fight your fears
Black Hole edition

www.fearofthedark.gr
fb: Fear of the Dark

Μπουζιάνη 6 & Βουλιαγμένης - Δάφνη
6977-198088
www.fearofthedark.gr
fb: Fear of the Dark

escape house

SIR LOCK'S HOUSE

the LAST CASE

Sir Lock & Dr. Moriarty

ESCAPEROOM

PIRAEUS

www.sirlockshousepiraeus.gr
E: piraeus@sirlockshouse.gr
T: (0030) 211 4040 675
F: Sir Lock's House Piraeus Escape Room
Καραϊσκού 137, Πειραιάς || 137 Karaiskou Str, Piraeus

Project, sequel του πρώτου. Χαροκόπου 93, Καλλιθέα, 2109523357, www.paradoxproject.gr, Fb: Paradox Project

SIR LOCK'S HOUSE ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Αυτή τη φορά ο Sir Lock είναι πολύ προβληματισμένος. Πιστεύει ότι ο μεγαλύτερος εχθρός του, ο Dr. Moriarty, σχεδιάζει το πιο σατανικό έγκλημα που έχει δει ποτέ η ανθρωπότητα. Όμως η μυστικοπάθεια γύρω από την εγκληματική οργάνωση του Dr. Moriarty κάνει τη διερεύνηση της υπόθεσης σχεδόν αδύνατη. Μοναδική αλλά και επίφοβη λύση φαντάζει η διάρρηξη του γραφείου του επικίνδυνου εγκληματία. Θα βοηθήσεις τον Sir Lock στη δυσκολότερη αποστολή του; Και αν ναι, θα μπορέσεις να αποκαλύψεις τα σχέδια του Dr. Moriarty εγκαίρως; Καραϊσκού 137, Πειραιάς, 2114040675, www.piraeus.sirlockshouse.gr, Fb: Sir Lock's House Piraeus Escape Room

GRIPHUS

Ένας κόσμος γεμάτος μυστήριο ανοίγεται μπροστά σου και κρατάει την αδρεναλίνη σου αμείωτη. Στο δωμάτιο Πυθαγόρας είσαι μαθητής σε μια Πυθαγόρεια σχολή του Πειραιά. Βρισκόμαστε όμως στο 1941 και τα στρατεύματα της κατοχής ετοιμάζονται να βομβαρδίσουν το λιμάνι. Θα προλάβεις να δραπετεύσεις; Στο The Outbreak ο κόσμος έχει προσβληθεί από έναν επικίνδυνο ιό. Οι μόνοι που δεν έχουν αρρωστήσει (ακόμα) είσαι εσύ και η παρέα σου. Για αυτό σας έχουν κλειδώσει σε ένα μικρό κελί. Όμως γιατί δεν έχει εμφανιστεί κανείς εδώ και δύο μέρες; Και κυρίως, τι είναι αυτά τα ουρλιαχτά και τα ποδοβολητά που ακούτε συνέχεια; Παλαμηδίου 43, Ακαδημία Πλάτωνος, 2105152777, www.griphus.gr, Fb: Griphus.gr

EXODUS

Τρία δωμάτια για κάθε λάτρη των escape rooms. Στο Jack The Ripper ένας από τους φίλους σου έχει πέσει θύμα του επικίνδυνου δολοφόνου. Ελευθέρωσε τον πριν να είναι πολύ αργά. Στο δεύτερο δωμάτιο (τέλειο για όσους αγαπούν τους γρίφους) πρέπει να εξιχνιάσεις το μυστηριώδη θάνατο του Edgar Alan Poe 100 χρόνια μετά. Τέλος το Code Z είναι ο επίλογος της ανθρωπότητας. Άκρως διαδραστικό, επιφυλάσσει πολλές εκπλήξεις (πολλές, όμως). Να θυμάσαι ότι κάθε σου επιλογή μετράει. Διονύσου 15 & Ερμού, Μαρούσι, 2155254200, www.exodusathens.gr, Fb: Exodus Athens

SIR LOCK'S

HOUSE ΑΘΗΝΑ

Θες να ανακαλύψεις το μυστικό του Leonardo Da Vinci, να βρεθείς στο καστρωμα του Τιτανικού λίγα λεπτά πριν βουλιάξει ή να λύσεις μία άκρως μυστηριώδη δολοφονία στο Murder on Baker Street, στο Λονδίνο του 18ου αιώνα; Ό,τι και να διαλέξεις, να ξέρεις ότι δεν μοιάζει με κανένα παιχνίδι που έχεις παίξει μέχρι σήμερα. Tip: Το escape room των Εξαρχείων ένωσε τις δυνάμεις του με το Exodus και τώρα έχει στα σκαριά ένα τέταρτο, πολυαναμενόμενο δωμάτιο. Stay tuned. Δερεβνίων 41 & Εμμ. Μπενάκη, Εξάρχεια, 2103826351, www.sirlockshouse.gr, Fb: Sir Lock's House

FEAR OF THE DARK

Σε αυτό το σπίτι στη Δάφνη συμβαίνουν περίεργα πράγματα και οι γείτονες συχνά ακούν απόκοσμους θορύβους. Ιδιοκτήτρια του σπιτιού ένα 10χρονο κοριτσάκι που εντοπίστηκε 6 χρόνια μετά την εξαφάνισή της στην άλλη άκρη του κόσμου χωρίς να μπορεί να εξηγήσει πώς βρέθηκε εκεί. Αν πιστεύεις ότι μπορείς, είσαι ελεύθερος να εξερευνήσεις απ' άκρη σε άκρη το σπίτι που εκτείνεται σε 210 τ.μ., να συγκεντρώσεις τα στοιχεία που θα σε οδηγήσουν στη λύση του μυστηρίου και να δραπετεύσεις ζωντανός. Ταυτόχρονα όμως πρέπει να κατευνάσεις τα πνεύματα που έχουν στοιχειώσει το σπίτι. Ναι, πρόκειται για live acting παιχνίδι. Μπουζιάνη 6 & Βουλιαγμένης, Δάφνη, 6977198088, www.fearofthedark.gr, Fb: Fear of the Dark

GREAT ESCAPE

Στεγασμένο σε ένα κτίριο 1200 τ.μ., πρόκειται για το μεγαλύτερο escape building που υπάρχει στην Ελλάδα και ίσως το μεγαλύτερο στην Ευρώπη. Εδώ σε περιμένουν 6 δωμάτια (The Circus, The Perfect Crime, Inception, Schindler's list, Guantanamo και The Ritual) ενώ σύντομα έρχεται και το 7ο (The Survivor). Κάποια δωμάτια έχουν live performance και κάποια όχι. Να ξέρεις, όμως, ότι το The Ritual είναι από τα πιο τρομακτικά που έχουν δημιουργηθεί μέχρι σήμερα. Τόσο που πολλοί δεν άντεξαν και βγήκαν από το δωμάτιο... Εσύ τι λες; Θα τα καταφέρεις; Αθήνα: Λεπενιώτου 12, Ψυρρή, 2130354432, Θεσσαλονίκη: Βασιλέως Ηρακλείου 22, 2313071526, Καλαμάτα: Αριστομένους 23, 2721097077, Ηράκλειο: 2810811112, www.greatescape.gr, Fb: Great Escape, instagram: greatescapeathens

ΠΑΡΑΥΤΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΖΩΝΤΑΝΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η VIRTUAL REALITY
ψυχαγωγία έφτασε αποκλειστικά στο EXIT NOW στο Γκάζι!

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ 3-4 ΠΑΙΚΤΕΣ

EXIT NOW Athens

Μόνο εδώ μπορείς:
Να πετάξεις σε μηδενική βαρύτητα!
Να έχεις υπερφυσικές δυνάμεις, όπως laser και τηλεκίνηση!
Να τα ζεις όλα αυτά ταυτόχρονα μαζί με τους φίλους ή την οικογένειά σου!

Ιερά Οδός & Ιάκχου 5, Γκάζι
www.exitnow.gr

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ESCAPE HOUSE ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

3 ΩΡΕΣ
ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

www.paradoxproject.gr

+30 2109523357

Χαροκόπου 93 & Ελ. Βενιζέλου (Θησέως)
Καλλιθέα

Λεπενιώτου 12 — Ψυρρή

213-0354432

www.greatescape.gr

fb : Great Escape

Are you Curious?

Escape Rooms

ROOM 33

StarGate

Λυσάνδρου 38 Άγιος Δημήτριος - 212 105 4867
www.fastncurious.gr

GRIPHUS

PYTHAGORAS

GRIPHUS

ESCAPE ROOM Game

Griphus • Παλαμηδίου 43 • Ακαδημία Πλάτωνος • 210-5152777 • www.griphus.gr • fb: Griphus.gr

Περίπου Νότος, διότι ο πραγματικός Νότος είναι πιο Νότος από τον δικό μας. Περίπου Ανατολή, αφού η πραγματική Ανατολή ξεκινά εκεί που τελειώνει η καθ' ημάς. Περίπου Ευρώπη, μιας και η Ευρώπη είναι πάντα αλλού. Κρέμεται σαν τσαμπί στην άκρη της Βαλκανικής Χερσονήσου, έτοιμο να πέσει στη θάλασσα. Όμως δεν είναι ακριβώς Βαλκάνια, όπως και δεν είναι ακριβώς Μεσόγειος. Η σύγχρονη ιστορία της την απέκοψε από τη μοίρα των υπόλοιπων βαλκανικών χωρών, και για αιώνες έμεινε εκτός μεγάλων διαδρομών της Μεσογείου. Με τόσες συντεταγμένες δεν είναι παράδοξο που η συντριπτική πλειονότητα των κατοίκων ελληνικών διαβατηρίων πιστεύουν πως η χώρα τους είναι ο Ομφαλός της Γης. Κοινώς, ότι όλος ο υπόλοιπος κόσμος έχει το βλέμμα του καρφωμένο πάνω τους. Και δεν είναι τυχαίο ότι η πλειονότητα αντιμετωπίζει όλον τον υπόλοιπο κόσμο σαν να ήταν ο Μεγάλος Αδελφός. Μας επιβλέπει και υποβλέπει την ελευθερία μας. Πάντως, δεν μας αφήνει στην ησυχία μας. Στατιστική του 2016 κατέγραψε πως το 70% των ερωτηθέντων πιστεύουν ότι το χρέος και η κρίση οφείλονται σε συνωμοσία σκοτεινών κέντρων.

Ναρκισσισμός στα όρια της παράνοιας. Μερικές ημέρες μετά, όταν το καθεστώς των συνταγματικών κατέρρευσε, όταν ο αμερικανός πρεσβευτής έψαχνε τον πρωθυπουργό στο τηλέφωνο κι εκείνος δεν του απαντούσε, όταν ο τουρκικός στόλος απειλούσε τα ανοχύρωτα νησιά του Αιγαίου και ο τουρκικός στρατός προήλασε στην Κύπρο, πόσοι πίστευαν ότι πρώτο θέμα στις ημερήσιες διατάξεις όλων των κυβερνήσεων δεν ήταν η Ελλάδα; Ο Κίσινγκερ μόλις ξυπνούσε και πριν πέσει για ύπνο πρόφερε τη λέξη Greece με τη βαριά συρτή φωνή του! Θυμάμαι ακόμη την εντύπωση που μου έκανε το *Ημερολόγιο* του Άγγελου Βλάχου ο οποίος ήταν τότε διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Καραμανλή. Προσπαθούσαν να συνεννοθούν με τον Κίσινγκερ και δεν τους έβγαине στο τηλέφωνο. Αγνοούσε το κέντρο του κόσμου διότι τον απασχολούσαν τα προβλήματα της επαρχίας του. Ήταν Αύγουστος του '74 και το Γουστεργκέιτ συγκλόνιζε τη μικρή πατρίδα του. Ναρκισσισμός που παρακολουθεί τη συλλογική μοίρα ως τις ημέρες μας. Ο Ανδρέας Παπανδρέου έριχνε ηχηρά ραπίσματα στον Ρίγκαν, έδινε τις βάσεις του θανάτου όταν ήθελαν να τις κλείσουν οι Αμερικανοί και υλοποιούσε τον ιστορικό προορισμό της Ελλάδας, να γίνει δηλαδή γέφυρα ανάμεσα στην Ευρώπη και τον αραβικό κόσμο. Τα μέλη του κόμματός του θαύμαζαν το Μπάαθ του Σαντάμ Χουσεϊν και ο ίδιος, αν δεν κάνω λάθος, είχε δηλώσει πως η Λιβύη του Καντάφι ήταν σαν την αθηναϊκή δημοκρατία του Περικλή. Όταν κυβερνάς το κέντρο του κόσμου, δικαιούσαι να μοιράζεις πιστοποιητικά καλής διαγωγής στις επαρχίες σου. Και να λες ό,τι θέλεις.

Και τα χρόνια πέρασαν, κι ο κόσμος άλλαξε και ζήσαμε εμείς καλά κι αυτοί καλύτερα. Και παρά τις συντονισμένες και επίμονες προσπάθειες των διεθνών κέντρων του Σκότους να

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ Ο ΤΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΗ «ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΠΟΥ»

Ο γνωστός συγγραφέας και αρθρογράφος τα λέει έξω από τα δόντια. Διαβάστε πρώτοι αποσπάσματα του νέου βιβλίου που θα συζητηθεί.

«Στη Χώρα του Περιπού - Περιπού σύγχρονη, περίπου ευρωπαϊκή, περίπου πλούσια», Τάκης Θεοδωρόπουλος, εκδ. Μεταίχμιο, σελ. 205

ξεριζώσουν την Ελλάδα από τον Ομφαλό της Γης και να την πετάξουν στην υποσαχάρια Αφρική ή πέρα από την Πετραία Αραβία, η χώρα κράτησε τις θέσεις της.

Το 2015 ο ελληνικός λαός, το εκλογικό σώμα εν πάση περιπτώσει, έφερε στην εξουσία το κόμμα της ριζοσπαστικής αριστεράς που ονομάζεται ΣΥΡΙΖΑ. Ο αρχηγός του, από την πρώτη κιόλας στιγμή, άνοιξε τα χαρτιά του. Στόχος του δεν ήταν να αλλάξει μόνον την Ελλάδα. Αυτό ήταν το αυτονόητο. Ή το εύκολο. Κι αυτοί οι άνθρωποι δεν καταδέχονται τα εύκολα. Σκληραγωγημένοι από τις ανάγκες της ταξικής πάλης της πάλης που διεξάγεται στις τάξεις των σχολείων και των πανεπιστημίων, έμαθαν πως όσο περισσότερο μπούγιο κάνεις, όσο μεγαλύτερη φασαρία προκαλείς, τόσο καλύτερα αποτελέσματα επιτυγχάνεις. Και ενεργοποίησαν το οηλοστάσιό τους για να αλλάξουν την Ευρώπη, ει δυνατόν και τον κόσμο. Πώς το έλεγε η Βουγιουκλάκη σε μια ταινία της: «Αυτό το κάρο από κάπου ξεκίνησε και κάπου θα φτάσει».

Και ξεκίνησε το μπούγιο στην Ευρώπη με επικεφαλής έναν οικονομολόγο «διεθνούς κύρους», όπως άφηνε να διαφανεί, με εξαιρετική γνώση της αγγλικής, με καλό γάμο, ιδιαίτερες ενδυματολογικές συνήθειες, χτισμένους μύς, εξαιρετικής ποιότητας κοιλιακούς και ξυρισμένο κεφάλι. Κυρίως όμως «αέρα», τον αέρα του γόπτα, του επιτυχημένου, ο οποίος εκτός των άλλων είναι και σοφός. Τι πιο ταιριαστό από τον «αέρα» για τον υπουργό Οικονομικών μιας χώρας της οποίας η οικονομία στηρίχθηκε στην αγοραπωλησία «αέρα»;

Δίπλα του ο πρωθυπουργός του Τσίπρας έμοιαζε μ' εκείνους τους τύπους στις παρέες που κολλάνε στον πρωταγωνιστή, γελάνε πρώτοι με τα ανέκδοτά του και δεν λείπουν ποτέ από τις εμφανίσεις του. Ιδρώνουν και λαχανιάζουν αλλά πάντα τρέχουν μαζί του όταν κάνει τζόκινγκ. Και τον θαυμάζουν για την άνεσή του και τις πρωτιές του ελπίζοντας πως μια μέρα θα τις πλησιάσουν κι αυτοί. Για να τις φτάσουν, αποκλείεται. Δεν χρειάζεται να

να είσαι ψυχολόγος για να καταλάβεις πώς ο Βαρουφάκης γοήτευσε τον Τσίπρα. Το παιδί που έμαθε την πολιτική από τις καταλήψεις στα σχολεία, πέρασε από το ΕΜΠ, όπου έγινε μηχανικός χωρίς να γίνει μηχανικός, που έζησε μια ζωή προστατευμένη στο θερμοκήπιο ενός περιθωριακού κόμματος της αριστεράς, ξαφνικά έπρεπε να σταθεί σε ένα περιβάλλον που όχι μόνον του ήταν ξένο, αλλά του φαινόταν και απόκοσμο. Η αναλογία μπορεί να είναι ακραία, όμως είναι σαν χωριατόπαιδο που φεύγει για πρώτη φορά από το χωριό του για να σπουδάσει στην Αθήνα.

Δυστυχώς ή ευτυχώς η Ευρώπη δεν είναι αυτοκρατορία. Είναι δημοκρατία και σέβεται τους εκλεγμένους εκπροσώπους. Τότε ξεκίνησε το πρόβλημα, όχι επειδή μήκε η Ελλάδα στα Μνημόνια, αλλά επειδή οι έλληνες πολιτικοί δεν ήταν σε θέση να οργανώσουν ένα δικό τους σχέδιο εξόδου. Για να έχεις σχέδιο εξόδου σημαίνει ότι λειτουργείς με έναν ορίζοντα σε βάθος χρόνου. Έχεις επίσης στο μυαλό σου μια προοπτική για τη χώρα που κυβερνάς. Δεν λέω όραμα, διότι τότε λέγεσαι Καίσαρ, δεν λέγεσαι Παπανδρέου ή Σαμαράς. Εννοώ προοπτική, να μπορείς να δεις πώς θα είναι η χώρα τα επόμενα πέντε χρόνια, πώς θα βοηθήσεις τις δημιουργικές κοινωνικές δυνάμεις σε όλους τους τομείς να απελευθερωθούν από τα δεσμά της αδράνειας και της απραξίας που μας έφεραν στο κρεβάτι της εντατικής.

Τόλμησε κανείς να πει ανοιχτά ότι η Ελλάδα πτώχευσε όχι επειδή δανειζόταν πάνω από τις δυνάμεις της, αλλά επειδή δεν είχε δυνάμεις. Είχε πάψει να παράγει κάτι δεκαετίες τώρα. Το μόνο που ήξερε να φτιάχνει ήταν νυχτερινά κέντρα. Δύσκολα πράγματα για επαγγελματίες που λειτουργούν με μόνον ορίζοντα την επόμενη εκλογική αναμέτρηση. Ως γνωστόν οι έλληνες επαγγελματίες της πολιτικής ξέρουν να κάνουν εκλογές. Στο ενδιάμεσο δυσκολεύονται λίγο, όταν πρέπει να λειτουργήσουν ως κυβέρνηση και ως αντιπολίτευση. Γι' αυτό και κάνουν τόσο συχνά εκλογές.

Όσους μήνες η πρώτη κυβέρνηση Παπανδρέου προσπαθούσε να μην εφαρμόσει όσα είχε συμφωνήσει και συγχρόνως να πείσει αυτούς με τους οποίους τα είχε συμφωνήσει πως τα εφαρμόζει, η αξιωματική αντιπολίτευση, το κατεχόνιν ευρωπαϊκό κόμμα, η ΝΔ, με επικεφαλής τον Αντώνη Σαμαρά, τυπικό δείγμα αστού επαρχιώτη που σπούδασε στην Αμερική αλλά δεν εγκατέλειψε ποτέ τη γενετική του Μεσσηνία, είχε υψώσει το λάβαρο του αντιευρωπαϊσμού. Από τον Μοριά ξεκίνησε η επανάσταση το 1821, από τον Μοριά ξεκίνησε και το αντιμνημονιακό μέτωπο. Αντί να αντιπολιτευθούν τον Παπανδρέου τον Μικρό, καλύπτοντας με τις δικές τους προτάσεις τις δικές του αμέλειες και τη δική του ανικανότητα, τον κατηγορούσαν ότι προσπαθεί να ξεπουλήσει την Ελλάδα, και κατήγγειλαν τις προτάσεις ιδιωτικοποιήσεων που παραμένουν προτάσεις ως σήμερα ακόμη. Πάλευαν για να προστατεύσουν κι αυτοί τη δική τους πελατεία, τους δικούς τους εργαζόμενους στο δημόσιο.

27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2016 Α.Υ. **33**

Η νύφη της Κεϋλάνης

Ξέρουμε γιατί το βιβλίο της Dinah Jefferies (εκδ. Κλειδάριθμος) έχει γίνει best seller

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Μια διήγηση από την πεθερά της συγγραφέως για τα χρόνια που έζησε στην Κεϋλάνη τις δεκαετίες 1920-30 και το βιβλίο «Όταν ήταν λευκή: η αληθινή ιστορία μιας οικογένειας που τη δίχασε η φυλή» έδωσαν την ιδέα στη συγγραφέα να γράψει ένα βιβλίο που θα διαδραματίζεται στη Σρι Λάνκα την εποχή της αγγλικής αποικιοκρατίας, τότε που ήταν γνωστή ως Κεϋλάνη. Μόνο που η Jefferies δεν θέλησε να γράψει απλώς ένα βιβλίο νοσταλγικό με ολίγη από αντιαποικιοκρατικά τσιτάτα, αλλά ένα βιβλίο για το φυλετικό ζήτημα και τις προκαταλήψεις της εποχής.

Η δεκαεννιάχρονη Γκουέν καταφθάνει στην Κεϋλάνη αμέσως μετά το γάμο της προκειμένου να συναντήσει τον σύζυγό της, Λόρενς, που διαθέτει φυτείες τσαγιού. Η νιόπαντρη θα βρεθεί προ εκπλήξεως καθώς ο σύζυγός της ασχολείται περισσότερο με τις δουλειές του παρά με εκείνη, και επιπλέον θα αρχίσει να δέχεται συμβουλές όπως: «Εδώ τα πράγματα είναι διαφορετικά. Οι σκούρες φυλές είναι διαφορετικές, βλέπεις. Η καλοσύνη δεν τους κάνει καλό. Καθόλου καλό. Και οι ημιαίμοι είναι ακόμα χειρότεροι». Όταν γεννήσει διδυμα, χωρίς την παρουσία του άνδρα της, θα εκπλαγεί και πάλι καθώς το κοριτσάκι έχει μελαψό δέρμα. Φοβούμενη πως μπορεί να είναι αποτέλεσμα μιας ερωτικής συνεύρεσης με τον γοπτευτικό Σάβι Ραβασίνχε, όταν η ίδια ήταν σε κατάσταση μέθης, θα αποφασίσει να φυγαδεύσει την κόρη της σε ένα χωριό με τη βοήθεια μιας πιστής υπηρέτριας. (Ιατρικά είναι δυνατόν να υπάρξουν δύο διαφορετικοί πατέρες σε διωικά διδυμα). Και από εκεί αρχίζει η ιστορία...

Όταν πρωτοπάρεις στα χέρια σου τη «Νύφη της Κεϋλάνης» νομίζεις ότι πρόκειται για ένα ακόμα βιβλίο όπου η χώρα επηρεάζει και μεταμορφώνει μια δυτική ηρωίδα. Καμία σχέση. Μπορεί οι περιγραφές να υπάρχουν αλλά η χώρα δεν είναι τελικά συμπρωταγωνίστρια, παρά φόντο σε μια ιστορία με καλοδουλεμένο σασπένς. Γιατί μπορεί εδώ να βρεις τα βασικά στοιχεία μιας «ερωτικής ιστορίας», όπως ζήλια, προδοσία, μυστικά, τύψεις, απιστία και φλογισμένες ματιές, αλλά αυτό που κάνει τη «νύφη» να ξεχωρίζει είναι το πώς ενορχηστρώνει την πορεία από την κατασκευή του μυστικού έως την αποκάλυψή του, ώστε να μη θέλεις να αφήσεις το βιβλίο. Η μετάφραση είναι της Ρένας Χατχούτ. ●

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Θεσσαλονικοπειραιαθίνα: Τιυιυι τρέχει;

Όλα τα κοιτώ, σαν παιδί κουτό, απέναντι ο Όλυμπος, μπροστά ο Θερμαϊκός. Από τη Δευτέρα το πρωί έτσι πάει: ελικόπτερα και μαχητικά αεροσκάφη ραγδαίου θορύβου πετούν χαμηλά και πάνω από τη Θεσσαλονίκη. Ο πολιούχος Άγιος Δημήτριος την Τετάρτη και το Όχι της 28ης την Παρασκευή, η Πέμπτη τσιμπητή και αμπαλαέο από τη σημαία, το Σάββατο κύριακο κολλητά και να την η πενήνθημερη αργία.

Αλαφιασμένες οι γριές κοιτούν ψηλά τον ουρανό, συνταξιούχοι και άνεργοι στα καφέ της Βασιλίσσης Όλγας επίσης, βλέμμα στραμμένο ίσια πάνω, περπατών με κοφτό γρήγορο ρυθμό προσπερνώντας φοιτηταριό στις στάσεις και φτηνά αθλητικές ένδυσης καταστήματα. Περιέργο, μονολογώ, λες και είμαι στο Μάντσεστερ της δεκαετίας του '90, όλοι με τις φόρμες, στιλ urban underdogs, και ύφος βαρύ και ράθυμο, και γέρικα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ – ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΠΙΣΩ

Μια βόλτα παραμονές Αγίου Δημητρίου

νεοκλασικά αντάμα με σάπιες πολυκατοικίες, η πιο μακριά λεωφόρος της πόλης είναι η Όλγας.

Ομφάλιος λώρος της ανατολικής πλευράς με το κέντρο, αίσθηση παρακμής κι ανορεξίας, όχι πως στα περίξ της Τσιμισκή είναι καλύτερα. Εντάξει, υπάρχει αυτή η διεθνής πολυκαταστηματική βιτρινίλα με τα σκουφιά και τα κασκόλ και η πολυεθνική μπραντίλα –τρεντουλίλα σουπέρ φάση–, τα καφέ τα πάντα γεμάτα, μα πάλι τη βλέπω την ακηδία, έστω και κεκαλυμμένη εντέχνως πίσω από τις μάσκες και τα τιτιβίσματα των κοριτσιών και τα γυαλιά των έτσι.

Την περπατώ τη Θεσσαλονίκη τον τελευταίο καιρό πολύ και με διάθεση εξερευνητική, από την Άνω Πόλη έως το πάρτι λήξης των Δημητρίων 2016 βαθιά κάτω στα Σφαγεία, στα Δυτικά όπου στεγάζεται το Labattoir, νύχτα σκοτεινή και ερημική. Μόνο οι έγχρωμες επιγραφές των βενζινάδικων, εδώ που κάποτε αλυχτούσαν κάθε νύχτα οι κιθάρες στον Μύλο ή οι ζεν πρεμιέ σκυλάδες και λαίδες γκλάμουρ ντε μπουζουκέν αφιέρωναν καφούρ έπη και οι φιάλες ούισκι υπερίπταντο όπως τα ελικόπτερα και τα μαχητικά αεροσκάφη πάνω από τους χαρμόσυνους ουραμούς της πενήνθημερης αργίας.

Στο Καφαντάρι και στον Βαρδάρη, στη Μοναστηρίου και στη Ροτόντα,

πάνω από την Εγνατία, αλιεύω εικόνες από μια ανθρωπογεωγραφία στάνταρ παραβατική, αφρικανούλες πόρνες, τζανκοντήλια, τζινάβια προς άγρα ξεπέτας από διερχόμενους «μερακλήδες» –μεταναστάκια οι περισσότεροι–, ταρίφες που εντρυφούν ακόμα στο ντέρμπι της προηγούμενης εβδομάδας στον Πειραιά, στον οποίο, μιας και το έφερε η κουβέντα, έτυχε να ξεσελώσω για δυο μέρες τις προάλλες. Ίδιοι είμαστε. Κι εκεί κι εδώ ξεκοιλιασμένες οι ασφαλτοί από τα έργα για τον ηλεκτρικό και το μετρό, κι εκεί κι εδώ, στο κέντρο, ανύπαρκτα πάρκινγκ και μοποτιλιάρισμα διαρκές, εκεί Πασαλιμάνι, εδώ Κρήνη, τεράστιες παρά θιν' αλώς φραπεδοψαροταβερνερί, Μαρινάκης και Ιβάν, μικροπωλητές με μαϊμουδάκια προϊόντα από την Ταϊβάν.

Και την άλλη νύχτα στο ταξί, σκυλάδικα όπως και στα δικά μας εννοείται, στο δρόμο για Αθήνα, την έβλεπα την αποσύνθεση και την παρακμή, στις λεωφόρους με τα κλειστά λόγω κρίσης επιπλάδικα, στα γκράφιτι και τα συνθήματα που εκκύλιζαν από μίσος, ασχήμια και προκλητική άρνηση καλλιτεχνίας. Μόνο απελπισία και βίαιες ανθολογίες ξεφτισμένων παλαιοημερολογίτικων συνθημάτων. Έρημη και άδεια η Κυψέλη, τι βλέπω απέναντι, ρώτησα τη Γωγώ, μιας και το διαμέρισμα της φίλης που μας δεξιώθηκε ήταν στον 5ο. Said: στο βάθος η Καστέλα κι αν κάτσεις ως το

χάραμα κι ο ορίζοντας είναι καθαρός, η Πελοπόννησος.

Όλα τα κοιτώ σαν παιδί κουτό, την Ακρόπολη και τον Λυκαβηττό! Και καθώς το αεροπλάνο - πτήση της επιστροφής, την επομένη, τροχοδρομούσε ευθεία για Σέλανικ, Σαλούγκα, Σκγ, είδα τη γενική εικόνα. Πως δηλαδή και τα τρία μεγάλα μητροπολιτικά μας κέντρα, Αθήνα, Πειραιάς και Θεσσαλονίκη, όσο κι αν ήταν Σαββατοκύριακο, που οι επιθυμίες, η αδρεναλίνη και η έξαψη σιγουράκι βαράνε τιλτ και θορύβους ευδαιμονικούς όπως τα τρελαμένα φλιπεράκια, βιώνουν λύπη και κατάθλιψη ολκής. Ανερμάτιστα, αποσυναρμολογημένα, ασυντόνιστα, θρυμματισμένα.

Όλα τα κοιτώ σαν παιδί κουτό, την Ακρόπολη και τον Θερμαϊκό και τα μάλλινά πουλοβεράκια πλας τα χαλιά, που παραδοσιακά εδώ τα κατεβάζουμε από τις ντουλάπες κάθε που έρχεται του Αγίου Δημητρίου, αλλά και δυο πανέμορφες εικόνες - ζωγραφιές του Αλέξανδρου Τουλιόπουλου που εκθέτει στην γκαλερί της Ζήνας Αθανασιάδου. Τύπος ντυμένος καλά και με μπουφάν, μιας και δεν αστειεύεται το ψύχος εδώ πάνω, χαζεύει το χειμώνα να προθερμαίνεται κάνοντας ασκήσεις ακριβείας πίσω από τον Χορτιάτη, με την πετονιά στον αυτόματο να ψάχνει στο βυθό, μπας και τσιμπήσει κάτι. Α-ναμονή, περισυλλογή, στοχασμός, ενδοσκόπηση και χαιρετίσματα από την πόλη που κάποτε ο μέγας ποιητής της Διονύσιος Σαββόπουλος ευστόχως και ευθυβόλως ανέγραψε την περιφημη σονάτα «κυράδες, φιλόπληροι παπάδες, εργολαβίες, ψαλμωδίες και καντάδες». Και όπως μου φάνηκε σ' αυτή τη μίνι περιπλάνηση και στα άστεα του νότου, κι αυτά τα εμπεριέχει και για εκείνα ομιλεί, πλην και πέραν της Θεσσαλονίκης. Μας. ■

ΤΕΧΝΟΠΟΛΗ
ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 100, ΓΚΑΖΙ

Stirring up the future of Bars

Δοκίμασε περισσότερα από 300 προϊόντα, παρακολούθησε ομιλίες και σεμινάρια από Έλληνες & ξένους ειδήμονες, βρες λύσεις και έμπνευση για το bar σου από καινοτομίες και ιδέες που εφαρμόζονται ήδη στα καλύτερα bars του κόσμου.

ATHENS BAR SHOW 2016

- 8 & 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ -

www.athensbarshow.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑΑΘΗΝΑ
210 δηγός

Η πρόβλεψη του Μπεζάρ πως ο Αντώνης Φωνιαδάκης θα γίνει μεγάλος χορογράφος βγήκε αληθινή

Διάσημος σε όλο τον κόσμο, ο Αντώνης Φωνιαδάκης χορογραφεί ως διευθυντής πλέον του μπαλέτου της ΕΛΣ τον «Γαλαξία», αναζητώντας την αρχή του κόσμου. Μαζί αναζητήσαμε την αρχή και τη συνέχεια της ζωής του.

Έζησα ξένοιαστα παιδικά χρόνια, χωρίς καταπίεση, φόβο ή “μη”, σε μια φτωχική γειτονιά στην Ιεράπετρα της Κρήτης. Χωματόδρομος, και ανεμελιά – σαν γυφτάκι τριγύριζα συνέχεια στους δρόμους. Εκτός από τους γονείς ζούσα μαζί με τα αδέρφια μου, αγόρια και τα δύο. Στην εφηβεία τα πράγματα λίγο άλλαξαν. Ένιωθα μια δυσκολία να ενταχτώ στο σύνολο, ειδικά όταν επρόκειτο για πολλά παιδιά μαζί. Ήταν η περίοδος που έψαχνα τον εαυτό μου, τη σεξουαλικότητά μου. Αλλά ήταν κι η περίοδος όπου ζούσα στον κόσμο μου περισσότερο σε σχέση με παλιότερα και ίσως αυτό “βοήθησε” στο να με κοιτάζουν περίεργα.

>> Πολλές φορές υπήρξα δακτυλοδεικτούμενος. Έχω υποστεί μέχρι και bullying. Θυμάμαι μια φορά που είχα φορέσει κόκκινα αθλητικά μποτάκια –τα είχα αγοράσει αυθόρμητα, απλά γιατί μου άρεσαν–, πώς με είχαν κυκλώσει αγόρια στο σχολείο και με έβριζαν. Μια άλλη φορά χόρευα σαν τρελός σε ένα μπαρ και όταν βγήκα έξω ήρθε κάποιος και με χαστούκισε ή στο σινεμά με έδειρε ένας άλλος επειδή έτρωγα πασατέμπο. Όταν άρχισα χορό η συμπεριφορά των αγοριών χειροτέρεψε. Σήμερα είμαι 45 χρονών. Τότε η επαρχία ήταν άγρια και δεν ήταν εύκολη κατάσταση. Αλλά η οικογένειά μου πάντοτε με προστάτευε. Ωστόσο, ειλικρινά, όλα αυτά τα επεισόδια ποτέ δεν με στιγμάτισαν ώστε χρόνια μετά να σκάσουν ως ψυχολογικά προβλήματα.

>> Οι γονείς μου διηγούνται πως από μικρός ήθελα να χορεύω. Ο παππούς μου ήταν οργανοπαίχτης, έπαιζε μαντολίνο, και πού με έχανε πού με έβρισκε στα πανηγύρια ήμουν και χόρευα. Όπως και όταν άκουγα ένα τραγούδι στο ραδιόφωνο. Όταν άρχισα να πηγαίνω στα clubs με την άδεια των γονιών μου του έδινα και καταλάβαινε. Για μένα αυτή η έξοδος σήμαινε χορός μέχρι τελικής πτώσεως. Εκτός από τους παραδοσιακούς χορούς όπου ακολουθούσα επ’ ακριβώς τα βήματα, σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις χόρευα τελείως ελεύθερα. Οκ, κάποιες φιγούρες τις αντέγραφα από τα video clips, αλλά όλο το υπόλοιπο ήταν δικό μου. Τελικά, τώρα που το σκέφτομαι, τα παιδικά και εφηβικά μου χρόνια ήταν χρόνια ευμετάβλητης ενέργειας. Ειδικά το κορμί μου λειτουργούσε ως πομπός.

>> Στα 18 μου το μόνο που ήξερα ήταν πως ήθελα να φύγω από εκεί και να έρθω Αθήνα. Ένας φίλος ήταν που μου είπε “αφού το μόνο που βλέπω πως σου αρέσει είναι να χορεύεις, γιατί δεν γίνεσαι επαγγελματίας χορευτής;”. Έτσι βρέθηκα σε ακρόαση στην Κρατική Σχολή Χορού, εγώ που δεν ήξερα καν πως υπήρχαν επαγγελματίες χορευτές. Με δέχτηκαν στη Σχολή και άλλαξε τελείως η ζωή μου.

>> Όταν ξεκίνησα πίστευα πως ήμουν σχετικά μεγάλος για να ασχοληθώ με τον κλασικό χορό. Μετά συνειδητοποίησα πως είχα κάνει λάθος εκτίμηση. Αυτό το κατάλαβα στο εξωτερικό. Ήμουν στο πρώτο έτος της Κρατικής Σχολής, όταν έκανα ακρόαση για τη σχολή και τα μπαλέτα της Λωζάνης. Ο Μπεζάρ ήθελε να στελεχωώσει το μπαλέτο του με χορευτές απ’ όλο τον κόσμο γι’ αυτό και έκανε ακρόασεις στις χώρες που παρουσίαζε δουλειά του. Πάλι στην ακρόαση πήγα από προτροπή φίλου μου. Απίστευτη ευτυχία που με επέλεξε. Όχι ότι δεν κάναμε στην Κρατική Σχολή πολλή δουλειά, αλλά κοντά στον Μπεζάρ τα βρήκα σκούρα. Ξυπνούσα στις 6.00 το πρωί και επέστρεφα σπίτι στις 20.30. Δεν μπορώ να ξεχάσω το πάθος του. Εκεί συνειδητοποίησα τι σημαίνει συνέπεια, αλλά και ποιότητα. Ο Μπεζάρ ήταν και ο πρώτος που μου εμπιστεύτηκε να κάνω την πρώτη χορογραφία μου. Θυμάμαι που μου ψιθύρισε στο αυτί «μια μέρα θα γίνεις μεγάλος χορογράφος». Μάλλον διέκρινε εκτός από την ποιότητα του χορευτή και τη δημιουργικότητα. Έτσι σ’ ένα επίσημο πρόγραμμά του με τίτλο «Η βραδιά του pas de deux» χορογράφησα ένα ντουέτο σε μουσική Μπαχ.

>> Δίπλα στον Μπεζάρ έμεινα για 4 χρόνια και ύστερα έκανα ακρόαση για την όπερα της Λιόν υπό τη διεύθυνση του Γιώργου Λούκου. Εκεί έμεινα ως χορευτής –αλλά και χορογράφησα δύο φορές–, για έξι χρόνια. Έφυγα προκειμένου να δημιουργήσω τα δικά μου projects. Μια δουλειά μου στην όπερα της Γενεύης άνοιξε το δρόμο για να συνεργαστώ και με άλλες διάσημες ομάδες. Από εκείνη την εποχή ξεχωρίζω τη συνεργασία μου με τον Ιάπωνά Saburo Teshigawara, στον οποίο οφείλω πολλά.

>> Δεν ξέρω να σου απαντήσω γιατί το μπαλέτο της Λυρικής δεν έχει ξεχωρίσει ή δεν έχει δώσει κάποια τόσο αξιομνημόνευτη μέχρι σήμερα παράσταση. Δεν έχω παρακολουθήσει και το ρεπερτόριό της για να έχω άποψη, αφού μέχρι πρότινος δούλευα κυρίως στο εξωτερικό. Ένα θέμα που ανέκαθεν γνώριζα πως υπάρχει στην Ελλάδα είναι η ανεύρεση νέων ταλέντων. Ο κλασικός χορός χρειάζεται συνεχώς νέα ταλέντα – δυστυχώς είναι και ένα επάγγελμα όμηρος της ηλικίας. Σε μια μικρή χώρα όπως η Ελλάδα δεν έχεις αυτό το περιθώριο ώστε να ανανεώνεις συνεχώς το φυτώριό σου.

>> Μέχρι πρότινος ήμουν μόνο δημιουργός. Τώρα ως διευθυντής πρέπει να αποκωδικοποιήσω όλες τις παραμέτρους. Ενάμιση μήνα είμαι ουσιαστικά στη Λυρική και δεν πιστεύω πως έχω να αντιμετωπίσω κάτι το αδύνατο. Το μπαλέτο της Λυρικής έχει τη δύναμη να πάει μπροστά. Νομίζω έτσι κι αλλιώς πως όλοι έχουμε

Έχω αλλεργία σε όσους δηλώνουν πως κάνουν πολιτικοποιημένη τέχνη. Η τέχνη από μόνη της είναι μια πολιτική πράξη κι αυτό φτάνει.

συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να αλλάξουμε προκειμένου να προχωρήσουμε. Πάντως ο ρόλος ενός καλλιτεχνικού διευθυντή, με το όραμά του, έχει μεγάλη σημασία.

>> Τα χρόνια ενός χορευτή χωρίζονται στα πρώτα, στα μεστά και στα βήματα προς αποχώρηση. Εντάξει, είναι ένα θέμα αυτό στη Λυρική καθώς υπάρχουν σήμερα χορευτές άνω των 45. Θέλει όμως μια πολύ προσεκτική αντιμετώπιση αυτών των χορευτών. Δεν πιστεύω πως πρέπει να γίνουν βίαιες και άκομψες κινήσεις εις βάρος τους, αν και πρέπει να υπάρχει ανανέωση. Σε σχέση με τις δικές μου χορογραφίες μπορώ να εκμεταλλευτώ τις ιδιότητες όλων των χορευτών. Όμως, στη Λυρική δεν ήρθα για να χορογραφώ μόνο εγώ, αλλά και να "υποδέχομαι" κι άλλους χορογράφους του κλασικού ή του νεοκλασικού ρεπερτορίου. Πρέπει να δημιουργήσω ένα πρόγραμμα που θα δώσει την ευκαιρία και στους χορευτές να δοκιμάσουν διαφορετικές... γεύσεις χορογραφιών.

>> Στα 33 μου σταμάτησα να δουλεύω ως χορευτής γιατί ένιωσα πως θέλω να κάνω τη μεταβίβαση στην πλευρά των χορογράφων. Επειδή γνώριζα πως για να το καταφέρεις μπορεί να σου πάρει μια πενταετία έως εξαετία, σκέφτηκα πως έπρεπε να το προσπαθήσω νωρίς. Για μια χορογραφία μπορούν να υπάρξουν πολλά και διαφορετικά ερεθίσματα. Από μια μουσική, μια ιδέα, μια εικόνα ή μια μαθηματική ανάλυση του χώρου και πώς θα τον καταλάβουν τα σώματα, από μια εικαστική προσέγγιση σ' ένα αντικείμενο...

>> Για μένα δεν υπάρχει η έννοια της επιστροφής. Για μένα όλη η ζωή μου είναι σταθμοί. Σταθμός είναι και η Ελλάδα. Μετά συμβαίνει και το άλλο. Όταν χορογραφώ κλεισμένος σε ένα στούντιο νιώθω οικουμενικός.

>> Ένας χορογράφος μετράει τα άστρα και προσπαθεί να ονειρευτεί, να χαθεί εκεί, να δει τη μαγεία που κρύβεται, να ξεχάσει την κακία των ανθρώπων, όλα αυτά που μας καταστρέφουν. Είναι άσχημο που ζούμε σε μια εποχή όπου ο άνθρωπος έχει γίνει ο μεγαλύτερος εχθρός μας. Ζω εδώ, ξέρω τι συμβαίνει, αλλά προτιμώ το ταξίδι στο υποσυνείδητο, σε πράγματα που έχουν να κάνουν με πιο πνευματικές αναζητήσεις. Δεν μου αρέσει να αναμασώ με την τέχνη μου πράγματα που ζούμε. Έχω αλλεργία σε όσους δηλώνουν πως κάνουν πολιτικοποιημένη τέχνη. Τι σημαίνει αυτό; Η τέχνη από μόνη της είναι μια πολιτική πράξη κι αυτό φτάνει.

- Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

INFO
«Γαλαξίας» του Αντώνη Φωνιάδάκη. Συμπαράγωγη Εθνικό Θέατρο - Εθνική Λυρική Σκηνή. 3-27/11 20.00. ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ - ΘΕΑΤΡΟ ΡΕΧ-ΣΚΗΝΗ «ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ», Πανεπιστημίου 48, 2103305074, 2107234567

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Γιώργος Καλομπάρης, ο πιο διάσημος σεφ της Αυστραλίας είναι Έλληνας

Της **Νενέλας Γεωργελέ**

Τον συναντάω ένα φθινοπωρινό βράδυ στο κέντρο της Αθήνας. Είναι πολύ φίλος με το δικό μου πολύ φίλο Στέλιο Παρλιάρου, έχω ακούσει πολλά γι' αυτόν, θέλω να τον γνωρίσω, συνεννοούμαστε μέρες μεταξύ μας για το πού θα τον πάμε. Του αρέσουν τα πάντα, μου λέει ο Στέλιος, αρκεί να είναι ελληνικά, παλιά-καινούργια. Τελικά, τον πάμε στον Τηλέμαχο της Πανεπιστημίου, έχει μόλις ανοίξει, είναι καλό και λαμπερό, ας του δείξουμε τα «φρέσκα» και ωραία μας, συμφωνούμε... Ξέρω ότι είναι νέος αλλά με το που τον αντικρίζω μου μοιάζει πολύ μικρότερος. Από τις συστάσεις ακόμη και τα χαιρώ πολύ, τον ρωτάω... καλά, πόσων χρονών είσαι; Τριαντασέβεν, μου απαντάει με πλατύ χαμόγελο και όλα μπαίνουν στη θέση τους, η βραδιά ξεκινάει...

Ιλιγγιώδης πορεία προς την κορυφή

Ο Τζορτζ γεννήθηκε τον Οκτώβρη του 1978 στη Μελβούρνη, από μαμά Κύπρια και μπαμπά από την Αλεξάνδρεια (αλλά με έλληνα μπαμπά και ιταλίδα μαμά). Καθώς δεν αγαπούσε και πολύ το σχολείο, οι γονείς του γύρω στα 15 τον έβαλαν στις σχολικές διακοπές να δουλέψει στην ιταλική τρατορία της γειτονιάς τους όπου ήρθε σε πρώτη επαφή με τις κουζίνες πλένοντας τηγάνια και κατσαρόλες. Αμέσως καταλαβαίνει πως η μαγειρική είναι το στοιχείο του και αρχίζει να δουλεύει σε εστιατόρια. Στα 23 του αντιπροσωπεύει την Αυστραλία στο Bocuse D' Or International Culinary Grand Prix της Λιόν πετυχαίνοντας την καλύτερη βαθμολογία που πέτυχε ποτέ αυστραλός μάγειρας. Στα 24 γίνεται head chef στο εστιατόριο Reserve της Μελβούρνης όπου αναγορεύεται σαν ο Καλύτερος Νέος Σεφ της χρονιάς. Το 2004 ψηφίζεται σαν ένας από τους Top 40 σεφ με παγκόσμια επιρροή. Το 2006 ανοίγει το δικό του εστιατόριο Press Club στη Μελβούρνη. Το 2009 συμμετέχει στο Masterchef Αυστραλίας (εκπομπή τρομερά επιτυχημένη που προβάλλεται για χρόνια και σε πολλές άλλες χώρες εκτός Αυστραλίας) και κατακτάει τους πάντες με το στιλ, τις κινήσεις του, τις ιδέες που έχει για τη μαγειρική. Σήμερα είναι ανάμεσα στους 100 πιο επιδραστικούς ανθρώπους στην παγκόσμια γαστρονομία, έχει δικά του 11 εστιατόρια που απασχολούν πάνω από 340 άτομα (παίρνει 150 βιογραφικά ελλήνων σεφ την εβδομάδα) και έχουν ονόματα όπως Hellenic Republic, Mastic, Gazi. Λατρεύει την Ελλάδα –και πιστεύει πως το να είσαι Έλληνας είναι στάση ζωής, όχι απλά εθνικότητα–, δηλώνει Αυστραλός με ελληνική καρδιά, αγαπημένη του λέξη είναι το Filotimo, που μαζί με τις λέξεις Kefi και Meraki στολίζουν με τεράστια γράμματα όλα του τα εστιατόρια.

Η Ελλάδα είναι γι' αυτόν τα πάντα

Τρώμε και πίνουμε στο τραπέζι κι ο Τζορτζ κάθε λίγο και λιγάκι σπκώνεται. Μια για να δει κάτι καλά ναξιώτικα τυριά που θέλει να του δείξει ο ιδιοκτήτης του Τηλέμαχου Γιώργος Τσιλιγκίρης, μια για να χαιρετίσει γνωστούς (έχει παντού, μα παντού γνωστούς!), μια για να συνοδέψει εμένα που βγαίνω συνέχεια στα σκαμπό της στοάς για τσιγάρο – ο ίδιος δεν καπνίζει. Μου λέει πως είναι αυτοδίδακτος, πως κι αυτός όταν ήταν μικρός ήθελε να τρώει χάμπουρ-

ΣΤΙΣ ΚΟΥΖΙΝΕΣ ΑΠΕΧΘΑΝΟΜΑΙ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ, ΤΗ ΣΤΡΑΤΙ-
ΩΤΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ, ΤΟΥΣ ΕΓΩΚΕΝΤΡΙΚΟΥΣ, ΣΚΛΗΡΟΥΣ
ΣΕΦ. ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΘΕΙ Ο ΠΕΛΑΤΗΣ ΑΜΑ
ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ ΣΦΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΒΡΙΖΟΝΤΑΙ;

Στο Press Club στη
Μελβούρνη
μπαίνεις στη λίστα
αναμονής
τουλάχιστον δύο
μήνες μέχρι να
βρεις τραπέζι

Λατρεύει
το greek souvlaki
και το φτιάχνει με
σουτζουκάκια, αρνί
με μελιτζάνες,
γλυκάδια

Saganaki Martini,
το cocktail
που λατρεύουν
οι Αυστραλοί

Choriatici
σε βερσιόν...
GinTonic

γκερς κι ό,τι άλλο τρώγανε οι συμμαθητές του, όμως χαίρεται που μεγάλωσε μέσα σ' ένα σπίτι που το μεσημεριανό ήταν φακές, το α-πόγευμα τρώγανε σεφταλιές και το βράδυ η Ιταλίδα γιαγιά έφτιαχνε την αγαπημένη του πάστα με σάλτσα ντομάτας και λουκάνικα. Όταν άρχισε να ασχολείται με τη μαγειρική όλα αυτά του «βγήκαν» από μέσα του, οι ελληνικές συνταγές είναι γι' αυτόν καταπληκτικές αλλά δεν θεωρεί τον εαυτό του traditional cook, καμία σχέση, του αρέσει να βάζει το δικό του twist. Έρχεται κάθε χρόνο στην Ελλάδα κι από τις κουβέντες μας καταλαβαίνω ότι ξέρει τα πάντα για την αθηναϊκή εστίαση. Μέχρι που μου λέει και την αγαπημένη του ταβέρνα στην Καλαμάτα (και είναι μια που την ξέρουν μόνο γνώστες), μου μιλάει για το λάδι της Κρήτης – μ' αυτό μαγειρεύει σε όλα του τα μαγαζιά, για την κάπαρη, το φιστίκι Αιγίνης, τα κρασιά. «Η Ελλάδα για μένα είναι το "σπίρτο" που πέφτει μέσα μου και φουντώνει η φωτιά» μου λέει με πάθος. «Και θέλω να τη μάθω σε όλο τον κόσμο. Στο Press Club (σ.σ. που σημειωτέον μπαίνεις σε λίστα αναμονής ίσως και δύο μηνών για να βρεις τραπέζι), φτιάχνουμε πιάτα που αφηγούνται μια ιστορία... Και θέλω να τους δείξω και τη σύγχρονη εκδοχή της, όχι όσα μαγειρεύουν τα παλιά ελληνικά εστιατόρια της Μελβούρνης. Ο παλιός Έλληνας εστιατορας τον ταραμά τον θέλει ροζ και το κρασί του ρετσίνα. Δεν είναι αυτή η σύγχρονη ελληνική γεύση. Έφερα και τον Heston Blumenthal (σ.σ. ο διάσημος παγκοσμίως σταρ σεφ) και τον έπεισα να βάλει στα εστιατόριά του κρασιά της Σάμου, που είναι καταπληκτικά. Αισθάνομαι "υποχρεωμένος" στην Ελλάδα για τις αρχές που μου κληροδότησε. Κι όταν έρχομαι τρελαίνομαι που σας ακούω συνέχεια να μιλάτε για κρίση, νομίζω ότι συχνά αποτελεί δικαιολογία. Ο Έλληνας ήταν πάντα της προσπάθειας... Και έκανε τε-ράστια πράγματα. Δεν θέλω να ακούω ούτε και για τις αρχαίες δόξες συνέχεια. Είμαστε οι νέοι Έλληνες και πρέπει να κοιτάμε μπροστά».

Γαστρονομία και συναίσθημα

«Από μικρός στις κουζίνες απεχθανόμουν τις φωνές, τη στρατιω-τική πειθαρχία, τους εγωκεντρικούς, σκληρούς σεφ. Πώς γίνεται να ευχαριστηθεί ο πελάτης άμα μέσα στην κουζίνα σφάζονται και βρίζονται;» αναρωτιέται. «Δεν πιστεύω σ' αυτές τις σχέσεις. Εμείς είμαστε όλοι μια ομάδα πολύ δεμένη που συζητάμε τα προβλήματα, βρίσκουμε λύσεις, εμπιστευόμαστε ο ένας τον άλλον, μαγειρεύουμε και τρώμε όλοι μαζί. Παλιότερα, όταν ήμουν πιο νέος με συγκινού-σαν τα βραβεία και τα αστέρια Michelin (το Press Club έχει δύο), σή-μερα δεν έχω καλύτερο κομπλιμέντο από τα χαρούμενα πρόσωπα των πελατών πάνω από τα πιάτα».

Λίγη Ελλάδα ακόμη

Πρόσφατα ο Τζορτζ απέκτησε δικό του σπίτι στη Βάρκιζα όπου έρχεται οικογενειακώς, με τη σύντροφό του την Ιταλίδα Νάταλι και τα δύο μικρά παιδιά τους τον Δημήτρη και τη Μικαέλα. «Για να μάθουν τα παιδιά μου την πατρίδα. Ξέρω είναι κλισέ, αλλά τα παιδιά μου είναι το μεγαλύτερό μου κατόρθωμα. Και θέλω να μεγαλώσουν ελληνικά. Κάθε φορά που ερχόμαστε τα γυρίζω σε όλη την Ελλάδα. Μάνη, Κρήτη –τη λατρεύω–, Ήπειρος –πω πω, τι φαγιά–, τα πηγαίνω σε τρύπες και τρώμε ελληνικό street food. Κι από το σπίτι μας στη Βάρκιζα σε πέντε λεπτά είμαστε σε μια φανταστική θάλασσα και κο-λυμπάμε. Στην Αυστραλία θέλουμε μια ώρα με το αυτοκίνητο».

Oh My Greek

Όσο μιλάμε, και μιλάμε ακατάπαυστα, τον εκτιμώ όλο και περισσό-τερο. Δείχνει τόσο πάθος για την Ελλάδα που κι εγώ ενθουσιάζομαι – ρε, σε τι χώρα ζούμε και τέτοια... Όχι μόνο αναπαράγει και σεργιρίζει γεύση ελληνική (να τον δείτε πώς παίρνει το σουβλάκι κι εκεί που οι ντόπιοι μας σεφ το περιφρονούν αυτός «γεννάει» χίλιες δυο σύγ-χρονες εκδοχές), αλλά θέλει και να την προμοτάρει συνεχώς. 21 με 26 Νοεμβρίου στη Μελβούρνη διοργανώνει για δεύτερη χρονιά το Oh My Greek Week, γιορτή ελληνικής κουλτούρας και γεύσης. Φέτος έχει καλέσει τον κολλητό πια φίλο Στέλιο Παρλιάρου που συμμετείχε και πέρσι, αλλά και τους Funky Gourmet, τον Αλέξανδρο Τσιοτίνη, τον Χριστόφορο Πέσκια, τον Γιάννη Μπαξεβάνη, τον Χρήστο Χουσέα και τους Βασίλη Κυρίτση και Νίκο Μπακούλη από το The Clumsies, τον Γίκα Ξενακή, τον Χρόνη Δαμαλά.

Επίλογος

Ωρα 2 το πρωί αλλάζουμε τις τελευταίες κουβέντες και προλαβαίνω να τον ρωτήσω: «Τζορτζ, αν δεν ήσουν τόσο καλός σεφ τι θα ήθελες να ήσουν;» Απλώνει ένα ντροπαλό χαμόγελο και μου λέει: «Ποδο-σφαιριστής της αγαπημένης μου ομάδας, του Παναθηναϊκού, από μικρός ξυπνάω από τα χαράματα για να παρακολουθώ τους αγώνες του. Τρελαίνομαι για μπάλα...» **Α**

SPOOKY NIGHTLIFE

Τα καλύτερα Halloween πάρτι της εβδομάδας

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Έφτασε πάλι αυτή η spooky στιγμή του χρόνου. Με τριξίματα από τις κρύπτες των Christopher Lee και Vincent Price. Ακολουθούν ουρλιαχτά. Εβδομάδα Halloween Special με πολλά πάρτι για να ξυπνήσουν τον vintage τρόμο. Σαν κομπάρσοι της πρώτης σκάνς του Spectre ένα (αλλόκοτο) πράγμα. Ή σαν πρωταγωνιστές κάθε σκηνής του Τιμ Μπάρτον. Δευτέρα 31 Οκτωβρίου ο official εορτασμός, αλλά ο χορός των καταραμένων θα ξεκινήσει νωρίτερα.

>> Κλασικά κολοκυθογραφημένα στην Αβραμιώτου με το καθιερωμένο **Spooktacular Halloween** (31/10) σε στοιχειωμένο σκηνικό και τις μουσικές των You Say Party! We Say Yeah! (**Kris Riot - Postriper - Upsetter**). Το 5ο κατά σειρά free θεματικό πάρτι του **six d.o.g.s**

υπόσχεται να είναι πραγματικά Spooktacular κι ακόμα μεγαλύτερο και καλύτερο από τα προηγούμενα. Ελεύθερη περιπλάνηση σε Screaming Screening Room, Horror Photo Booth, Labyrinth Basement, Haunted Piano. Από τις 9 και μέχρι να φύγουν τα σκοτάδια.

>> **Day of the Dead** πάρτι στο **Second Skin** (Δαμοκλέους 8, Γκάζι) εμπνευσμένο από την ομώνυμη μεξικάνικη γιορτή το Σάββατο 29/10, από τον **Γιώργο Φακίνο**, που ξεκίνησε τα Halloween parties μέσω Sprookshow στα τέλη των 90s. Η make up artist Elizabeth Petrou θα δημιουργεί στο πρόσωπό σου ό,τι spooky θέμα θέλεις. For free. Τις μουσικές στο Main τις αναλαμβάνουν ο George Fakinos με guest τον Geo Kar και στο Red Room, ο Dr. D. Ξεκίνημα από τη 1 μετά τα μεσάνυχτα.

>> **Stranger Things, Halloween party** το Σάββατο 29/10 στο **Ρομάντσο** (Αναξαγόρα 3-5, Ομόνοια) παίζοντας με τους δύο κόσμους του φετινού science fiction-horror υπερσείριαλ. Στο ισόγειο η δική μας πραγματικότητα και στο υπόγειο ο σκοτεινός κόσμος σε παράλληλη διάσταση. Θεματικό πάρτι με code dress από τα horror movies των 80s και σχετικές μουσικές, όπου είμαι καλεσμένος να φροντίσω μαζί με τον Mancunian

DJ και παραγωγό **Paul Bennett**, τον **Lucas The Third** από τους Rattler Proxy και τον **Chris Kontos**, εκδότη του «Kennedy Magazine». Upside-Down.

>> Το καθιερωμένο Halloween party της **Say What Athens** στις 29/10 στο **ΓΗ Κ44** (Κων/πολεως 44, Γκάζι) με ιστούς, νεκροκεφαλές, special cocktails με βάση κολοκύθα και marshmallow. Οι καλύτερες μεταμφιέσεις κερδίζουν και ποτάκια, δώρα, etcetera. (22.00/€3)

>> Την Παρασκευή 28 Οκτωβρίου στο **Death Disco** (Λεπενιώτου 24, Ψυρρή) **A Gothic Halloween** με spooky μεταμφιέσεις - διακόσμηση από τη **Frei Tag** και μουσικές από **Λεωνίδα Σκιαδά**, **George Lab** και **Sir Demian** με darkwave και post punk, ενώ το Σάββατο 29/10 το θεματικό πάρτι **Most Embarrassing 80s Halloween** με επιλογές από pop, italo, disco, trash από τα 80s (00.00/€5 με μπύρα/κρασί)

>> Τρομακτική **Halloween Night** και στο **Boiler** (Βλαχάβα 9) στις 31/10 με bloody cocktails και zombie dance.

>> Επειδή πολλοί μας φίλοι είναι κάτοικοι Βερολίνου κι άλλοι τόσοι πηγαиноέρχονται, red alert για την επανεμφάνιση μετά από 30 χρόνια των Αυστραλών **Severed Heads** στο **Arena Club** (Eichenstraße 4) στις 30/10. Εισιτήρια θα υπάρχουν στο ταμείο. Στη σκηνή θα έχει «Dead Eyes Opened».

Απέθαντες στιγμές από περασμένο Spooktacular Halloween @ six d.o.g.s

VARIOUSARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Ελληνική σκηνή εν κινήσει

Καθώς πολιτική και οικονομία μένουν αποσβολωμένες και ανήμπορες να παράγουν κάτι, είναι ο πολιτισμός που απομένει για να δείξει πως είμαστε ακόμη ζωντανοί, πως υπάρχει μια κάποια προοπτική. Και η αλήθεια είναι πως μας προσφέρει ανάσες, έστω και μικρές.

Όπως σημειώνεται και στο εσώφυλλο του δίσκου: «Ο Κωνσταντίνος κι εμείς συνυπάρχουμε σε ένα σπίτι που είναι αληθινά ευρύχωρο. Πλήρες σεβασμού και αγάπης». Ο **Κορνήλιος Σελαμσής** ενορχηστρώνει συνθέσεις του **Κωνσταντίνου Βήτα** και διευθύνει τους ARTeffects ensemble για μία συναυλία στη Στέγη τον Σεπτέμβριο του '13. Όντως ο σεβασμός και η αγάπη είναι τα βασικά χαρακτηριστικά της προσέγγισης που καταγράφεται στο άλμπουμ «*Συγκατοίκηση*», όπου η αισθητική αξιοπρέπεια περισσεύει αλλά και μία «λόγια ατολμία» διατρέχει το δίσκο.

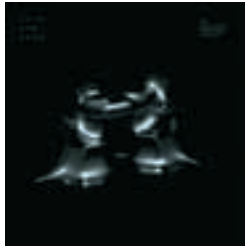
Η Ελληνοαμερικανίδα Nana Simopoulos ήρθε στη χώρα στα 12, έφυγε στα 19 κι από τότε έχει διανύσει μεγάλη απόσταση στο χώρο της jazz και της world music με σημαντικές συνεργασίες, ενδιαφέρουσα δισκογραφία, εκπαιδευτική δράση και συστηματική παρουσία στη νεοϋορκέζικη σκηνή της jazz. Σποραδικά επέστρεφε εδώ για κάποιες συνεργασίες, την εποχή που η jazz στην Ελλάδα ήταν το μαγαζί του Μπαράκου και δυο-τρία σχήματα, αλλά τώρα που το πεδίο δράσης έχει διευρυνθεί και το επίπεδο έχει βελτιωθεί, η εγχώρια δράση της είναι συστηματική και πολυεπίπεδη. Το καινούργιο της άλμπουμ «*Skins*» είναι ένα χαρακτηριστικό δείγμα του ήχου της, με την συμμετοχή ελλήνων και ξένων μουσικών από διάφορα μέρη του κόσμου. Η jazz συμπλέκεται με τη world music, το μπουζούκι με το sarangi, τα κρουστά με τα πνευστά και αναδύεται ένα ενδιαφέρον χαρμάνι από μία εργάτρια της μουσικής που σέβεται αυτό που κάνει.

Με τον ίδιο σεβαστικό τρόπο και με τα στοιχειώδη η **Κρίστι Στασινοπούλου** και ο **Στάθης Καλυβιώτης** συμπλέκουν τη μουσική μας παράδοση με την ψυχεδελική διάσταση του ροκ. Απλές μελωδίες, παραδοσιακά και «εξωτικά» όργανα, λούπες και ηλεκτρονικά, φιλοσοφικές αναζητήσεις και συμπεράσματα ζωής αποτελούν τα υλικά του «*Νυν*» και του «*greekadelic*» ήχου που έχουν υιοθετήσει και τους ανοίγει πόρτες στο εξωτερικό.

Όταν πριν από 3 χρόνια μου έστειλαν 2 τραγούδια τους για να ακούσω, ήταν φανερό πως είχαν ικανότητες και ταλέντο και ήταν θέμα χρόνου να φανερωθούν. Οι **Chikn** με το ντεμπούτο τους, που έχει για τίτλο το όνομά τους, μας προσφέρουν ένα γοητευτικό και πειστικό ταξίδι –πρώτη θέση– στο ροκ της δεκαετίας του '60 και του '70. Φαίνεται σαν να κάνουν μακροβούτι στο παρελθόν αλλά αυτό που φέρνουν στην επιφάνεια είναι σημερινό και είναι δικό τους. Φωνή, ερμηνεία, παιξίματα, ήχοι, συνθέσεις και μελωδίες συμπράττουν δημιουργικά για ένα αποτέλεσμα ενδιαφέρον και γοητευτικό.

Το κοντέρ της γράφει ήδη πολλά χιλιόμετρα στην κακοτράχαλη διαδρομή «ελληνικό ροκ», με το οποίο η φωνή και η ερμηνεία της έχουν συνδεθεί άρρηκτα. Όμως φαίνεται πως τώρα η **Εύη Χασαπιδου/Watson** φτάνει στην ωριμότητά της και χωρίς ποτέ να χάνει το μουσικό της προσανατολισμό, που περιλαμβάνει υλικά από το progressive, την ψυχεδέλεια και όλο το ροκ μεγαλείο του παρελθόντος, δημιουργεί με το καινούργιο της σχήμα She Tames Chaos ένα στέρεο, πειστικό, πολυδιάστατο ροκ άλμπουμ με τίτλο «*Oh Fair Father Where Art Thou?*» και με την ίδια να βρίσκεται σε εξαιρετική ερμηνευτική φόρμα.

→ makismilatos@gmail.com

ΡΩΜΑΙΟΣ & ΙΟΥΛΙΕΤΑ

PANTHEON THEATER

Κάθε Παρασκευή, Σάββατο & Κυριακή

για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΣ ΛΙΓΝΑΛΗΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΑΦΑΛΗΣ

ΣΚΗΝΙΚΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΑΠΟΛΑΜΙΝΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΙΝΗΣΗ ΠΕΛΛΗ ΟΥΤΚΕ

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΠΑΚΟΥΜΕΛΟΥ

MAKE UP - ΜΑΛΑΛΙΑ ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΟΥΤΟΥΝΤΖΗΣ

ΣΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ Ο 16ΧΡΟΝΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΥΜΑΡΑΚΗΣ

ΣΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΕΤΑΣ Η 15ΧΡΟΝΗ ΔΑΝΑΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ ΜΕ ΑΣΦΑΛΗΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΟΑΚΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΣ ΛΙΓΝΑΛΗΣ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΗΛΙΩΝΗΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΟΥΤΑΦΗ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΣ ΠΑΤΑΣ

ΡΕΝΟΣ ΡΩΤΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΣ ΣΤΡΑΒΟΠΟΛΗΣ, ΘΑΝΟΣ ΤΟΚΑΚΗΣ

ΓΙΩΡΓΗΣ ΤΣΟΥΡΗΣ, ΣΤΑΘΗΣ ΦΑΛΤΗΣ

Μουσικός Νοέμβριος στο Κύτταρο

Οι εμφανίσεις του Αλκίνοου Ιωαννίδη ξεχωρίζουν στην επερχόμενη συναυλιακή δράση στο Κύτταρο όπου μεταξύ άλλων αναμένονται διεθνείς καλεσμένοι, Μωρά στη Φωτιά, ένα αφιέρωμα στα τραγούδια του Boss και το all-star σχήμα των Σπάθα - Τουρκογιώργη. Ας τα πάρουμε από την αρχή.

>> Ξεκίνημα στις 4/11 με τους αμερικανούς ρόκερ **Battleme** του **Matt Drenik**, τραγουδιστή των Lions, που ακούστηκαν πολύ με τη συμμετοχή τους («Burn this Town», «Hey hey, My My») στο soundtrack της σειράς «Sons Of Anarchy». Ξεκίνημα από τους εγχώριους garage rockers **Drunken Gramophone**. 20.30/€ 12, 15 ταμείο, [viva.gr](#), 11876, Metal Era, Syd Records, Rhythm Records, Ευριπίδης, Public, Seven Spots

>> Μια μέρα μετά (4/11) τα **Μωρά στη Φωτιά** του **Στέλιου Σαλβαδόρ** ανεβαίνουν στη σκηνή με υλικό από τη δισκογραφία τους και τη γνωστή του σκηνική ένταση. 22.00/€10, προώληση [viva.gr](#), Public, Reload Stores, Seven Spot, 11876

>> Στις 11/11 η μουσική ιστορία του Bruce Springsteen θα παιχτεί ζωντανά από τους **Radio Nowhere**, το μοναδικό ελληνικό tribute band στα τραγούδια του Boss με καλεσμένους τους **Γιώργο Δημητριάδη, Rous, Βαγγέλη Μαρκαντώνη, Johnnie Thin**. 21.30/€8, €10, προώληση [viva.gr](#), Public, Reload Stores, Seven Spot, 11876

>> Το Σάββατο 12/11 το δίδυμο των σπουδαίων κιθαριστών **Γιάννη Σπάθα** και **Άκη Τουρκογιώργη** επιστρέφει για ένα μόνο βράδυ στη σκηνή του Κýtταρου με τρίωρη live ιστορία από την περίοδο των Socrates αλλά και δείγματα από το πρώτο άλμπουμ «3 Days Of 1969» του Τουρκογιώργη με τους **Blue Airways**. (22.00/€10)

>> Στις 16/11 οι Κολομβιανοί **Inquisition** έρχονται με τον black metal ήχο τους στην Αθήνα με support από **Nadiwrath Official** και **Diablery**. 20.00/€15, 17, 20 ταμείο. Προώληση: Metal Era, Bowel of Noise, Syd Records, sound effect, [viva.gr](#), Reload Stores, Media Markt, Seven Spots, Public, Ευριπίδης

>> **Ο Αλκίνοος Ιωαννίδης** (φωτό) επιστρέφει στο Κύτταρο στις 18-19 & 25-26/11 μετά τις sold out εμφανίσεις του περασμένου Απριλίου με το σχήμα του που διαρκώς εξελίσσει στη σκηνή τα παλιά και τα πρόσφατα τραγούδια από τη «Μικρή βαλίτσα» με αυτοσχεδιαστική διάθεση. (22.00/€13 με μπίρα ή κρασί, προώληση [viva.gr](#), Public, Reload Stores, Seven Spot, 11876 **-Γ.Δ.**

KYTAPPO LIVE, Ηπείρου 48 & Αχαρνών, 2108224134

✦ ΤΣΕΚΑΡΕ ΤΟ! ✦

ΟΙ ΣΕΦ ΜΑΓΕΙΡΕΥΟΥΝ ΕΝΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Fish Forward. Δηλαδή, η πανευρωπαϊκή εκστρατεία για την υπεύθυνη επιλογή ψαρικών. Με κορυφαίους σεφ να δημιουργούν μοναδικά πιάτα από ψάρια που σε άλλες συνθήκες δεν θα έφταναν ποτέ στην αγορά, εστιατόρια να συσπειρώνονται γύρω από την υπεύθυνη κατανάλωση ψαρικών και εκκολλημένοι «χρυσοί σκούφοι» να εκπαιδεύονται στις αρχές της υπεύθυνης προμήθειας. Η εκστρατεία Fish Forward θέλει να αναδείξει ότι οι ζωντανές και υγιείς θάλασσες περνούν και από το πιάτο μας μέσα από την υπεύθυνη κατανάλωση ψαρικών. Όλα αυτά τα πολύ ενδιαφέροντα υλοποιούνται με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε 11 χώρες και με την υποστήριξη της UNILEVER και στην Ελλάδα.

ΤΙ ΝΕΑ

VAMPIRE FRAPPUCCINO ΣΤΑ STARBUCKS

Τα Starbucks φέρνουν ξανά το Vampire Frappuccino, ένα τρομακτικά γευστικό ρόφημα, για την περίοδο του Halloween.

Το Vampire Frappuccino είναι ένα σοκολατένιο ρόφημα με τριμμένο πάγο και γάλα, που αναμειγνύεται με sauce από φράουλα και γαρνίρεται με σαντιγί.

Διαθέσιμο από τις 24/10 και για μια εβδομάδα. Περισσότερα για όλα τα ροφήματα των Starbucks στο www.starbucks.com.gr

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΡΑΜΜΟΣ

Το νέο αστέρι του Jumping Fish της COSMOTE

Αναστάσης Ράμμος. Νέος συνθέτης, στιχουργός, παιδί της γενιάς του που αναζητάει την αυτοέκφραση μέσα από τα τραγούδια. Σκηνική παρουσία γεμάτη τρέλα και αυθορμητισμό. 25 χρονών. Όλα τα μουσικά είδη στα χέρια του. Μεγάλωσε στη μουσική πολυφωνία των καιρών μας, γι' αυτό έχει το δικό του «μουσικό blender» όπου ανακατεύει στοιχεία rockabilly, groovy, rock and roll, pop rock και ό,τι άλλο του εξάπτε τη φαντασία, δημιουργώντας τον προσωπικό του ήχο. Τα ακυκλοφόρητα τραγούδια του, ερμηνευμένα στην κιθάρα από τον ίδιο, ανέβαιναν σε video στην προσωπική του σελίδα στο YouTube, κάπως έτσι τον ανακάλυψε η Panik Records κι έγινε το νέο όνομα στην οικογένεια της εταιρείας. Το νέο ακυκλοφόρητο τραγούδι του «Όλα τα μουσικά», σε μουσική και στίχους δικά του, πρότειναν οι Playmen για να γίνει το νέο Jumping Fish Song. Και χάρη στις ψήφους των χρηστών που έμπαιναν στο γνωστό μουσικό site, το τραγούδι βγήκε πρώτο και ο Αναστάσης Ράμμος έγινε το αστέρι του μήνα του Jumping Fish. Η καλύτερη ευκαιρία για μία συνέντευξη μαζί του.

Ποιο ήταν το μήνυμα του τραγουδιού σου «Όλα τα μουσικά» με το οποίο είσαι ο νέος winner (September 2016) του Jumping Fish της COSMOTE; Ο καθένας μας δέχεται τις πληροφορίες με διαφορετικό τρόπο. Το «Όλα τα μουσικά» είναι μια συνομιλία με τον εαυτό μου. Ξαναγυρνά πίσω στα παιδικά μου χρόνια, στην εποχή που πήγαινα σχολείο, στα όνειρα που έκανα, βλέπω την πορεία μου μέχρι σήμερα και λέω στον εαυτό μου πως ό,τι κι αν γίνει δεν πρέπει να το βάζω κάτω και να φοβάμαι να ζήσω για αυτά που αγαπώ.

Τι έχει αλλάξει από το ξεκίνημά σου μέχρι σήμερα σε μουσικό και προσωπικό επίπεδο; Έχουν δημιουργηθεί νέες γνωριμίες-συνεργασίες με ανθρώπους του χώρου, ευχάριστες αλλαγές! Σε προσωπικό επίπεδο θέλω να πιστεύω πως δεν έχει αλλάξει κάτι σημαντικό.

Πώς προέκυψε η σχέση σου με την εταιρεία Panik Records και τι ετοιμάζεις εκεί

στο μέλλον; Από ένα μήνυμα στο Facebook. Κάναμε ένα ραντεβού, υπογράψαμε ένα συμβόλαιο και να 'μαστε σήμερα εδώ! Ελπίζω το μέλλον να είναι δημιουργικό.

Περίμενες ότι το «Όλα τα μουσικά» θα βγει πρώτο, όταν έμαθες ότι προτάθηκες από τους Playmen; Ναι! Και το λέω τόσο αβίαστα γιατί πιστεύω πολύ στα τραγούδια μου.

Δεν μένεις κολλημένος σε ένα συγκεκριμένο μουσικό είδος αλλά ανακατεύεις πολλά διαφορετικά στοιχεία. Πώς προέκυψε αυτό; Τι άκουγες στην εφηβεία σου και τι τράβηξε την προσοχή σου πρόσφατα; Ακούω και άκουγα τα πάντα. Τα πάντα, όμως. Δεν είμαι υπέρ της ταμπέλας του «λαϊκού», «έντεχνου», «ροκ» κτλ. Μουσική είναι, παιδιά, από την καρδιά μας βγαίνει και πρέπει να σεβόμαστε τους πάντες. Μπορώ να πω ότι τελευταία με χαλαρώνει πολύ να ακούω Taksim Trio.

Ποια ήταν η εμπειρία σου από το διαγωνισμό και την ανάδειξή σου από το Jumping Fish της COSMOTE; Αγωνία και πολλές ώρες στον υπολογιστή για την πραγματοποίηση του στόχου.

Τώρα που αναδείχτηκες νικητής, το Jumping Fish της COSMOTE με ποιον τρόπο θα συνεχίσει να στηρίζει τα επόμενα βήματά σου; Ποια είναι τα οφέλη από τη νίκη σου στο διαγωνισμό του Jumping Fish της COSMOTE; Τα οφέλη είναι καταλυτικά για τα επόμενα βήματα και την εξέλιξη ενός νέου καλλιτέχνη. Το Jumping Fish της COSMOTE πιστεύει έμπρακτα στους καλλιτέχνες που αναδεικνύονται μέσα από αυτό το διαγωνισμό και χρηματοδοτούν ένα βίντεο κλιπ, ένα ολοκληρωμένο στούντιο άλμπουμ και την παραγωγή για μια live εμφάνιση, στηρίζοντας και με επιπλέον προωθητικές ενέργειες στα media. Στις μέρες μας κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει συχνά, και πραγματικά ευχαριστώ πάρα πολύ το Jumping Fish της COSMOTE που μου δίνει αυτή τη δυνατότητα, και βέβαια ευχαριστώ από καρδιάς τον κόσμο που μου χάρισε την πρώτη θέση με τις ψήφους του!

ΤΙ ΝΕΑ

ΑΠΟΛΑΥΣΗ CHIVAS REGAL EXTRA

Το Chivas Regal Extra, την πρώτη νέα παγκόσμια έκδοση της γκάμας του εδώ και σχεδόν 10 χρόνια, παρουσιάζει το Chivas Regal. Πρόκειται για ένα από τα πλουσιότερα σε γεύση blends της κατηγορίας του, φτιαγμένο για εκείνους που αναζητούν πάντα κάτι περισσότερο. Για το Chivas Regal Extra χρησιμοποιούνται μερικά από τα σπανιότερα malt whiskies από τα κελάρια παλαίωσης του Chivas, ενώ δίνεται έμφαση στα whiskies που ωριμάζουν σε βαρέλια Oloroso sherry, από την Ισπανία. Είναι μια εκπληκτική πλούσια και συγκλονιστική εκδοχή με την υπογραφή Chivas, αφού διαθέτει ένα φρουτώδες, γλυκό άρωμα με νότες από ώριμα αχλάδια, κρεμώδη καραμέλα βουτύρου και μια ιδέα πιπερόριζας. Το Chivas Regal Extra τοποθετείται ανάμεσα στο Chivas 12 και Chivas 18 και ως γνήσιο μέλος της οικογένειας του Chivas Regal, Extra περιέχει όλα τα χαρακτηριστικά αισθητικής ενός whisky κλασικής πολυτέλειας.

Απολαύστε υπεύθυνα

«Βρήκα νέα δουλειά σε γηροκομείο. Πενήντα ευρώ ο θάνατος».

(Η απάντηση του βαμμένου με... τρομακτικό μακιγιάζ πρωταγωνιστή της ταινίας «Τόνι Έρντμαν» στην ερώτηση «γιατί έχεις βαφτεί έτσι;»)

cineVOICE

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Γερμανικό χιούμορ... δεν είναι ανέκδοτο!

critic's CHOICE

Τόνι Έρντμαν ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάρεν Άντε

ΠΑΙΖΟΥΝ: Σάντρα Χίλερ, Πέτερ Σιμόντσεκ, Μίκαελ Βίτενμπορν

Ένας μεσήλικας φαρσέρ με καρδιά μικρού παιδιού είναι ο Γουίνφριντ, που λατρεύει να πειράζει τους πάντες. Όταν διαπιστώνει όμως ότι η σχέση με την κόρη του Ινές, που δουλεύει στο Βουκουρέστι, βρίσκεται σε οριακό σημείο, αποφασίζει να την επισκεφτεί απροειδοποίητα και να την ταρακουνήσει, υιοθετώντας την περσόνα του εκκεντρικού κυρίου «Τόνι Έρντμαν».

Τα σπουδαία έργα τέχνης μένουν στην

ιστορία για διάφορους λόγους. Η πρωτοτυπία, ο μοντερνισμός, η καινοτομία της γραφής, το όραμα του δημιουργού, η τεχνολογική επανάσταση, η ρήξη με το κατεστημένο είναι κάποιοι από αυτούς. Ο «Τόνι Έρντμαν» δεν έχει καμιά σχέση με τα παραπάνω. Είναι μια απλή, συνηθισμένη ιστορία που κινείται γύρω από το χιλιο-ιδωμένο θέμα «γονιού-παιδιού» με το όχημα της δραμεντί. Κι όμως, την ίδια στιγμή καταφέρνει να είναι μια σπουδαία ταινία (σίγουρα μία από τις κορυφαίες πέντε-έξι της χρονιάς) καθώς η αξία της έγκειται αλλού. Το επίτευγμα της 40χρονης γερμανίδας σκηνοθέ-

τιδας Μάρεν Άντε είναι πως βουτάει στην καρδιά της σύγχρονης ευρωπαϊκής πραγματικότητας με την πιο αυθεντική, φρέσκια, ξεκαρδιστική –και ταυτόχρονα συγκινητική– ματιά που έχουμε δει τελευταία στο σινεμά. Η καίρια ανθρωπολογική θέση της κόντρα στην πολιτική ορθότητα ή τη σοβαροφάνεια της εποχής λαμβάνει μοναδικές αλληγορικές διαστάσεις. Η τεχνοκράτισσα γερμανίδα πρωταγωνίστριά της, στρυφνή, εσωστρεφής κι απόμακρη, έχει τον άχαρο ρόλο του να λέει τη «γλώσσα της αλήθειας». Εκτελεί τις αποφάσεις των αφεντικών της, απολύοντας κόσμο και ανακοινώνον-

οντας περικοπές. Ακόμη κι η επιλογή της περιοχής δεν είναι τυχαία: η μετά Τσαουσέσκου Ρουμανία, εκτός από μια αναχρονιστική κοινωνία που παλεύει να βρει τη θέση της στην «πολιτισμένη» Ευρώπη, είναι και η ιδανική αγορά για να βγάλουν γρήγορο κι εύκολο κέρδος οι γερμανικές επιχειρήσεις. Ο ανθρωποκεντρικός προβληματισμός όμως της σκηνοθέτιδας (που ήταν υποψήφια για τον Χρυσό Φοίνικα) δεν παρεκκλίνει από το στόχο της που είναι το στερεότυπο της οικογένειας και οι ρόλοι των μελών της. Ειδικά στον τομέα της αδύνατης πλέον επικοινωνίας του Γουίνφριντ και της κόρης του Ινές, η Μάρεν Άντε κεντάει. Μακριά από προβλέψιμα σχήματα και με μια υπόγεια ειρωνεία να συνοδεύει την πλοκή, προσφέρει μια θαυμάσια αλληγορία για την ενηλικίωση (και των δύο χαρακτήρων), την κομβική σχέση πατέρα-κόρης, την απομυθοποίηση της επαγγελματικής καταξίωσης ως μέσο προσωπικής ευτυχίας, τη σημασία του να «μη χάνεις ποτέ το χιούμορ σου». Αυτός ο μαλλιαρός κύριος Έρντμαν, με τη χάλια κόμμωση και την απίστευτη μασέλα, συγκλονίζει, συγκινεί, συνεπαίρνει. Δεν είναι γοπετυτικός σε όλους. Αλλά όσοι καταφέρουν να δουν πίσω από το θάμνο μαλλιών που σκεπάζει το γεμάτο σοφία και ανθρωπιά βλέμμα του, σίγουρα θα βγουν πιο ωφελημένοι και «πλούσιοι» από την κινηματογραφική αυτή εμπειρία.

Doctor Strange **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σκοτ Ντέρικσον

ΠΑΙΖΟΥΝ: Μπένεντικτ Κάμπερμπατς, Ρέιτσελ ΜακΆνταμς, Τίλντα Σουίντον, Μαντς Μίκελσεν

Ο νευροχειρουργός Ντόκτορ Στρέιντζ χάνει ύστερα από τροχαίο την ικανότητά του να χειρουργεί.

Όταν η παραδοσιακή ιατρική αποτυγχάνει να τον κάνει καλά ταξιδεύει στο μυστηριώδες Κάμαρ-Ταζ και γίνεται μέλος μιας μυστικής ομάδας από κρυφών συμπαντικών τεχνών.

«Πάψε να πιστεύεις ότι νομίζεις ότι ξέρεις». Η συμβουλή-προτροπή προς τον Ντόκτορ Στρέιντζ είναι ουσιαστικά και το tag line μιας ταινίας που βασίζεται στη γνώριμη συνταγή επιτυχίας της Marvel: αμεσότητα στην πλοκή, έξυπνο χιούμορ, σπιντάτν δράση, ξεκάθαροι χαρακτήρες. Ο νέος ήρωας της Marvel είναι ένας αναγεννημένος, πρώην θιασώτης της λογικής, που βλέπει με την ταχύτητα ενός ντόμινο να καταρρίπτονται όλες οι βεβαιότητες μιας ζωής χτισμένης στη δύναμη της επιστημονικής γνώσης και της υλιστικής αλήθειας. Το πεδίο δράσης του φιλμ αφορά στη σύγκρουση πνεύματος-ύλης. Με το θέαμα να οργιάζει όσο περνάει η ώρα, θυμίζοντας την πλαστική ρευστότητα του «Inception», με καλειδοσκοπικές αναφορές, παράλληλα σύμπαντα και την αέναη πάλη Καλού-Κακού στο φόντο, το φιλμ έχει τις υπαρκτικές αναζητήσεις της βουδιστικής φιλοσοφίας αλλά με μια αφελή ανάγνωσή τους (για κάποιους αυτά τα δύο ταυτίζονται) γύρω από την αναζήτηση της νέας ταυτότητας του ήρωα. Ευτυχώς εκεί ο άξιος Μπένεντικτ Κάμπερμπατς δεν έχει πρόβλημα να φορέσει την κόκκινη μπέρτα του σούπερ ήρωα. Έχει και την άνεση με το συγκεκριμένο ρούχο από την προηγούμενη εμπειρία του Σέρλοκ Χολμς.

Η μεγάλη αναμονή (L'ATTESA) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πιέρο Μεσίνα

ΠΑΙΖΟΥΝ: Ζιλιέτ Μπινός, Λου Ντε Λαάζ

Σε μια βίλα της Σικελίας, η Άννα δέχεται την απροειδοποίητη επίσκεψη της Ζαν, φιλενάδας του γιου της Τζουζέπε. Ανάμεσα στις δύο γυναίκες θα δημιουργηθεί μια περίεργη οικειότητα όσο περιμένουν τον ερχομό του Τζουζέπε.

Σκηνοθετικό ντεμπούτο για τον Πιέρο Μεσίνα, δεξί χέρι του Πάολο Σορεντίντο στην «Τέλεια ομορφιά», με ένα έργο πυκνό σε ατμόσφαιρα μυστηρίου και εικαστικές αρετές, όπου η πένθιμη και ανέκφραστη παρουσία της Ζιλιέτ Μπινός μοιάζει να επισκιάζει τα πάντα. Όμως η ισχνή (αν όχι ανύπαρκτη) ιστορία δεν φτάνει για να κρατήσει σε εγρήγορση το θεατή. Ο Μεσίνα κάνει φυσικά διάφορα κολπάκια που σκοπό έχουν την παραπλάνηση του τελευταίου, προσδίδοντας αισθησιακές πινελιές ή τονίζοντας το ρόλο του άγονου σικελικού τοπίου, σε ένα φιλμ-αίνιγμα που θα βρει (:) τη λύση του μόλις στην τελευταία σεκάν. Μέχρι τότε, το βλέμμα μας θα περιπλανηθεί σε ποιητικά στιγμιότυπα μιας μονότονης και ράθυμης καθημερινότητας, με τις δύο γυναίκες να προσπαθούν να επικοινωνήσουν με τρόπο ουσιαστικό και ανθρώπινο. Τυπικό παράδειγμα μιας ταινίας εικαστικά πανέμορφης και σκηνοθετικά φροντισμένης σε τέτοιο βαθμό που αφήνει όλα τα υπόλοιπα ± κυρίως την ιστορία ± στο περιθώριο.

ΑΚΟΜΗ

>>> Το δραματικό θρίλερ του Τζόσουα Μάρστον «Άγνωστοι» (Complete Unknown) δίνει

την ευκαιρία στους Ρέιτσελ Βάις και Μάικλ Σάνον να δώσουν μια ικανοποιητική ερμηνευτική παράσταση, γύρω από την τυχαία συνάντηση της άγνωστης Άλις και του οικογενειάρχη Τομ στη διάρκεια ενός δείπνου, την οποία ο τελευταίος ισχυρίζεται ότι

γνωρίζει κάπου από παλιά, όμως εκείνη το αρνείται. Το μυστήριο, που θα πυκνώσει, οδηγεί την ίντριγκα στα εδάφη ενός ψυχολογικού θρίλερ που είναι γεμάτο ανατροπές αλλά και χτυπητές απιθανότητες. >>> Στο βραζιλιάνικο «Olga» του Ζάιμε Μονζαρντίν παρουσιάζεται η ιστορία της επαναστάτριας Όλγα Γκούτμαν.

JUST THE FACTS

Τόνι Έρντμαν ****
Το φιλμ που δίχασε τις Κάγκες

Doctor Strange **
Ο Κάμπερμπατς φοράει την μπέρτα του σούπερ ήρωα της Marvel

Η Μεγάλη Αναμονή **
Θα περιμένετε πολύ...

Άγνωστοι **
Είσαι αυτός που λες ότι είσαι

Olga
Η ηρώδα του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος Όλγα Γκούτμαν

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,24 με ΦΠΑ

BARRETT

Παρασκευή 18/10.
Κοιταχτήκαμε πολλές φορές, φόραγα μαύρο πουκάμισο, δεν τόλμησα να σου μιλήσω, καθό-
σουν με φίλες έξω...

ΜΠΑΡΜΠΑ ΑΛΕΞΗΣ

Σάββατο βράδυ και έρτωγες τόσο κομψά τα κεμπάπ, ωραία μελαχρινή με τα κόκκινα σκου-
λαρίκια. Αλλά δεν μου έδωσες σημασία. Τόσο νόστιμα ήταν;

PENARRUBIA

Σάββατο βράδυ 22/10
ψηλός, καρό πουκάμισο, πολύ ωραίο χαμόγελο, σκούρα μαλλιά, ήμασταν σε διπλανές παρέες, κοιταζόμασταν για πολ-
λή ώρα ώπου κάποια στιγμή...

ΜΑΥΡΟΣ ΓΑΤΟΣ

Ήσουν την Δευτέρα 24/10 το βράδυ με ένα φίλο σου (;) Μιλούσες

ακατάπαυστα, και κάπνι-
ζες στριφτά. Κοντοστά-
θηκα στο αυτοκίνητο, ήθελα να κορνάρω αλλά κρατήθηκα. Πολύ θα ήθελα να ξέρω αν συ-
χνάζεις εκεί.

FAIRYTALE

Στις 11/10. Θανάση με γαλανά μάτια, φορούσες αμάνικο μπουφάν και ήσουν παρέα με 3 ζευ-
γάρια! Καθόμουν με δυο φίλες στο δίπλα τραπέζι, συναντηθήκαμε απ' έξω...

ΛΟΛΑ

Στα Κάτω Πετράλωνα, Σάββατο 22/10. Με δύο άνδρες και μια κοπέλα στη φάση που κάποια έκλεισε τον πεζόδρομο. Μου άρεσε η αντίδρασή σου και πολύ θα ήθελα να σε γνωρίσω.

104

Είσαι ηθοποιός και παί-
ζεις στα «Βρώμικα Παρα-

μύθια». Απογειώνεις μια ήδη δυνατή παράσταση. Αδύνατη, μελαχρινή με ωραία μάτια. Σε θέλω.

ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Με ένα Toyota Corolla στον Τροχονόμο, σταμα-
τημένη στο φανάρι την Παρασκευή 18/10 το με-
σημέρι. Είμαι μουσάτος, 1.80, 38 χρονών. Αν σου κάνουν κάτι τα χαρακτη-
ριστικά μου θα ήθελα να σε δω. trohonomos@yahho.com

ANTIPAROCK ΣΤΟ ΤΖΕΝΓΚΑ

15/10. Καθόσουν δίπλα στην κούκλα και έπινες μπίρα. Κάστανα μαλ-
λιά, κόκκινο κραγιόν, μαύρο παντελόνι και μπλούζα. Η φίλη σου ήταν με το αγόρι της κι εσύ τραγουδούσες μόνη σου το «children of the sun» με πάθος. Πρέπει να σε βρω. se.eida. antiparock@gmail.com

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ...

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVXE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

Είσαι μικρή Βυρωνιώτισ-
σα και έχεις για ταττού
ένα καλλιγραφικό Α
πίσω από το δεξί αυ-
τί. Είσαι πολύ γλυκιά.
tattoopisoarotoafti@
gmail.com

Εγώ σου είπα, Γεωργία,
να έρθεις να σου φτιάξω
το αγαπημένο σου τσιζ
κέικ, αλλά εσύ πάλι βρή-

κες προσχήματα να μην
έρθεις.

Χριστίνα, με εκείνα τα
παπλωματάκια, τα chalet
και τα τζακούζι, τι θα
γένει;

Κι εσύ χρειάζεσαι τον
Στράτο σου τελικά, και
άσε τις γκρίνιες για το ό,τι
δεν θέλεις κ.λπ.

Μάλλον πρέπει να αλλά-
ξω γειτονιά γιατί δεν α-
ντέχω να σε βλέπω άλλο,
Γιαννάκη.

Η Μαρία και ο Κώστας
σου εύχονται να ζήσεις,
Μαρίνα!

Διαφωνώ μέχρι να συμ-
φωνήσω πως μπορώ να
ζήσω μαζί σου στο νησί.

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. 35χρονος Τραπεζικός, πολύ εμφανίσιμος, οικονομικά ανεξάρτητος, με δυο μεταπτυχιακά, κάτοικος βορειών προαστίων, ψηλός 1.80, αθλητικός, με δικό του σπίτι, επιθυμεί γνωριμία με σκοπό το γάμο. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Μυρτώ μου, πες μου τι να κάνω.

Το αγόρι μου είναι τσιγκού-
νης. Δεν μπορείς να φαντα-
στείς πόσες μαλακίες γίνονται λόγω της τσιγκουνιάς του, πό-
σες φορές έχω γίνει ρεζίλι μπροστά σε δικούς μου ανθρώπους επειδή με-
τράει ακόμα και την τηγανητή πατάτα στο τραπέζι και υπολογίζει τι έφαγε ο καθένας για να πληρώσει το μερίδιο που του αναλογεί. Κάθε φορά που βγαίνουμε έξω (μία στις τόσες δηλα-
δή) περνάω χάλια με το άγχος ότι κά-
τι θα πει, κάτι θα κάνει και θα ντραπώ αφόρητα τη στιγμή που θα καταλάβω ότι οι άλλοι κοιτάζονται μεταξύ τους και μέσα τους με λυπούνται για την τσιγκουνιά του γκόμενου μου. Συ-
νέχεια μιλάει για λεφτά, πόσα βγά-
ζει ο ένας και πόσα χαλάει ο άλλος. Μια φορά σε ένα τσιπουράδικο μας κέρασαν ένα μπουκαλάκι ρακή και φεύγοντας πήρε μαζί του το μπουκα-
λάκι. Όταν του είπα ότι δεν έπρεπε να το κάνει αυτό, απάντησε ότι η ρα-
κή μάς ανήκει αφού μας την κέρασαν και μπορούμε να την κάνουμε ό,τι θέ-
λουμε. Είναι καλό παιδί, τρυφερός, με φροντίζει, νοιάζεται για όλους, αλλά έχει αυτό το ελάττωμα. Τι να κάνω, Μυρτώ μου;

Αυτό αγαπητή, σόρι κιόλας, αλλά είναι χά-
ρισμα κι όχι ελάττωμα. Πείτε του να στείλει ένα βιογραφικό στον Τσακαλώτο ή καλύ-
τερα στείλτε του αυτό εδώ το γράμμα. Το αγόρι σας θα προσληφθεί αμέσως στο Υ-
πουργείο Οικονομικών και αντί να ντρέπε-
στε, θα καμαρώνετε.

Υ.Γ. Τον τσιγκούνη, όσες φορές και να τον φιλήσεις στο στόμα, δεν μεταμορφώνεται.

Μυρτούδι μου, γεια σου. Διαβάζω χρόνια τη στήλη σου αλλά είναι πρώ-
τη φορά που σου γράφω. Θα ήθελα τη γνώμη σου για το πρόβλημά μου, που είναι φυσικά γκομενικό. Ο πρώ-
ην μου με παράτησε με το χειρότερο τρόπο για μια κοινή μας φίλη με την οποία τον τελευταίο καιρό έβγαιναν «φιλικά» μόνοι τους για καφέ κάθε εβδομάδα. Όταν τον ρωτούσα τι θα μπορούσε να είναι τόσο ενδιαφέρον σε αυτήν που τον κάνει να θέλει να τη βλέπει τόσο συχνά, μου απαντούσε ότι δεν υπάρχει τίποτα ενδιαφέρον και ότι δεν έχει καθόλου σημασία το πόσο συχνά τη βλέπει απλώς τυ-
χαίνει να μην έχουν και οι δύο τι να κάνουν εκείνες τις ώρες. Ώσπου μια μέρα ήρθε και μου είπε ότι την ερω-
τεύτηκε και θέλει να χωρίσουμε για να είναι μαζί της. Έκλαψα, τον παρα-
κάλεσα να το ξανασκεφτεί, τίποτα. Ήμασταν μαζί 2 χρόνια και τα πέτα-

ξε στα σκουπίδια. Εκείνες τις μέρες ούτε αυτός ούτε κανένας δεν μπορεί να φανταστεί πώς τις πέρασα. Τις πέρασα όμως. Και τώρα που νιώθω πιο δυνατή και πιο σίγουρη ήρθε με-
τανιωμένος να μου πει ότι με θέλει πίσω, έκανε μια μεγάλη βλακεία και να τον συγχωρέσω για το λάθος του. Είμαι πολύ διστακτική και δεν ξέρω αν θα γυρίσω σε αυτόν αλλά μου έχει λείψει, Μυρτώ μου, πάρα πολύ. Το κατάλαβα όταν τον είδα ύστερα από τόσο καιρό και η καρδιά μου χτύπησε όπως την εποχή που τα πρωτοφτιά-
ξαμε. Αλλά... Υπάρχει δυστυχώς αυ-
τό το αλλά...

Και πολύ καλά κάνει που υπάρχει. Ο τύπος έφαγε τα μούτρα του, ξενέρωσε με την άλ-
λη και γύρισε πίσω κλαψουρίζοντας για να ξεχειμνωιάσει στην καβατζούλα του. Μέχρι να ξαναβαρεθεί. Ή μέχρι να τον ξαναπιάσει το ναρκισσιστικό του. Ή μέχρι να του φα-
νεί καλύτερη η παραδίπλα. Τέλος πάντων, όταν χωρίζεις από κάποιον που νοιάζεσαι μην πληγωθεί, δεν του τρίβεις στα μούτρα ότι ερωτεύτηκε άλλο άτομο. Του το τρίβεις μόνο αν έχεις θυμό γι' αυτόν ή αν είσαι α-
πλώς κοπρόσκυλο. Εσείς ξέρετε τι έχει συμβεί μεταξύ σας, οπότε δικό σας το θέμα.

Μυρτώ μου, έχεις δει άντρα να λέει στην κοπέλα του όταν είναι η ώρα να κάνουν σεξ ότι έχει πονοκέφαλο; Πες μου εσύ πώς να το πάρω, πώς να μην νιώθω άσχημη και αντισεξουαλική, πώς να μην σκεφτώ ότι έχει άλλη, πώς να μην έχει πέσει στα πατώματα η αυ-
τοπεποίθησή μου; Έχω προσπαθήσει τα πάντα. Ωραία εσώρουχα, ευχάρι-
στη διάθεση, σεξουαλικά παιχνίδια, τα πάντα. Και δεν ανταποκρίνεται σε τίποτα. Πότε έχει ημικρανία, πότε είναι κουρασμένος, πότε έχει άγχος με το επαγγελματικό, πότε κάνει πως τον πήρε ο ύπνος (ενώ πριν από δυο λεπτά ήταν στο ίντερνετ και χάζευε), πότε τον ενοχλεί το στομάχι του και ένα σωρό άλλες δικαιολογίες. Στο κάτω κάτω, αν δε με γουστάρει πια, γιατί δεν με χωρίζει; Προσπάθησα πολλές φορές να το συζητήσουμε και το μόνο που κάνει είναι να δυσανα-
σχετεί και να λέει ότι γκρινιάζω γιατί έφτασα 35 και θέλω να κάνω παιδί. Άκου τώρα!

Υ.Γ. Δεν έχει άλλη, το έχω τσεκάρει.

Αν νιώθετε άσχημη, αντισεξουαλική και με αυτοπεποίθηση στα πατώματα, γιατί δεν χωρίζετε; Η ιδέα της μοναξιάς, το ξέρω, εί-
ναι τρομακτική αλλά αυτό το επείγον στην πραγματικότητα δεν το δέχεται, ούτε το δικαιολογεί καμία συνθήκη, καμιά πλι-
κίας. Ζούσατε και πριν από αυτόν τον γκό-
μενο με τη φτηνιάρικη σκέψη. Όχι! **Α**

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Με την Αφροδίτη στον Τοξότη, ένα καλό νέο, σου δίνεται ευκαιρία να θυμηθείς τι επιδιώκει ο Κρόνος στον Τοξότη και πώς σε επηρεάζει. Ο Τοξότης ανήκει όπως κι εσύ στα ζώδια της φωτιάς, είναι φιλικό σου ζώδιο κι αυτό σημαίνει ότι ο δύσκολος, περιοριστικός, αγχωτικός Κρόνος δεν είναι αρνητικός ή απαγορευτικός ως προς τις επιδιώξεις σου. Ουσιαστικά αυτή η κρόνια περίοδος που ξεκίνησε κανονικά τον Σεπτέμβριο του 2015 και θα επεκταθεί μέχρι τον Δεκέμβριο του 2017 είναι μεταβατική και σε προετοιμάζει αμέσως μετά για τη σημαντική περίοδο του Κρόνου στον Αιγόκερω στην οποία θα διαμορφωθεί η καινούργια πραγματικότητα της επαγγελματικής και οικογενειακής/προσωπικής σου ζωής. Άρα προετοιμάζεσαι για την επαγγελματική μάχη ακονίζοντας ταλέντα, αποφασιστικότητα, γνώσεις και στόχους. Προς το παρόν η Αφροδίτη προσφέρει κοινωνικότητα, αισιοδοξία, επαφές, γνωριμίες, σπουδές, μετακινήσεις, διάθεση να ανοιχτείς στις ευκαιρίες.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Ο Τοξότης για σένα συμβολίζει πολύ χονδρικά το Χρήμα και το Σεξ. Αυτό σημαίνει ότι από τη στιγμή που ο Κρόνος πέρασε στον Τοξότη για τα καλά τον Σεπτέμβριο του 2015 αυτοί οι δύο τομείς άρχισαν να δυσκολεύουν. Οι οικονομικές υποχρεώσεις έγιναν πιεστικές, τα έξοδα τρέχουν, χρωστάς, σου χρωστάνε, δάνεια και έκτακτες υποχρεώσεις δημιουργούν πονοκέφαλους. Επίσης είναι πιθανόν, αν βρίσκεσαι σε σχέση, να υπάρχει ένα αγκάθι. Πρόκειται για το σεξ που μειώθηκε ή δεν απολαμβάνεις; Για προβλήματα που έρχονται μέσω του συντρόφου σου; Για αδυναμία συνεννόησης; Για βαρεμάρα; Ή αν είσαι μόνος/η αισθάνεσαι να βαραίνει η έλλειψη συντρόφου; Τα στάνταρντς σου έχουν ανέβει και δεν είσαι διατεθειμένος/η να τα ρίξεις; Η Αφροδίτη στον Τοξότη τώρα μπορεί να σου προσφέρει και το ευοίωνο σενάριο αναζωογόνησης της σχέσης και ενεργοποίησης της σεξουαλικής ζωής. Και οικονομική ανάσα. Φυσικά κανένα φιλί δεν μπορεί να δώσει ζωή σε μια σχέση που παραπαίει, αλλά η προσπάθεια είναι εδώ. Όσο για αυτούς που ψάχνονται ίσως είναι από τις καλές εποχές για νέες επαφές και συναντήσεις.

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Εντάξει, ο Κρόνος είναι πάντα εκεί στον Τοξότη και σε ζορίζει στις σχέσεις και στις επιδιώξεις σου και σε ό,τι πεις. Δεν μπορείς να τον αποφύγεις – σε όποια ηλικία κι αν είσαι ενηλικιώνεσαι θέλεις δεν θέλεις, γεγονός που θυμώνει τον Πίτερ Πάν μέσα σου. Ο Δίας στον Ζυγό και η Αφροδίτη στον Τοξότη μπορούν να λειτουργήσουν όχι μόνο ως δυναμωτικά αλλά και να δημιουργήσουν αισιοδοξία, να σε σπρώξουν στο μέλλον, να σε εμπνεύσουν ώστε να δρομολογήσεις ένα έργο/σχέδιο/στόχο/όνειρο που θα σε κάνει να αισθανθείς σημαντικός/ή και ολόκληρος/η. Όσο κι αν ο Κρόνος σε περιορίζει, σε τρομάζει ή σε γεμίζει με ευθύνες και άγχη, δεν παύεις να είσαι ένας Δίδυμος που επιθυμεί να ερωτευθεί, να ενθουσιαστεί, να μάθει κάτι καινούργιο, να συνδεθεί με τους άλλους, να ανοιχτεί στον κόσμο. Τώρα σου δίνεται η δυνατότητα να κάνεις κάτι από όλα αυτά ή και όλα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Ανήκεις σε αυτούς που ταυτίζονται με το/τη σύντροφο και αναζητάς μια σχέση που έχει νόημα, διαρκεί, αντέχει, είναι σταθερή, σε γεμίζει. Με τον Πλούτωνα στον Αιγόκερω από το 2008, οι γεννημένοι αρχικά τις πρώτες είκοσι μέρες του ζωδίου έχουν ζήσει, ζουν ή θα ζήσουν μια σχέση που χάραξε/χαράζει/θα χαράξει τη ζωή τους για πάντα – μια σχέση που ο παράδεισος και η κόλαση πάνε χέρι-χέρι. Ο Άρης στον Αιγόκερω επιτείνει την ανάγκη για σχέση, δημιουργεί εντάσεις σε μια σχέση, φέρνει στην επιφάνεια απωθημένα και αισθήματα που έμειναν πολύ καιρό ανέκφραστα. Ο Άρης στον Αιγόκερω είναι στην καλύτερη θέση του, γεγονός που σημαίνει ότι αν έχεις στόχο μπορεί να τον οργανώσει ώστε να επιτύχει, αλλά αν δεν έχεις μπορεί να δημιουργήσει παρενέργειες, παρορμητικότητα, άτσαλες αντιδράσεις και συμπεριφορές. Είναι μια εποχή πολύ σημαντική για τις σχέσεις που σε ενδιαφέρουν και σε επηρεάζουν – συναισθηματικές ή και επαγγελματικές. Υπάρχει πολλή ενέργεια – χρησιμοποιήσέ την ψύχραιμα.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Ε όση δουλειά κι αν υπάρχει, όσες υποχρεώσεις κι αν τρέχουν, σε όσες ουρές κι αν καθίσεις για να πληρώσεις λογαριασμούς, όσες εκκρεμότητες κι αν έχεις, ακόμα κι αν ο εργασιακός φόρτος μεταφερθεί και στο σπίτι, ακόμα κι αν έχεις ραντεβού με τον οδοντίατρο, πας για εμφύλιο το κατοικίδιο, έχεις γυμναστήριο ή θέλεις να ξυπνήσεις νωρίς –ναι, όλα αυτά ισχύουν κι όσα επιπλέον μπορεί να οδηγήσουν σε μια επιβαρυσμένη καθημερινότητα–, ε, μπορείς να βρεις χρόνο για φίλους, για έναν καφέ, για να βγεις έξω από το σπίτι, για να ξεχαστείς, να μιλήσεις με ανθρώπους που έχεις να δεις καιρό, να πας ένα σινεμά, θέατρο ή μια μακρινή βόλτα. Αν σου πει κάποιος ότι και η ερωτική ζωή μπορεί να ανθίσει θα τον πιστέψεις; Ακόμα κι αν είσαι απογοητευμένος/η από τις ερωτικές ιστορίες, η επιθυμία να σε αγαπάνε και να αγαπάς δυναμώνει, σε νοιάζει, σε κινητοποιεί. Εν πάση περιπτώσει, κάνε κάτι που θα σου προσφέρει χαρά και ενθουσιασμό –ότι κι αν είναι.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Ναι, ξέρω, μη σε σκοτίζουμε γιατί τρέχεις και δεν έχεις χρόνο. Δεν ξέρω ποια μπορεί να είναι η αιτία του τρεξίματος αλλά αστρολογικά ο καιρός είναι ευνοϊκός σε κάθε είδους δημιουργική επαγγελματική απόπειρα. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες του ζωδίου σου έχετε τη δυνατότητα να βάλετε μπρος και να τρέξετε οτιδήποτε σας υπόσχεται μέλλον και έχει προοπτικές. Είτε δημιουργείτε το επόμενο βήμα σας, είτε δρομολογείτε ή ψάχνεστε για το παρά κάτω σας, είτε ανοίγετε ή ξεκινάτε κάτι δικό σας είτε ψάχνετε συνεργασίες ή βρίσκεστε σε μια κοινή προσπάθεια με άλλους, το θέμα είναι να ανοίξετε καινούργιες λεωφόρους και να ανέβετε στο τρένο για το αύριό σας. Τα επαγγελματικά είναι η μία πλευρά του νομίματος. Η άλλη είναι η λαχτάρα να ικανοποιησετε τις αισθηματικές σας ανάγκες, να κουνήσετε την ουρά σας προς τα δυνάμει ερωτικά αντικείμενα του πόθου σας και να κάνετε και σεξ που... παρθένος-ξεπαρθένος χρειάζεται να θυμηθείτε. Βολική περίοδος.

Σκορπιέ, πανταχού παρών και τα πάντα πληρών

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Δυσκολίες ναι. Διλήμματα ναι. Μερικές επώδυνες αποφάσεις ναι. Αμφιβολίες και δισταγμοί ναι. Όμως το πόδι δεν μπορεί να συνεχίσει για πολύ να είναι μετέωρο – πρέπει να πατήσεις στο νέο έδαφος, να ολοκληρώσεις το βήμα. Μετά από πολύ καιρό χρειάζεται να σκεφτείς το μέλλον σου – το εργασιακό, το προσωπικό, το επαγγελματικό, τις σχέσεις σου, τις προσδοκίες σου. Να ξεσκονίσεις τα όνειρά σου, να γυαλίσεις τους στόχους σου, να κάνεις εικόνα τον εαυτό σου στα επόμενα χρόνια. Αυτή τη χρονιά και μέχρι τα μέσα του επόμενου Οκτωβρίου σπέρνεις μέλλον, δημιουργείς το επαγγελματικό και κοινωνικό πρόσωπο που θέλεις να έχεις. Μέσα από σπουδές, συναντήσεις, επαφές, ανοίγματα, συνεργασίες και μια σημαντική σχέση μπαίνεις σε καινούργια πίστα, οπότε μη σπαταλές ενέργεια κοιτάζοντας τις κακές στιγμές, τις κακές επιλογές και τα όχι του παρελθόντος, αλλά προετοίμασε το φως του μέλλοντός σου.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Ο Ερμής στον Σκορπιό (24/10 - 12/11) αυξάνει τους επαγγελματικούς και καθημερινούς ρυθμούς σου. Όλες οι εκκρεμότητες που έχουν σωρευτεί, έχουν μαζευτεί ή αμέλησες το προηγούμενο διάστημα χρειάζεται τώρα να διευθετηθούν. Όσοι έχεις καιρό να δεις και σε νοιάζουν, όσοι έχεις καιρό να δεις και δεν σε νοιάζουν και όσοι χρειάζεται να δεις τους συναντάς, επικοινωνούν μαζί σου, τους κλείνεις ραντεβού, βγαίνετε. Επικοινωνιακά σε φόρμα, μπορείς να κάνεις σοβαρές συζητήσεις, να μιλήσεις για συνεργασίες, να ψαχτείς για δουλειά, να υπερασπιστείς τις ιδέες σου, να πείσεις και να τρέξεις τις επιδιώξεις σου. Ο Άρης στον Αιγόκερω ενισχύει την κινητικότητα και τις συναναστροφές. Οτιδήποτε σχετίζεται με σπουδές, γνώση, επικοινωνία, ταξίδια, δημόσιες σχέσεις και διαφήμιση, γράψιμο, ομιλίες και μάθηση, διδασκαλία, εμπόριο, μεταφορικό μέσο, ξεκινήματα και εγκαίνια ευνοείται. Ό,τι σε βγάζει από την καθημερινή ρουτίνα και επανάληψη είναι ευπρόσδεκτο. Βγες εκεί έξω για να διεκπεραιωθείς, για να δικτυωθείς, να κάνεις αισθητή την παρουσία σου για να σε δούνε και να τους δεις.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Εν μέσω Κρόνου –που αυτή την εποχή διελαύνει στο δεύτερο δεκαήμερο του ζωδίου σου βάζοντας τα δύο πόδια σε ένα παπούτσι σε πολλούς Τοξότες– και Ποσειδώνα –που πηγαινοέρχεται στο τέλος του πρώτου δεκαημέρου και τις αρχές του δεύτερου μουδιάζοντας, απογοτεύοντας και επαναφέροντας σχεδόν βιαίως στην πραγματικότητα πολλούς επίσης Τοξότες–, η Αφροδίτη εδώ στο ζώδιό σου αποτελεί άσση. Σε όποια κατάσταση κι αν βρίσκεσαι, ψυχολογική ή εργασιακή, σου αναπερώνεται το ηθικό: όλα είναι ανοιχτά, όλα παίζονται, είσαι ακόμα στο παιχνίδι. Αυτό σημαίνει ότι καλείσαι να δεις το plan b ή να φανταστείς το παρά κάτω της ζωής σου. Η Αφροδίτη δεν είναι παντοδύναμη αλλά σε βοηθάει να βγεις προς τα έξω, να συζητήσεις ή να αναζητήσεις επαγγελματικές συνεργασίες, να ενεργοποιήσεις τις χρήσιμες επαφές σου και να διαφημίσεις τον εαυτό σου. Όπως κι αν αισθάνεσαι μέσα σου το έξω σου, η άνεσή σου και η αυτοπεποίθησή σου μπορεί να σου ανοίξουν πόρτες και σε ορισμένες περιπτώσεις και καρδιές.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Αν έχεις να τρέξεις για κάτι, να προσπαθήσεις, να ξεκινήσεις, να εξελίξεις, να δημιουργήσεις, να διεκδικήσεις, να βάλεις ενέργεια, να ξεκολήσεις, να προωθήσεις, να επιμείνεις, να δείς, να διαφημίσεις, να διαμορφώσεις, να αναπτύξεις, να του δώσεις σχήμα, να επιβάλεις, να παρουσιάσεις ΤΩΡΑ. Έχεις την ενέργεια – αν προσθέσεις θέληση, φιλοδοξία, στόχο και προσπάθεια, θα σου βγει η ζαριά. Είναι η εποχή που η κινητοποίησή σου μπορεί να πιάσει τόπο. Η αποφασιστικότητά σου είναι γνωστή, όπως και η αντοχή και η ψυχραιμία σου. Μπορείς να ανέβεις ένα δυσπρόσιτο βουνό που όποιος σε βλέπει από κάτω να νομίζει ότι από στιγμή σε στιγμή θα παραπατήσει και θα γκρεμοτσακιστείς – όχι εσύ. Μπορείς να ανέβεις τις πλαγιές χωρίς να χάσεις την ισορροπία σου –ίσως προς στιγμήν– με σκοπό να βάλεις τη σημαία σου στην ψηλότερη κορυφή.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Με τον Ερμή στον Σκορπιό (24/10 - 12/11) υπάρχουν διάφορα σενάρια που μπορούν να ενεργοποιηθούν. Όπως ότι σκέφτεσαι πολύ τα επόμενα επαγγελματικά σου βήματα, τι θα κάνεις παρά κάτω, πώς θα τα φέρεις βόλτα με τη δουλειά σου, ποιες είναι οι εναλλακτικές σου σε περίπτωση που τα πράγματα δεν πάνε καλά. Μπορεί η ίδια η δουλειά σου να χρειάζεται περισσότερη προσοχή, να πρέπει να την επικοινωνήσεις, να πρέπει να δεις περισσότερους ανθρώπους ή να αποφασίσεις να την προβάλεις περισσότερο, να τη διαφημίεις, να βγεις πιο δυναμικά προς τα έξω. Μπορεί να χρειάζεται να μιλήσεις σοβαρά με κάποιον από πάνω, με πελάτες, ή να συμμετέχεις στην προβολή ή τον επανασχεδιασμό της δουλειάς σου. Στο επαγγελματικό φάσμα μπορείς να ακουστείς περισσότερο, να προτείνεις ιδέες, να ανοιχτείς. Δίπλα στην επαγγελματική ζωή, η κοινωνική επίσης γίνεται πιο έντονη τώρα. Είσαι μέσα σε κόσμο, ευπρόσδεκτος/η, ορατός/ή. Πιάνεις τόπο.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Γεννήθηκαν για να είσαι ανάμεσα στους ανθρώπους, να αγαπάς και να νιώθεις τους ανθρώπους, να βοηθάς και να χάνεσαι μέσα στους ανθρώπους, να κάνεις τέχνη και να γίνεσαι τέχνη για τους ανθρώπους. Υπάρχουν στιγμές που θέλεις να είσαι διάσημος/η, να αναβούν τα φλας για σένα, να μιλάνε για σένα, να είσαι στο κέντρο του ενδιαφέροντος. Κι ύστερα σκέφτεσαι, τι ανόητη ιδέα είναι η διασημότητα και τι υποκρισία κρύβεται πίσω από αυτήν, τους συμβιβασμούς που υπάρχουν, τα φτηνά κόλπα που επιστρατεύονται για να παραμείνει κάποιος στη δημοσιότητα. Κι άλλες φορές σκέφτεσαι τι θα διάλεγες σε περίπτωση που σου δινόταν η ευκαιρία: φήμη ή οικογένεια. Λίγο λίγο και όσο μεγαλώνεις, συνειδητοποιείς ότι το θέμα δεν είναι καριέρα ή οικογένεια, αλλά καριέρα ΚΑΙ οικογένεια. Με τον Κρόνο πάντως όλους αυτούς τους μήνες να σε στριμώχνει σε υποχρεώσεις, καθήκοντα και ευθύνες, αυτό που θέλεις τώρα είναι να βγεις έξω και να λάμψεις, να διασκεδάσεις, να φανείς, να γοπεύσεις, να παραμυθιαστείς, να φλερτάρεις, να ζήσεις από την καλή πλευρά της ζωής που τόσο μα τόσο σου έχει λείψει τελευταία. Κάν’ το. **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου

ΣΕ 10... ΛΕΦΤΑ!

Τώρα με την ACS και μέσω MoneyGram, σε 10 λεπτά, έχεις λεφτά!

Γιατί, τόσο χρειάζονται τα χρήματά σου για να πάνε
από τη μία άκρη της Ελλάδας στην άλλη, ή σε οποιοδήποτε σημείο σε όλο τον κόσμο!
Χωρίς να χρειάζεται τραπεζικός λογαριασμός ή κάρτα!

Διαδικασία Αποστολής

1.

Απλά επισκέψου
ένα κατάστημα ACS
με την ταυτότητά σου.

2.

Δώσ' την μαζί
με το ονοματεπώνυμο
του παραλήπτη.

3.

Επικοινωνήστε
τον αριθμό αναφοράς
της απόδειξης
στον δικαιούχο.

Διαδικασία Παραλαβής

1.

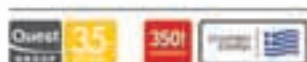
Πάρε τον αριθμό
αναφοράς
του εμβάσματος.

2.

Επισκέψου
ένα κατάστημα ACS
με την ταυτότητα,
τον αριθμό αναφοράς
και το ονοματεπώνυμο
του αποστολέα
και παράλαβε
τα χρήματά σου.

Εύκολα, γρήγορα και με την αξιοπιστία της ACS!

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, Τ: 801 500 1111,
210 81 90000, F: 210 81 90311, www.acscourier.gr

The Chuck Taylor All Star II
Mesh Backed Leather

Ready for more

CONVERSE